അധ്യായം 2

അല്‍ബഖറ (പശു)

അവതരണം മദീനയില്‍, വചനങ്ങള്‍ 286.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍

الٓمٓ ﴿١﴾

1. അലിഫ്-ലാം-മീം.

1:വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആനിലെ 29 അധ്യായങ്ങളുടെ ആരംഭം ഇതുപോലുള്ള ഒറ്റ അക്ഷരങ്ങള്‍ കൊണ്ടാണ്. ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പലതരത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അക്ഷരങ്ങളുടെ അര്‍ഥവും വ്യാഖ്യാനവും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടെന്ന് ചിലര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവയില്‍ ചില അര്‍ഥങ്ങളും സൂചനകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് ചിന്തിച്ചും പരിശോധിച്ചും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്ന് മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒറ്റയക്ഷരങ്ങള്‍കൊണ്ട് തുടങ്ങുന്ന ശൈലി ആ കാലഘട്ടത്തില്‍ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവയുടെ പ്രയോഗം പൊതുവെ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്നും,അവിശ്വാസികള്‍ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ വിമര്‍ശിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

2. ഇത് (അല്ലാഹുവിന്റെ) ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതില്‍ സംശയമേ ഇല്ല. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവര്‍ക്ക് മാര്‍ഗദര്‍ശകമായിട്ടുള്ളതത്രെ ഇത്.

2: ഇത് ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മറ്റു വേദങ്ങളുടെ വാഹകര്‍ തങ്ങളുടെ വേദങ്ങള്‍ക്ക് ദൈവികത അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വേദങ്ങളില്‍ ഇങ്ങനെയുള്ള അവ കാശവാദം കാണുന്നില്ല. മദീനയിലെ ബഹുദൈവവിശ്വാസികള്‍ക്ക് ഖുര്‍ആന്റെ അമാനുഷികതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത് തങ്ങളുടെ വേദങ്ങള്‍ നേരത്തെ പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സത്യംതന്നെയാണെന്ന് മദീനയിലെ ജൂതന്മാര്‍ക്കും അറിയാമായിരുന്നു. സ്വന്തം താല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്ക് എതിരായതിനാല്‍ ബഹുദൈവവിശ്വാസികള്‍ ഖുര്‍ആന്‍ അംഗീകരിക്കാന്‍ കൂട്ടാക്കിയില്ല. മുഹമ്മദ്നബി(സ) തങ്ങളുടെ വംശത്തിലാവാതിരുന്നതിലുള്ള അസൂയ ഖുര്‍ആനെ തീര്‍ത്തും തള്ളിപ്പറയാന്‍ ജൂതന്മാരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവ് സമ്പൂര്‍ണജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവനായതിനാല്‍ ഇതില്‍ സംശയത്തിനവകാശമേ ഇല്ല. ഖുര്‍ആന്റെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളിലോ, സന്ദേശങ്ങളിലോ, ലക്ഷ്യങ്ങളിലോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലോ ഒന്നും തന്നെ ഒരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ല. എല്ലാം സുവ്യക്തങ്ങളായ യാഥാര്‍ഥ്യങ്ങളാകുന്നു.

'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവര്‍' (മുത്തഖീന്‍) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ 'അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകള്‍ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിക്ഷക്കും അപ്രീതിക്കും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാര്‍' എന്നാണ്

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾

3. അഭൗതിക സത്യങ്ങളില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നവരും, നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും നാം നല്‍കിയിട്ടുള്ള വിഭവങ്ങളില്‍നിന്ന് ചെലവഴിക്കുന്നവരുമാകുന്നു അവര്‍.

3: ഈ ഖുര്‍ആന്‍ സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവര്‍ക്കുള്ള ഒരു മാര്‍ഗദര്‍ശനമാണ്. തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ദേഹേഛക്ക് അടിമപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നവര്‍ക്ക് ഈ ഖുര്‍ആനില്‍ ഒരു മാര്‍ഗദര്‍ശനവുമില്ല.

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങൾ തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു. ആ ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ വരാണ് സന്മാർഗികളെന്നും അവരാണ് അന്തിമ വിജയികളെന്നും ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സംശയലേശമന്യേ ഒരു കാര്യം സത്യമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതിന് ഭാഷയിൽ 'ഈമാൻ' എന്ന് പറയുന്നു.

സത്യം സമ്മതിക്കുകയും അതിന് വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ് ഖുർആനിൽ ഇതുകൊണ്ടു ള്ള വിവക്ഷ.

അദൃശ്യത്തിൽ(ഗൈബ്)വിശ്വസിക്കുക എന്നാൽ മനുഷ്യൻെറ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഗോപ്യമായതും അതിഭൗതികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നാണ്.വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെയും പ്രവാചക ന്മാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾകൊണ്ട് മാത്രം അറിയാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളാകുന്നു അവ. അല്ലാഹുവിൻെറ സത്ത, മലക്കുകൾ(മാലാഖമാർ), സ്വർഗം, നരകം മുതലായവ ഉദാഹരണം.

അദൃശ്യവും അഭൗമവുമായ സൃഷ്ടിയാണ് മലക്ക്. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞനകൾ നടപ്പിലാ ക്കുകയും അവനെ പ്രകീർത്തിക്കുകയുമാണ് മലക്കുകളുടെ സൃഷ്ടി ലക്ഷ്യം. സ്വന്തമായ തീരു മാനങ്ങളെടുക്കുകയോ അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞകൾ മറികടന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയോ അവരുടെ പ്രകൃതിയിൽ പെട്ടതല്ല. അതിനാൽ മലക്കുകൾ അതീവ പരിശുദ്ധരാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനുസാരം ഈ പ്രപഞ്ചസംവിധാനം പ്രവർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതവരാണ്. അല്ലാഹു വിൻെറ വിധിവിലക്കുകളും സന്മാർഗ ദർശനങ്ങളും മനുഷ്യരിൽനിന്ന് അല്ലാഹു തെരഞ്ഞെടു ക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മാധ്യമവും അവർതന്നെ. ആ നിലക്ക് ദൈവിക സന്മാർഗത്തിൻെറ ആധികാരിക വാഹകരാകുന്നു മലക്കുകൾ.

അദൃശ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കൽ സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവരുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദൃശ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് കേവലം പഴഞ്ചനും അപ രിഷ്കൃതവുമാണെന്ന് പറയുന്നവരോട് പരലോകം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്,വിചാരണ, സ്വർഗം, നരകം മുതലായ മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ.

വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, കർമ്മപരമായ അനുസരണത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ അടയാളമാണ് ദിനേനെ യുള്ള അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരം. അതിൻെറ ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദക ളും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരം അതിൻെറ കൃത്യസമയങ്ങളിൽ നിർവഹിക്കുക എന്നതാണ് 'നമസ്കാരം നിഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കുക' എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യന് അല്ലാഹുവിനോ ടുള്ള അനുഷ്ഠാനപരമായ കടമകളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് നമസ്കാരം.

'നാം നൽകിയിട്ടുള്ള വിഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ചെലവഴിക്കുക' എന്നതിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽ കിയിട്ടുള്ള എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. സാമ്പത്തികവും കായികവും മാനസികവുമായ ഇതര യോഗ്യതകളും അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. എല്ലാ വിഭവങ്ങ ളിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ ദാസന്മാരായ സമസൃഷ്ടികൾക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവകാശങ്ങൾ നൽകുക എന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ മാർഗദർശനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിബന്ധനയാ ണ്.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

4. നിനക്ക് അവതീർണമായതിലും(ഖുർആനിലും), നിനക്ക് മുമ്പ് അവതീർണമായിട്ടു ള്ളതിലും (ഇതര വേദങ്ങളിലും)വിശ്വസിക്കുകയും പരലോകത്തിൽ ദൃഢബോധ്യമുള്ള വരുമാകുന്നു (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ).

4:മുഹമ്മദ്നബി(സ)ക്ക് മുമ്പുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വേദങ്ങളിലും 'സൂക്ഷ്മത പാലി ക്കുന്നവർ' വിശ്വസിക്കുന്നു.

തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ (ബൈബിൾ പഴയനിയമം, പുതിയ നിയമം) തുടങ്ങിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജൂത-ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പലയിടത്തും 'അഹ്ലുൽ കിതാബ്' (വേദക്കാർ) എന്നാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവർ ചില പ്രവാചന്മാരിൽ വിശ്വസിക്കു കയും മറ്റുള്ളവരിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെയും വിശു ദ്ധ ഖുർആനെയും ഇവർ പുഛരിച്ചുതള്ളുന്നു. എന്നാൽ ജൂതന്മാരുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും

പ്രവാചകന്മാരായ മൂസ(അ)യെയും ഈസാ(അ)യെയും മുസ്‌ലിംകൾ മുഹമ്മദ്നബി(സ)യെ പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരായി അംഗീകരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിനുള്ള അവസാനത്തെ നിബന്ധന പരലോക വിശ്വാസമാണ്. പ്രപഞ്ചനാഥന് മാത്രം അറിയുന്ന ഒരു ദിവസം ഈ ലോകം അവസാനിക്കുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം ദൈവം മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ അന്ത്യനാൾ വരെ ഈ ലോകത്ത് ജനിച്ച മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് അവിടെ ഹാജരാക്കുന്നതും ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിചാരണ നടത്തുന്നതും അവരവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ രക്ഷാശിക്ഷകൾ നല്കുന്നതുമാണ്.

أُوْلَـئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُوْلَـئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

5. അങ്ങനെയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്നുള്ള സന്മാർഗത്തിലാകുന്നു.അവർ തന്നെയാണ് വിജയം വരിച്ചവരും.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لاَ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

6. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികളോ, നീ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നതും നൽകാതിരിക്കുന്നതും തുല്യമാണ്. അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

6: സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്തവരും, സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അതംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരുമാണ് സത്യനിഷേധികൾ. അതായത് ദൈവിക സന്ദേശം കേൾക്കാനോ അംഗീകരിക്കാനോ തയ്യാറില്ലാത്തവർ. സത്യമതം മനസ്സിലാക്കിയശേഷം നിഷേധിക്കുന്നവരും, അറിവില്ലായ്മകൊണ്ട് നിഷേധിക്കുന്നവരും, ധിക്കാരവും പരിഹാസവും കൊണ്ട് നിഷേധിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. എല്ലാതരം നിഷേധികൾക്കും പൊതുവെ 'അവിശ്വാസി' എന്ന് ഭാഷാന്തരം നൽകിവരുന്നു.
സത്യത്തെ മൂടിവെക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിച്ച് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്ന നിഷേധികൾക്ക് താക്കീതു നൽകുന്നതും നൽകാതിരിക്കുന്നതും തുല്യമാകുന്നു. നിഷേധവും ധിക്കാരവുംകൊണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി അതിലേക്ക് ഉപദേശങ്ങളോ താക്കീതുകളോ മുന്നറിയിപ്പുകളോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ ഒന്നും പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാത്തവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാത്തവരുമായ എല്ലാ നിഷേധികളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ.
ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ അവസരം ലഭിക്കാത്തതുമൂലം അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നവർ ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതല്ല.

خَتَمَ اللّهُ عَلَى قُلُوبِهمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عظِيمٌ ﴿٧﴾

7. അവരുടെ മനസ്സുകളും കാതുകളും അടച്ചു മുദ്രവെച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് ഒരു മൂടി വീണിരിക്കുന്നു. അവർക്കാണ് കഠിന ശിക്ഷയുള്ളത്.

7: ദൈവികസന്ദേശം കേൾക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കാനും അവർ താൽപര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ മനസ്സ് മുഴുവൻ ഭൗതിക സുഖങ്ങളിലും നേട്ടങ്ങളിലും ബന്ധിതമാകുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും മിഥ്യാസങ്കൽപങ്ങളുമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെന്ന നിലയിൽ അവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കാതെ അതിനെതിരെ, സ്വയം മറ്റൊരു മാർഗം അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ട് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കണ്ണുകൾക്കും മുദ്ര വെച്ചു.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّهِ وَبِالْيَوْمِ الآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

8. മനുഷ്യരിൽ ചിലരുണ്ട്, 'ഞങ്ങളും അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നവർ പറയും. (യഥാർഥത്തിൽ) അവർ വിശ്വാസികളല്ലതന്നെ.

8:മനസാ കർമ്മണാ അവിശ്വസിക്കുകയും, വാക്കിൽ വിശ്വാസി ചമയുകയും ചെയ്യുന്ന കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശം. അവർ പുറമെ ഇസ്‌ലാമിക വേഷധാരികളായിരുന്നെങ്കിലും ഉള്ളിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസത്തെതന്നെ നിഷേധിച്ചിരുന്നു.

ഔസ്, ഖസ്റജ് എന്നീ രണ്ടു അറബി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു നബി(സ)യുടെ ആഗമനവേളയിൽ മദീനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവർ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. എങ്കിലും നബി(സ)യുടെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പു തന്നെ ഇസ്‌ലാം അവരിൽ പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. 'ബനൂ ഖൈനുഖാഅ്', 'ബനൂ നളീർ', 'ബനൂ ഖുറൈള' എന്നീ യഹൂദ ഗോത്രങ്ങളും മദീനയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു.

ഖസ്റജ് ഗോത്രക്കാരനാണെങ്കിലും ഔസിലും ഖസ്റജിലും ഒരു പൊതു നേതൃത്വം ലഭിച്ച ആളായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിബ്നു സുലൂൽ. അയാളെ എല്ലാവരുടെയും രാജാവായി വാഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച സമയത്തായിരുന്നു നബി(സ)യും അനുചരന്മാരും മക്കയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്ത് മദീനയിൽ എത്തിയത്. ഇരു ഗോത്രങ്ങളിലെയും യുവാക്കൾ ധാരാളമായി ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതോടെ അബ്ദുല്ലയുടെ മോഹം പൊലിഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ നായകനായി മുഹമ്മദ്നബി(സ)യല്ലാത്ത ഒരാളെക്കുറിച്ച് പിന്നീടവർ ചിന്തിച്ചില്ല. കിരീടം നഷ്ടപ്പെട്ടതോടെ അയാൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ ശത്രുവായി. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശക്തി വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അയാളും സിൽബന്ധികളും തങ്ങൾ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുമെന്ന ഭയത്താൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച് മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിച്ചു. അങ്ങനെ അയാളുടെ അനുഭാവികളായി കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു സംഘംതന്നെയുണ്ടായി. വേദക്കാരിൽപെട്ട ചിലരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടം മുതൽക്കാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെ തുടക്കം. നേതൃത്വ മോഹിയായിരുന്ന 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ്' മദീനക്കാരുടെ നേതാവാകുന്നതിനു പകരം കപട വിശ്വാസികളുടെ നേതാവാവുകയാണ് ചെയ്തത്.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

9. അവർ അല്ലാഹുവിനെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും വഞ്ചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.എന്നാൽ അവർ വഞ്ചിക്കുന്നത് അവരെത്തന്നെയാകുന്നു. (അത്) അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.

9: ഒരു കപടവിശ്വാസിക്ക് കുറച്ചുകാലം ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ വഞ്ചിക്കാൻ ഒരിക്കലും ആരാലും സാധ്യമല്ല.ഒരുനാൾ കാപട്യം വെളിച്ചത്താവുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിനാൽ കപടവിശ്വാസി തങ്ങളെതന്നെയാണ് വഞ്ചിക്കുന്നത്. അവരത് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രം.

ഇസ്‌ലാം മദീനയിലെത്തിയതോടെ പലതരം കപടവിശ്വാസികളെയും ഇസ്‌ലാമികസമൂഹത്തിൽ കണ്ടു തുടങ്ങി. ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, അതിനുള്ളിൽ കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കാൻ മാത്രം കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു ഒരു വിഭാഗം. ഇസ്‌ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിൻെറ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയതു കാരണം, മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിക്കുകയും മറുവശത്ത്, ഇസ്‌ലാമിൻെറ എതിരാളികളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് തങ്ങൾക്ക് നേട്ടമെന്ന് മറ്റൊരു വിഭാഗവും മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ, രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള നന്മകൾ ആസ്വദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇരുഭാഗത്തെയും ആപത്തുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുകയും ചെയ്യാമെന്നവർ വിചാരിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിന്നും അനിസ്‌ലാമിന്നുമിടയിൽ സംശയാലുക്കളായി ആടിക്കളിച്ചിരുന്ന മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗവുമുണ്ടായിരുന്നു.ഇസ്‌ലാം സത്യമെന്നവർക്ക് പൂർണബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുടുംബത്തിലെ മിക്കപേരും മുസ്‌ലിംകളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരും മുസ്‌ലിം വേഷം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

10. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു രോഗമുണ്ട്‌. അല്ലാഹു അവർക്ക്‌ രോഗം വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക്‌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാണുള്ളത്‌, അവർ കളവ്‌ പറയുന്നത്‌ കാരണമായി.

10: സത്യദീനിനോടും സത്യധർമാദികളോടും കാപട്യം കൈക്കൊള്ളുന്ന ആളുകളുടെ രോഗം ഏതു കാലത്തും അവരുടെ ജഢികേഛകളും മനോദൗർബല്യങ്ങളുമാണ്‌. ബുദ്ധിയെയും ചിന്താശക്തിയെയും ശരിയാം വണ്ണം അവർ ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അവർ സ്വയം തെരഞ്ഞെടുത്ത വഴിയിൽ അവർ കളിച്ചുല്ലസിക്കുകയാണ്‌. എന്നാൽ ഈ രസത്തിനും ഉല്ലാസത്തിനും അവർ കനത്ത വില നൽകേണ്ടി വരുന്നതാണ്‌.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لاَ تُفْسِدُواْ فِي الأَرْضِ قَالُواْ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾

11. ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുവിൻ! എന്നവരോട്‌ പറയപ്പെടുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു: 'തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു.'

أَلا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَـكِن لاَّ يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

12. അറിയുക: അവർ തന്നെയാണ്‌ നാശകാരികൾ. പക്ഷേ, അവരതറിയുന്നില്ല.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُواْ كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُواْ أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاء أَلا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاء وَلَـكِن لاَّ يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

13. (മറ്റു)ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു പറയപ്പെടുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു:'ഈ മൂഢന്മാർ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുകയോ' അറിയുക: (സത്യത്തിൽ) അവർ തന്നെയാകുന്നു മൂഢന്മാർ. പക്ഷേ, അവരതറിയുന്നില്ല.

13:ഇവിടെ 'ജനങ്ങൾ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്‌ നബി(സ)യിൽ അചഞ്ചലമായി വിശ്വസിച്ച പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാരാകുന്നു. അതേ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ്‌ കപടവിശ്വാസികൾ 'മൂഢന്മാർ' എന്ന്‌ പറയുന്നതും. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച്‌ പലവിധ വിഷമതകൾക്കും ഇരയാകുന്ന വിശ്വാസികളെ മൂഢന്മാരായാണ്‌ കപടന്മാർ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്‌. യഥാർഥത്തിൽ മൂഢന്മാർ അവരല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. പക്ഷേ, അത്‌ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിവേകം അവർക്കില്ലാതെ പോയി എന്ന്‌ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَإِذَا لَقُواْ الَّذِينَ آمَنُواْ قَالُواْ آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْاْ إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُواْ إِنَّا مَعَكْمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ ﴿١٤﴾

14. വിശ്വാസികളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവർ പറയും:'ഞങ്ങളും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.' എന്നാൽ അവരുടെ പിശാചുക്കളുമായി തനിച്ചാകുമ്പോൾ അവരോട്‌ പറയും:നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെയാണ്‌ ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങളവരെ പരിഹസിക്കുക മാത്രമാകുന്നു.

14: 'അവരുടെ പിശാചുക്കൾ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവിശ്വാസികളുടെ നേതാക്കളും അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കളുമാകുന്നു.

اللّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

15. എന്നാൽ അല്ലാഹു അവരെയാകുന്നു പരിഹസിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളിൽ വിഹരിക്കാൻ അവർക്ക് അവൻ അവസരം നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

أُوْلَـئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوُاْ الضَّلاَلَةَ بِالْهُدَى فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

16. സന്മാർഗം കൊടുത്തു ദുർമാർഗം വാങ്ങിച്ചവരത്രെ അവർ. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കച്ചവടം ഒട്ടും ലാഭകരമായില്ല. അവർ നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരും ആയില്ല.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا أَضَاءتْ مَا حَوْلَــهُ ذَهَبَ اللّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لاَّ يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

17. അവരുടെ ഉപമ,ഒരു തീ കൊളുത്തിയവൻെറ ഉപമപോലെയാകുന്നു.അതു ചുറ്റുപാടും പ്രകാശം പരത്തിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ പ്രകാശം എടുത്തുകളയുകയും ഒന്നും കാണാത്തവരായി അവരെ കൂരിരുട്ടിലുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

17: ഇവിടെ തീ കൊളുത്തിയവൻ പ്രവാചകനും, പ്രകാശം ദിവ്യസന്ദേശവുമാണ്. ചുറ്റും സത്യ സന്ദേശമാകുന്ന പ്രകാശം പരന്നെങ്കിലും കപടവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ അതേറ്റുവാങ്ങിയില്ല. കണ്ണിനു കാഴ്ചയുള്ളവർ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. കപടന്മാർക്കാകട്ടെ ആ പ്രകാശ ത്തിൽ ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞതുമില്ല. സത്യനിഷേധികൾ നിസ്സങ്കോചം ആ പ്രകാശത്തെ തള്ളി ക്കളയുകയും അതിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്തു.

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لاَ يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

18. അവർ ബധിരരും, മൂകരും അന്ധന്മാരുമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇനിയവർ (സത്യത്തി ലേക്ക്) മടങ്ങുകയില്ല.

18: സത്യനിഷേധികൾ സത്യസന്ദേശത്തെ നിസ്സങ്കോചം നിഷേധിച്ചപ്പോൾ കപട വിശ്വാസികൾ അതിനെ ബാഹ്യമായി അംഗീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആ പ്രകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇരു കൂട്ടരും ബധിരരും മൂകരും അന്ധരും തന്നെയാകുന്നു.

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ واللّهُ مُحِيطٌ بِالْكافِرِينَ ﴿١٩﴾

19. അല്ലെങ്കിൽ(അവരുടെ ഉപമ): ആകാശത്തുനിന്നു പെരുമഴ വർഷിക്കുന്നു. ഒപ്പം കൂരി രുട്ടും ഇടിയും ഇടിവാളുമുണ്ട്. ഇടിനാദം കേട്ട് മരണഭീതിയാൽ അവർ ചെവിക ളിൽ വിരലുകൾ തിരുകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു സത്യനിഷേധികളെ വലയം ചെയ്ത വനാകുന്നു.

19: രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു വമ്പിച്ച മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇടിയും മിന്നലും കൂരിരുട്ടും കാരണം വഴിതപ്പി നടക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥ. ഇങ്ങ നെയുള്ള ഒരു പേമാരിയിൽ അകപ്പെട്ട അവസ്ഥപോലെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതി ഗതികൾ. സംശയങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും പരിഭ്രമവും ഭീതിയും മൂലം അവരുടെ മനസ്സമാ ധാനവും സ്വസ്ഥതയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി(സ)യുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും പക്ഷത്ത് ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്ത്, അതേ സമയം അതിൽ ചേർന്നാൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന കഠിനകഠോരമായ ത്യാഗ പരീക്ഷണങ്ങൾ മറുഭാഗത്തും. ഖുർആൻെറ താക്കീതു കളും മുന്നറിയിപ്പുകളും കേൾക്കാതെയും ശ്രദ്ധിക്കാതെയുമിരുന്നതുകൊണ്ടോ കാതുപൊത്തിയതു കൊണ്ടോ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചതുകൊണ്ടോ അതിൻെറ ആപത്ത് ഇല്ലാതാവുന്നില്ല. അതിൻെറ ഭയാനകമായ അനന്തര ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും പോകുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുകളിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടുന്ന സത്യനിഷേധികളെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ വലയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ആരാലും സാധ്യമല്ല.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاء لَهُم مَّشَوْاْ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُواْ وَلَوْ شَاء اللّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّه عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

20. മിന്നൽ അവരുടെ കാഴ്ചകളെ റാഞ്ചി എടുക്കുമാറാകുന്നു. വെളിച്ചം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ അവരതിലൂടെ നടക്കുന്നു. അവരെ ഇരുട്ടു മൂടുമ്പോൾ നിശ്ചലരാവുകയും ചെയ്യുന്നു.അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ കേൾവിയും കാഴ്ചയും അവൻ എടുത്തുകളയുമായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുറ്റവൻ തന്നെ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُواْ رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

21. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് വഴിപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങൾ (അവനോടുള്ള കടമ) സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الأَرْضَ فِرَاشاً وَالسَّمَاء بِنَاء وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاء فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقاً لَّكُمْ فَلاَ تَجْعَلُواْ لِلّهِ أَندَاداً وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

22. ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് വിരിപ്പും ആകാശത്തെ മേലാപ്പുമാക്കിത്തരികയും, മാനത്തുനിന്ന് ജലം വർഷിച്ച് അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കാഹരിക്കാനുള്ള കായ്കനികൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ. അതെല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരെ കൽപിക്കാതിരിക്കുക.

22: മനുഷ്യന് ഇഷ്ടാനുസാരം വിഹരിക്കുവാൻ ഭൂമിയെ അല്ലാഹു വിശാലമാക്കി സജ്ജീകരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപിനും ജീവിതത്തിനും ആവശ്യമായ ചില മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്.അവയിലൊന്നും മറ്റാർക്കും ഒരു പങ്കുമില്ല. സകല മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും അവർക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ വിളയിക്കാൻ പാകത്തിൽ ആകാശത്തു നിന്ന് മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരെ സങ്കൽപിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള തുല്യതയോ പങ്കോ മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവിനുണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക എന്നതാണ് അവന് സമന്മാരെ സങ്കൽപിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ.

وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُواْ بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُواْ شُهَدَاءكُم مِّن دُونِ اللّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

23. നമ്മുടെ ദാസന് നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള(ഈ വേദത്തെക്കുറിച്ച്) നിങ്ങൾ സംശയാലുക്കളാണെങ്കിൽ അതുപോലുള്ള ഒരു അധ്യായമെങ്കിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ. അതിന് അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹായികളെയും നിങ്ങൾ വിളിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ (അതു ചെയ്തു കാണിക്കൂ).

23: ഖുർആൻ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലെന്ന് വാദിക്കുകയോ സംശയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച വെല്ലുവിളിയാണിത്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പല അധ്യായങ്ങളിലും ഈ വെല്ലുവിളി ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. യൂനുസ് 38, ഹൂദ് 13, അൽ ഇസ്രാഅ് 88, അത്തൂർ 34 എന്നീ വചനങ്ങളിലും ഇതേ വെല്ലുവിളി ആവർത്തിച്ചതായി കാണാം. ഖുർആനിനെപോലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം,അല്ലെങ്കിൽ അതിലേതുപോലുള്ള പത്ത് അധ്യായങ്ങൾ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരധ്യായമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നും വെല്ലുവിളിച്ചു നോക്കി. എല്ലായ്പോഴും മൗനമല്ലാതെ ഒരു പ്രതികരണവുമുണ്ടായില്ല. ഖുർആനിൽ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അധ്യായങ്ങൾ പോലുമുണ്ട്. ഇതൊക്കെയായിട്ടും അന്നുതൊട്ട് ഇന്നേവരെ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ ഒരാളും ധൈര്യപ്പെട്ടിറങ്ങിയതായി ചരിത്രമില്ല. ലോകാവസാനം വരെ ഈ വെല്ലുവിളി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ താളുകളിൽ അതേപടി അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُواْ وَلَن تَفْعَلُواْ فَاتَّقُواْ النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

24. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ-ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്കത് ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. മനുഷ്യരും കല്ലുകളും വിറകായിട്ടുള്ള നരകാഗ്നിയെ കാത്തുകൊള്ളുക. അവിശ്വാസികൾക്കായി അത് ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

24: അർഥശങ്കക്കിടയില്ലാത്ത ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു തീർത്തു പറയുന്നു: ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കതിന് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല! ഈ പ്രവചനം ഇന്നുവരേക്കും അക്ഷരം പ്രതി പുലർന്നുപോന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ ആർക്കും കഴിയാത്തതും അതിന് ഒരിക്കലും കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിച്ചതും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അമാനുഷികമാണെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. അതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം മുഹമ്മദ്നബി(സ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ തെളിവാണ്. മുൻ വേദങ്ങളിൽ പോലും ഖുർആനെപോലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടായിട്ടില്ല. പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളായി മാറ്റത്തിരുത്തലുകളില്ലാതെ ഇത് നിലനിൽക്കുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ സത്യതക്കുള്ള ഒരു നിത്യ ദൃഷ്ടാന്തമത്രെ ഈ ഗ്രന്ഥം.

സത്യം ബോധ്യമായിട്ടും അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കായി നരകാഗ്നി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യ നിഷേധികളും അവർ പൂജിച്ചിരുന്ന ബിംബങ്ങളും ഇന്ധനമായി കത്തിക്കപ്പെടുന്ന നരകാഗ്നിയെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന ശക്തിയായ താക്കീതും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

وَبَشِّرِ الَّذِين آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِّزْقاً قَالُواْ هَـذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُواْ بِهِ مُتَشَابِهاً وَلَهُمْ فِيهَـا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُـمْ فِيهَـا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

25. (നബിയെ,ഈ വേദത്തിൽ) വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക. താഴ്ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അരുവികളൊഴുകുന്ന ഉദ്യാനങ്ങൾ അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. അതിലെ ഓരോ കനിയും ഭക്ഷിക്കുവാനായി നൽകപ്പെടുമ്പോൾ അവർ പറയും: ഞങ്ങൾക്കു നേരത്തെ നൽകിയതു തന്നെയാണല്ലോ ഇതും.(വാസ്തവത്തിലതു)സാദൃശ്യമുള്ളതായി അവർക്ക് നൽകപ്പെടുകയാണ്. അവർക്ക് അവിടെ വിശുദ്ധരായ ഇണകളുണ്ടായിരിക്കും. അവർ അവിടെ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

25:ഇവിടെ വിശ്വാസികൾക്ക് ശുഭവാർത്ത അറിയിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സ്വർഗീയ ഫലങ്ങൾ ഭൂലോകത്ത് അവർ പരിചയിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഫലങ്ങളോട് രൂപത്തിലും വർണത്തിലു

മൊക്കെ സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരിക്കും. എന്നാൽ രുചിയിലും സ്വാദിലുമാകട്ടെ ഒരു വിധത്തിലും താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്തവിധം മേത്തരങ്ങളുമായിരിക്കും.

إِنَّ اللهَّ لاَ يَسْتَحْيِي أَن يَضْرِبَ مَثَلاً مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُواْ فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللهُّ بِهَـذَا مَثَلاً يُضِلُّ بِهِ كَثِيراً وَيَهْدِي بِهِ كَثِيراً وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلاَّ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

26. നിശ്ചയമായും എതൊരു വസ്തുവെയും ഉപമയാക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹു ഒട്ടും ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; അത് ഒരു കൊതുവാകട്ടെ, അതിലുപരി വലുതോ ആകട്ടെ. അപ്പോൾ വിശ്വാസികൾ- അത് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള സത്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു. എന്നാൽ സത്യ നിഷേധികൾ ചോദിക്കുന്നു: ഈ ഉപമകൾകൊണ്ട് അല്ലാഹു എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? (ഈ വിധം ഒരേ വചനത്തിലൂടെ) അല്ലാഹു അനേകരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അനേകരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.എന്നാൽ ധിക്കാരികളെയല്ലാതെ അവൻ അതുമൂലം വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല.

26: ഖുർആൻ കൊതുക്, ഈച്ച പോലുള്ള കീടങ്ങളെ ഉദാഹരണങ്ങളായെടുക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അന്തസ്സിന് നിരക്കാത്തതാണെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ ആരോപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സൃഷ്ടികളെന്ന നിലയിൽ ഈച്ചയും കൊതുകും ആകാശഗംഗയും അല്ലാഹുവിന് തുല്യമാണ്. എന്നിരിക്കെ ഏതു നിസ്സാര സൃഷ്ടിയെയും പരാമർശിക്കാൻ അവൻ ലജ്ജിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല.

الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللهِّ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللهُّ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الأَرْضِ ۚ أُولَـئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

27. അല്ലാഹുവുമായുള്ള പ്രതിജ്ഞ ഉറപ്പിച്ച ശേഷം ലംഘിക്കുകയും അല്ലാഹു കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കൽപിച്ചതിനെ വേർപെടുത്തുകയും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരത്രെ അവർ. അവർ തന്നെയാകുന്നു നഷ്ടക്കാർ.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللهَِّ وَكُنتُمْ أَمْوَاتاً فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

28. നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് ജീവനില്ലായിരുന്നു.പിന്നെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജീവൻ നൽകി.വീണ്ടും അവൻ തന്നെ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു.പിന്നീട് അവൻ തന്നെ നിങ്ങളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും അവസാനം അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചയക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

28: ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതിൻെറ വിവക്ഷ 'ദൈവം ഉണ്ട്' എന്ന് വിശ്വസിക്കുക മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിൻെറ ഏകത്വത്തിലും അവൻെറ സർവ സദ്ഗുണസമ്പൂർണതയിലും, അവൻെറ ദൂതന്മാരിലും, വേദങ്ങളിലും, പരലോകത്തിലും വിചാരണയിലും, രക്ഷാശിക്ഷകളിലും കൂടിയുള്ള വിശ്വാസമാണ്, യഥാർഥവും പൂർണവുമായ ദൈവവിശ്വാസം.

ദൈവത്തിൻെറ അസ്തിത്വം അംഗീകരിക്കുകയും എന്നാൽ ദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളിലേതെങ്കിലും ഒന്നിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഫലത്തിൽ പൂർണമായും ദൈവത്തെ നിഷേധിച്ചവനെപോലെയാണ്. അയാൾ അവിശ്വാസിയാണ്.

ദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളെ നിഷേധിക്കുമ്പോൾ ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പൂർണമായും ഇല്ലാതാവുന്നു. ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരോടോ മനുഷ്യന്

ദൈവത്തോടോ യാതൊരു ഉത്തരവാദിത്വവുമില്ലാതാകുന്നു. ഫലത്തില്‍ അതും ദൈവനിഷേധമാകുന്നു.

ദൈവം ഏകനാണ് അവന് സന്താനങ്ങളോ, പങ്കാളികളോ ഇല്ല. ദൈവത്തിന് പുത്രനോ പങ്കാളികളോ ഉണ്ടെന്നാണ് ഒരാള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതെങ്കില്‍ അയാള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത് യഥാര്‍ഥ ദൈവമല്ലാതാകുന്നു. അയാള്‍ യഥാര്‍ഥ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, പുത്രനോ പങ്കാളികളോ ഉണ്ടെന്ന് ആരോപിക്കുന്ന ഏതോ സാങ്കല്‍പിക ദൈവത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇല്ലായ്മയില്‍നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, പിന്നെ മരിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങള്‍ക്ക് തന്ന ജീവിതം നിങ്ങള്‍ എന്തുചെയ്യുവെന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനും രക്ഷാശിക്ഷകള്‍ വിധിക്കാനുമായി നിങ്ങളെ വീണ്ടും ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പിക്കുകയും അവങ്കലേക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاء فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

29. ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങള്‍ക്കായി സൃഷ്ടിച്ചത് അവനാണ്.എന്നിട്ടവന്‍ ഉപരി ലോകത്തിലേക്ക് തിരിയുകയും അതിനെ ഏഴാകാശങ്ങളായി സംവിധാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്‍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.

29: ഭൂമിയില്‍ മനുഷ്യവാസം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവനു വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു അതില്‍ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കില്‍ മറ്റൊരു വിധത്തില്‍ മനുഷ്യന് ഉപകാരപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുവും ഈ ഭൂലോകത്തില്ല.

ഈ സൂക്തത്തിലെ 'ഏഴാകാശങ്ങള്‍' എന്താണെന്ന് നിര്‍ണയിക്കുക വിഷമമാണെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلاَئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُواْ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاء وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

30. നിന്റെ നാഥന്‍ മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം: ഞാന്‍ ഭൂമിയില്‍ ഒരു പ്രതിനിധിയെ നിശ്ചയിക്കാന്‍ പോകുന്നു.അവര്‍ പറഞ്ഞു:അവിടെ വിനാശമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണോ നീ നിയോഗിക്കുന്നത്? ഞങ്ങളാകട്ടെ നിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീര്‍ത്തിക്കുകയും നിന്റെ വിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.അവന്‍ അരുളി: നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് ഞാന്‍ അറിയുന്നു.

30: പ്രപഞ്ചമാകുന്ന ദൈവികഭരണകൂടത്തില്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകള്‍ നടപ്പില്‍ വരുത്തുന്ന വ്യക്തിത്വമുള്ള സൃഷ്ടികളാണ് മലക്കുകള്‍.(ഭാഷാര്‍ഥം-ദൂതന്‍,സന്ദേശവാഹകന്‍). മലക്കുകള്‍ അദൃശ്യസൃഷ്ടികളാകുന്നു. അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ആദരണീയ ദാസന്മാരും അവന്റെ ആജ്ഞാനുസാരം മാത്രം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരുമാണ്. അല്ലാഹു കനിഞ്ഞനുഗ്രഹിച്ച യോഗ്യതകളും അറിവുകളും മാത്രമേ അവര്‍ക്കുള്ളു. അതിനാല്‍ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ആരാധനക്കും അവര്‍ അര്‍ഹരല്ല. ജൂതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇവരെ 'മാലാഖ'യെന്ന് വിളിക്കുന്നു. അറേബ്യയിലെ ബഹുദൈവാരാധകര്‍ മലക്കുകളെ ദൈവത്തിന്റെ പെണ്‍മക്കളായി കരുതിയിരുന്നു. ഹൈന്ദവര്‍ ഇവരെ 'ദേവന്മാര്‍' എന്ന് വിളിക്കുകയും അവരെ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളോ പങ്കാളികളോ ആയി സങ്കല്‍പിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَعَلَّمَ آدَمَ الأَسْمَاء كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلاَئِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاء هَـؤُلاء إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

31. അവന്‍ ആദമിനെ എല്ലാ നാമങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നീട്‌ അവയെ മലക്കുകള്‍ക്ക്‌ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ട്‌ പറഞ്ഞു: നിങ്ങള്‍ സത്യവാന്‍മാരാണെങ്കില്‍ ഇവയുടെ നാമങ്ങള്‍ എനിക്ക്‌ പറഞ്ഞു തരിക.

31. ആദം എന്ന പദംകൊണ്ട്‌ ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്‌ ആദിപിതാവ്‌ ആദം(അ)തന്നെ. ബൈബിളിലും ആദിപിതാവിനെ ആദം എന്നുതന്നെയാണ്‌ വിളിക്കുന്നത്‌.

'പേരുകള്‍ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ, ഓരോ വസ്തുവിന്നും ഇന്നിന്ന പേരാണെന്നും, പേരടക്കം എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്‌. ഏതായാലും വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച്‌ പഠിക്കുന്നതിനും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അവയുടെ പേരുകള്‍ക്ക്‌ മുഖ്യസ്ഥാനമുണ്ട്‌.

قَالُواْ سُبْحَانَكَ لاَ عِلْمَ لَنَا إِلاَّ مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

32. അവര്‍ പറഞ്ഞു: നിനക്ക്‌ സ്തോത്രം. നീ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതല്ലാതെ ഞങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഒരറിവുമില്ല. നിശ്ചയമായും എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനും നീ മാത്രമാകുന്നു.

32: മനുഷ്യന്‌, തങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഇല്ലാതിരുന്ന ചില സവിശേഷതകള്‍ അല്ലാഹു നല്‍കിയിട്ടുണ്ടെന്നും മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധിയാക്കുന്നതില്‍ മഹത്തായ യുക്തിരഹസ്യങ്ങള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും മലക്കുകള്‍ക്ക്‌ മനസ്സിലായി. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്ന സര്‍വജ്ഞനും എല്ലാം യുക്തിപൂര്‍വം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനുമാണെന്നും മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച്‌ തങ്ങള്‍ ഊഹിച്ചതും അല്ലാഹുവിനോട്‌ സൂചിപ്പിച്ചതും അബദ്ധമായെന്നും അവര്‍ക്ക്‌ ബോധ്യമായി.

قَالَ يَا آدَمُ أَنبِئْهُم بِأَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّا أَنبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

33. അവന്‍ പറഞ്ഞു: അല്ലയോ ആദം, അവയുടെ നാമങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക്‌ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക. അങ്ങനെ അവയുടെ നാമങ്ങള്‍ അവന്‍ അവര്‍ക്ക്‌ പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോള്‍ (അല്ലാഹു)അരുളി: ആകാശഭൂമികളിലെ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളും നിങ്ങള്‍ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും മറച്ചു വെക്കുന്നതും ഞാന്‍ അറിയുന്നുവെന്നും നിങ്ങളോട്‌ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ?

33: അല്ലാഹുവിന്റെ കല്‍പനപ്രകാരം ആദം അവയുടെ നാമങ്ങള്‍ മലക്കുകള്‍ക്ക്‌ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അപ്പോള്‍ തങ്ങളെക്കാള്‍ ആദമിനുള്ള മഹത്വമെന്തെന്ന്‌ മലക്കുകള്‍ അറിഞ്ഞു.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلاَئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلاَّ إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

34. നാം മലക്കുകളോട്‌ പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം: നിങ്ങള്‍ ആദമിന്‌ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുക. അവരെല്ലാം സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തു. ഇബ്ലീസൊഴിച്ച്‌. അവന്‍ വിസമ്മതിക്കുകയും അഹംഭാവം നടിക്കുകയുംചെയ്തു. അവന്‍ സത്യനിഷേധികളില്‍ പെട്ടുപോയി.

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلاَ مِنْهَا رَغَداً حَيْثُ شِئْتُمَا وَلاَ تَقْرَبَا هَـذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الْظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

35. നാം പറഞ്ഞു: നീയും നിന്‍റെ ഇണയും സ്വര്‍ഗത്തില്‍ താമസിക്കുക. അതില്‍ നിങ്ങള്‍ ഇച്ഛിക്കുന്നിടത്തു നിന്ന്‌ സുഭിക്ഷമായി ആഹരിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാല്‍ ഈ വൃക്ഷത്തോടടുത്തു പോകരുത്‌. നിങ്ങള്‍ അതിക്രമികളുടെ ഗണത്തില്‍ പെട്ടുപോകും.

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُواْ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣٦﴾

36. എന്നാല്‍ പിശാച്‌ അവരിരുവരെയും അതില്‍ നിന്ന്‌ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു. അവരെ തങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള(സ്വര്‍ഗീയാ)വസ്ഥയില്‍നിന്ന്‌ പുറംതള്ളുകയും ചെയ്തു. നാം അവരോട്‌ കല്‍പിച്ചു: നിങ്ങള്‍ ഇവിടെ നിന്ന്‌ ഇറങ്ങിപ്പോകുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ പരസ്‌പരം ശത്രുക്കളാകുന്നു. ഭൂമിയില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരേക്കും അധിവാസവും ജീവിത വിഭവങ്ങളുമുണ്ട്‌.

36: അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രതിനിധികളെന്ന നിലയില്‍ ആദം ദമ്പതികളെ ഭൂമിയിലേക്ക്‌ അയക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, അവര്‍ക്കുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു സ്വര്‍ഗത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക വൃക്ഷത്തെ സമീപക്കരുതെന്ന അല്ലാഹുവിന്‍റെ കല്‍പന. തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്ന്‌ മുന്നറിയിപ്പ്‌ നല്‍കപ്പെട്ട പിശാചിന്‍റെ പ്രലോഭനങ്ങള്‍ക്കും പ്രേരണകള്‍ക്കുമെതിരെ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നതില്‍ അവര്‍ എത്രത്തോളം അടിയുറച്ചുനില്‍ക്കുമെന്ന പരീക്ഷണമായിരുന്നു അത്‌. 'ഇവന്‍ നിന്‍റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ്‌' എന്ന അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രഖ്യാപനം ആദ(അ)മും തന്‍റെ പ്രിയതമയും സ്വന്തം കണ്ണുകള്‍കൊണ്ട്‌ കാണുകയും കാതുകള്‍കൊണ്ട്‌ കേള്‍ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള യാഥാര്‍ഥ്യമായിരുന്നു. 'ഞാന്‍ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും തകര്‍ക്കുകയും ചെയ്യു'മെന്ന്‌ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മുമ്പില്‍ വെച്ചുതന്നെ പിശാച്‌ വെല്ലുവിളി നടത്തിയിട്ടുമുണ്ട്‌. എന്നിട്ടും സാത്താന്‍ ദയാനിധിയും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായ ഒരു നിഷ്‌കളങ്കസുഹൃത്തിന്‍റെ വേഷത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്‌ കൂടുതല്‍ സൗഭാഗ്യകരമായ ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്‌ അദ്ദേഹത്തില്‍ മോഹം ജനിപ്പിച്ചപ്പോള്‍ ആ പ്രലോഭനത്തെ പ്രതിരോധിക്കാന്‍ കഴിയാതെ ആദം(അ) കെണിയില്‍ അകപ്പെട്ടുപോയി.

(അവന്‍ അവരോട്‌ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്‌ ഈ വൃക്ഷം നിങ്ങള്‍ക്ക്‌ നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത്‌ നിങ്ങള്‍ മാലാഖമാരായിത്തീരുകയോ നിത്യജീവിതം കൈവരിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനുമാത്രമാകുന്നു. 7:20)

മനുഷ്യന്‍റെ ബദ്ധവൈരിയായ പിശാചിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന അല്ലാഹുവിന്‍റെ മുന്നറിയിപ്പുകള്‍ ആദം(അ) മറന്നുപോയി. പരീക്ഷണത്തില്‍ ഇരുവരും പരാജയപ്പെട്ടു. വിലക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നതിന്‍റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഇരുവര്‍ക്കും തുല്യമായിരുന്നു. സ്വര്‍ഗത്തില്‍നിന്ന്‌ ഇരുവരെയും പുറത്താക്കാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്‍റെ ന്യായം പൂര്‍ത്തിയായി.

ആദ(അ)മിനെ പിഴപ്പിച്ചത്‌ ഹവ്വയാണെന്ന ചിലരുടെ വാദം ഖുര്‍ആന്‍ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ചെകുത്താന്‍ ദുര്‍ബോധനത്തിലകപ്പെടുത്തിയ വ്യക്തി ആദം(അ) ആയിരുന്നു, ഹവ്വ ആയിരുന്നില്ല എന്ന്‌ സൂക്തം 20:120-ല്‍ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അധ്യായം 'അല്‍ അഅ്‌റാഫിലെ' വിവരണമനുസരിച്ച്‌ രണ്ടുപേരും അഭിസംബോധിതരായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വഞ്ചനയില്‍ അകപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്‌.എങ്കിലും പൈശാചിക ദുര്‍ബോധനം ഉന്നം വെച്ചിരുന്നത്‌ ആദ(അ)മിനെയായിരുന്നു.

സ്ത്രീ ആദ്യപാപത്തിന്‍റെ നിമിത്തവും എല്ലാ വിനാശത്തിന്‍റെയും നാരായവേരുമാണെന്നുള്ള ചില വിഭാഗങ്ങളുടെ സങ്കല്‍പവും ഖുര്‍ആന്‍ നിരാകരിക്കുന്നു.

فَتَلَقَّى آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

37. അപ്പോൾ ആദം തൻെറ നാഥനിൽനിന്ന് ചില വചനങ്ങൾ പഠിച്ചു (പശ്ചാത്തപിച്ചു.) (അപ്പോൾ അല്ലാഹു) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നിശ്ചയമായും ഏറെ മാപ്പരുളുന്നവനും ദയാപരനുമത്രെ അവൻ.

37: ആദ(അ)മിന് സ്വന്തം തെറ്റിൽ ഖേദമുണ്ടായി. അപ്പോൾ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിക്കാനുള്ള വചനങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

(ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോടുതന്നെ അതിക്രമം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ മാപ്പേകുകയും ദയ കാണിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉറപ്പായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടം പറ്റിയവരായിത്തീരും 7:23).

അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം പാപമുക്തനായി. ഭൂമിയിൽ നിയുക്തനാകുന്നതിനുമുമ്പു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാപം പൊറുക്കപ്പെടുകയും പാപമാലിന്യത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താന തലമുറകളിലും ആ കളങ്കം അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ശുദ്ധപ്രകൃതിയോടെയും ആദരീയണീയരായിട്ടുമാണ് മനുഷ്യസന്തതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ മനുഷ്യ വംശത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തമായി തൻെറ 'ഏക പുത്രനെ'ഭൂമിയിലേക്കയച്ചു കുരിശിലേറ്റേണ്ട ആവശ്യം ദൈവത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ആദമിൻെറ ആദിപാപം ശാശ്വതമായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും അത് തൻെറ സന്തതികളിലേക്ക് പകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യവംശം മുഴുവൻ പാപികളാണെന്നുമുള്ള ചിലരുടെ അന്ധവിശ്വാസത്തെ ഖുർആൻ തീർത്തും ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാപത്തിൻെറ ഫലം മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചേതീരൂ എന്ന സിദ്ധാന്തവും ഖുർആൻ നിഷേധിക്കുന്നു. വളരെ ഗുരുതരമായ വഴിപിഴച്ച മനുഷ്യനിർമിത സിദ്ധാന്തമാണിത്. അപരാധം പ്രവർത്തിച്ചശേഷം അതിൽ ഖേദിക്കുകയും മേലിൽ സംസ്കരണത്തിന് സന്നദ്ധനാവുകയും ചെയ്യുന്നവൻെറ അപരാധങ്ങളെ അല്ലാഹു തൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ മാപ്പ് ചെയ്തുകൊടുക്കുമെന്നാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എത്ര വലിയ കുറ്റവാളിക്കും അവിശ്വാസിക്കും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിരാശക്ക് വഴിയില്ല. നിയമലംഘനത്തിൽ ഖേദിക്കുകയും ഭാവിയിൽ നന്നായി ജീവിക്കുവാനും സന്നദ്ധനാവുകയുമാണെങ്കിൽ.

ഒരു നന്മയുടെ പേരിൽ നമുക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതേപ്രകാരം ഒരു തിന്മയുടെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിന് നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ മാപ്പ് നൽകാനും പൂർണാധികാരമുണ്ട്.

قُلْنَا اهْبِطُواْ مِنْهَا جَمِيعاً فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

38. നാം കൽപിച്ചു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ. പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് എന്നിൽ നിന്നുള്ള മാർഗദർശനം വന്നെത്തുമ്പോൾ, ആർ ആ മാർഗദർശനത്തെ പിൻപറ്റുന്നുവോ അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, ദുഃഖിക്കേണ്ടതുമില്ല.

38:ആദം(അ)സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് ഭൂമിയിലെ ദൈവപ്രാതിനിധ്യത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു.അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ അവനിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന മാർഗദർശനങ്ങൾ തൻെറ സന്തതികൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന ദൗത്യമാകുന്ന ഉന്നത സ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിന് അവൻ നൽകി.

പ്രവാചകന്മാർ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്ദേശങ്ങൾ മുതലായവ വഴി നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായ മാർഗദർശനങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. അവ സ്വീകരിച്ച് നിങ്ങൾ ഇവിടെ ജീവിതം നയിക്കുന്ന പക്ഷം ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടിവരികയില്ല.

وَالَّذِينَ كَفَرواْ وَكَذَّبُواْ بِآيَاتِنَا أُولَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي

إِسْرَائِيلَ اذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ
﴿٤٠﴾

39. എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും കള്ളമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരാരോ, അവരാകുന്നു നരകാവകാശികൾ. അവരതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.

40. അല്ലയോ ഇസ്രയേൽ സന്തതികളേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ സ്മരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ എന്നോട് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റുക. നിങ്ങളോട് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞ ഞാനും നിറവേറ്റാം. നിങ്ങൾ എന്നെമാത്രം ഭയപ്പെടുവിൻ.

40: ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ ഇസ്ഹാഖ് നബി(അ)യുടെ പുത്രനാണ് യഅഖൂബ് നബി(അ). അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് നൽകപ്പെട്ട വിശേഷ നാമമാണ് 'ഇസ്രായീൽ'.അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു.അവരുടെ സന്താനപരമ്പര കാലക്രമേണ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താന പരമ്പരക്കാണ് 'ഇസ്രയേൽവംശം' അല്ലെങ്കിൽ 'ബനൂ ഇസ്രാഈൽ' എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

ഇവിടെ ഇസ്രയേൽ വംശത്തെ പ്രത്യേകം സംബോധന ചെയ്യാനുള്ള കാരണം, 4000 വർഷത്തോളം അവർ ലോകജനതയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ജീവിക്കുന്ന പാഠമായിരുന്നു. വളരെയധികം അനുഗ്രഹ ങ്ങൾ ഇസ്രായീല്യർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.ഖുർആൻ അവ മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടു ണ്ട്. അവരെ അല്ലാഹു ലോകരിൽ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി. ലോകത്തിന്റെ നായകന്മാരും ആചാര്യന്മാരു മാക്കി. അവർക്ക് ശരീഅത്ത് (നിയമ സംഹിത)നൽകി. അതനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇസ്രയേൽ വംശം ലോകത്തിന് മാർഗദർശനം നൽകുകയോ സ്വയം സന്മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയോ ചെയ്തില്ല. അവരുടെ വേദപ്രോക്തമായ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റിയില്ല. ധാർമികമായും മതപരമായും അവർ ദുഷിച്ചുപോവുകയാണുണ്ടായത്. മുഹമ്മദീയ പ്രവാചക ത്വത്തെ അംഗീകരിക്കാനും പിന്തുണക്കാനും അവർ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു.

മദീനയിൽ പല ജൂതഗോത്രങ്ങളും കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ആഗമനം തങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മക്ക് നേരെയുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയായി അവർ കണ്ടു. അറബികളിൽ ഒരു പ്രവാചകൻ വരുന്നത് അവർക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നില്ല. അവരുടെ പ്രവാചകന്മാർ കൊണ്ടുവന്ന അതേ മതം തന്നെയാണ് മുഹമ്മദ്നബി(സ)കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശമെന്ന് ഖുർആൻ അവരെ ഉണർത്തി. പക്ഷേ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനും മുഹമ്മദ്നബി(സ)യോട് സഹക രിക്കുന്നതിനും പകരം ആദ്യത്തിൽ തന്നെ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും അവരാൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ വിധത്തിലും എതിർക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ഗൂഢാലോചനകൾ, കള്ളപ്രചാരവേലകൾ, ചതിപ്രയോഗങ്ങൾ, മറ്റെല്ലാ കുതന്ത്രങ്ങളും മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ പയറ്റി.

വേദങ്ങളും പ്രവാചക പൈതൃകങ്ങളും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അവർ ചെയ്തി രുന്ന പ്രതിജ്ഞ അവർ ലംഘിച്ചു. മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വവും, അദ്ദേഹത്തിനവതീർണമായ വേദത്തെയും നിഷേധിക്കുകവഴി അവർ തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞാ ലംഘനം ആവർത്തിക്കുകയായി രുന്നു.

وَآمِنُواْ بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقاً لِّمَا مَعَكُمْ وَلاَ تَكُونُواْ أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلاَ تَشْتَرُواْ بِآيَاتِي ثَمَناً قَلِيلاً وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾

41. നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള വേദങ്ങളെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച (ഖുർആ നിൽ) വിശ്വസിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾതന്നെ അതിന്റെ ആദ്യനിഷേധികളാകാതിരിക്കുക. എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തുഛ വിലയ്ക്കു വിറ്റുകളയാതിരിക്കുക. എന്നോട് മാത്രം നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി പുലർത്തുക.

41: തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ മുതലായ അവരുടെ വേദങ്ങളെ ശരിവെക്കുന്നതാണ് ഖുർആൻ. തത്വങ്ങളിലും മൗലിക വിഷയങ്ങളിലും ഖുർആൻ അവരുടെ വേദങ്ങളോട് യോജിക്കുന്നു. ഏകദൈവ വിശ്വാസം, പ്രവാചകത്വം, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, പരലോകജീവിതം തുടങ്ങിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവർ പഠിച്ചിരുന്നതും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ ഖുർആനിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടവർ അവരായിരുന്നു.
പക്ഷേ, യഹൂദന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് സംഭവിച്ചത് നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു.
അല്ലാഹു മൂസാനബിക്ക് തൗറാത്തും ഈസാനബിക്ക് ഇഞ്ചീൽ എന്ന സത്യവേദവും അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. ആ പ്രവാചകന്മാരിലും അവർക്കവതരിച്ച വേദങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കൽ വിശ്വാസികൾക്ക് നിർബന്ധമാണ്. അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാത്തവർ യഥാർഥ മുസ്ലിംകളാവുകയില്ല. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള ബൈബിൾ ഗ്രന്ഥവും, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ബൈബിളും കുറ്റമറ്റതും സമ്പൂർണവുമായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്ന് ഖുർആൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർഥ വേദങ്ങളിൽ അതിന്റെ വാഹകർ മായം ചേർത്തതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. പൂർവവേദങ്ങൾ ഭേദഗതികൾക്ക് വിധേയമായപ്പോൾ അത് തിരുത്തുന്നതിനാണ് ഖുർആൻ അവതരിച്ചത്.

وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

42. സത്യത്തെ അസത്യവുമായി നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കുഴക്കരുത്. ബോധപൂർവം നിങ്ങൾ സത്യം മറച്ചുവെക്കുകയും അരുത്.

42: വിദ്യാവിഹീനരായ അറബികളുടെ മേൽ വൈജ്ഞാനിക മേധാവിത്വം പുലർത്തിയിരുന്ന ജൂത പണ്ഡിതന്മാരോട് താൻ പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന മുഹമ്മദ്നബി(സ)യെക്കുറിച്ച് അവരുടെ നിലപാടെന്താണെന്ന് മക്കയിലെയും മദീനയിലെയും ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏകദൈവത്വം, പരലോകം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലക്കുകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മുഹമ്മദ് നബി(സ)നൽകുന്ന വിവരണങ്ങൾ തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് തിരുമേനിക്കെതിരെ പല തെറ്റായ ആരോപണങ്ങളും അറബികളിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ് അവർ ശ്രമിച്ചത്. സത്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ, സ്വാർഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ സങ്കൽപത്തിനിണങ്ങാത്ത ബൈബിളിലെ വേദവാക്യങ്ങൾ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളാൽ സംശയാസ്പദമാക്കുകയോ മറച്ചു വെക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ മതപ്രചരണം നടത്തുന്ന ചില പുരോഹിതന്മാർ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ മാറ്റി മറിച്ചും വളച്ചൊടിച്ചും മുസ്ലിംകളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് 'സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നതിനുള്ള' മറ്റൊരുദാഹരണമാണ്.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرْكَعُوا۟ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

43. നമസ്കാരത്തെ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടുന്നവരോടൊപ്പം കുമ്പിടുകയും ചെയ്യുക.

43: മുഹമ്മദീയ ശരീഅത്തിൽ (നിയമ സംഹിത) മാത്രമല്ല, പൂർവ ശരീഅത്തുകളിലും നമസ്കാരവും, സകാത്തും അടിസ്ഥാന സ്തംഭങ്ങളായിരുന്നു. മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും പോലെ ഇസ്രായീല്യരിൽ ആഗതരായ പ്രവാചകന്മാരും അവയെപറ്റി ജനങ്ങളെ ശക്തമായി ഉണർത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ സംഘടിത നമസ്കാരവും പിന്നെ വ്യക്തിപരമായി നമസ്കരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇസ്രായീല്യർ മറന്നുകളഞ്ഞു. അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരിൽതന്നെ അതൊരു ചടങ്ങായി മാറുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിൽ അവർ വലിയ പിശുക്കന്മാരായി. സകാത്ത് ദരിദ്രന്മാർക്ക് നൽകാതെ പുരോഹിതന്മാർക്കും ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കും മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാക്കിത്തീർത്തു. സകാത്ത് നൽകുന്നതിനു പകരം പലിശവാങ്ങുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ താല്പര്യം.

أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

44. നിങ്ങൾ ജനങ്ങളോട് നന്മ കൽപിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ അത് മറന്നുകളയുകയുമാണോ? അതും നിങ്ങൾ വേദം ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ. നിങ്ങൾ ഒട്ടും ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലേ?

44: മതപുരോഹിതന്മാരുടെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള വൈരുധ്യത്തെയാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. അവർ മറ്റുള്ളവരോട് നന്മ കൽപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ അവർ അവ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുമില്ല.

സാധാരണക്കാരുടെ ദൈവങ്ങളായി ചമഞ്ഞിരുന്ന ജൂതപുരോഹിതന്മാരോട് യേശു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ കഷ്ടം; എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് ചുമപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും ആ ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ദുരിതം. (ലൂക്കോസ് 11:46)

സത്യവിശ്വാസികളോട് നന്മ ഉപദേശിക്കുകയും സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന ഉപദേശികളോട് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: ''അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറയുന്നതെന്തിന്? പ്രവർത്തിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറയുക എന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ അത്യധികം വെറുക്കപ്പെട്ട ദുർഗുണമാകുന്നു. (61:2,3).

'മിഅറാജി'ന്റെ രാത്രിയിൽ, നബി(സ) തിരുമേനി ചില ആളുകളുടെ നാവും ചുണ്ടുകളും അഗ്നികൊണ്ടുള്ള കത്രികകളാൽ കത്രിക്കപ്പെടുന്നത് കണ്ടുവെന്നും അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ജിബ്‌രീൽ (അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും അഹ്‌മദ്(റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു തിരുവചനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 'താങ്കളുടെ സമുദായത്തിൽ ജനങ്ങളോട് നന്മ ഉപദേശിക്കുകയും സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രാസംഗികന്മാരാണ് ഇവർ.'

وَاسْتَعِينُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلاَّ عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾

45. സഹനംകൊണ്ടും നമസ്കാരംകൊണ്ടും നിങ്ങൾ സഹായം തേടുവിൻ. ഭക്തന്മാരല്ലാത്തവർക്ക് നമസ്കാരം വലിയ ഭാരമുള്ള കാര്യംതന്നെയാകുന്നു.

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاَقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾

46. ഒടുവിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്നും അവങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുപോകേണ്ടി വരുമെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരത്രെ അവർ(ദൈവഭയമുള്ളവർ).

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

47. അല്ലയോ ഇസ്രയേൽ സന്തതികളേ! നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ചെയ്ത എന്റെ അനുഗ്രഹവും, എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി നിങ്ങളെ ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയ കാര്യവും ഓർക്കുവിൻ!

47: അക്കാലത്തുള്ള ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാൾ പലനിലക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ലോകത്ത് സത്യവേദം കൈവശമുള്ള ഒരേയൊരു സമുദായം ഇസ്രായീല്യരായിരുന്നു. ധാരാളം പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ വർഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ(അ) തുടങ്ങിയ പ്രതാപികളായ രാജാക്കന്മാരും അവരിൽനിന്നുണ്ടായി.

وَاتَّقُواْ يَوْماً لاَّ تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئاً وَلاَ يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلاَ يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلاَ هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

48. ഒരാളും മറ്റൊരാൾക്ക് ഒട്ടും പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ഒരു ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. (അന്ന്)ആരുടെയും ശിപാർശ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ആരിൽനിന്നും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

49. ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർ നിങ്ങളെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവരിൽ നിന്ന് നാം നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക). അവർ നിങ്ങളുടെ ആൺ മക്കളെ അറു കൊല ചെയ്യുകയും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ ജീവിക്കാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്നുള്ള ഒരു വലിയ പരീക്ഷണമാണ് അതി ലുണ്ടായിരുന്നത്.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٠﴾

50. സമുദ്രം പിളർത്തി നാം നിങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കിത്തന്നതോർക്കുക.അങ്ങനെ നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾ നോക്കിനിൽക്കേ ഫറവോൻെറ ആൾക്കാരെ നാം മുക്കി ക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

50: ഏകദേശം ബി.സി 17-16 നൂറ്റാണ്ടിൽ യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യുടെ പുത്രൻ യൂസുഫ് നബി(അ)ക്ക് ഈജിപ്തിൽ ഭരണാധിപത്യം ലഭിച്ച കാലത്ത് ഇസ്രായീല്യർ അവിടെ കുടിയേറി പ്പാർത്തു. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപന്മാർ ഫിർഔൻ (ഫറോവ) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടി രുന്നത്. ഫറവോൻ രാജവംശത്തെ പുറത്താക്കി ഇടയരാജാക്കന്മാർ (Hyksos Kings) അധികാരം കൈക്കലാക്കിയ കാലമായിരുന്നു അത്. ഫലസ്തീനിൽനിന്നും സിറിയയിൽനിന്നും വന്ന് ഈജിപ്ത് കീഴടക്കിയ അറബിവംശജരായ ഇവരെ അറബി ചരിത്രകാരന്മാർ 'അമാലിഖ്' എന്ന് വിവരിക്കുന്നു.ഇടയരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് മുഴുവൻ അധികാരങ്ങളും ഫലത്തിൽ ബനൂഇസ്രാ യീലിൻെറ കരങ്ങളിലായിരുന്നു.

ഏകദേശം 400 വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് ഇസ്രാഈല്യർ പെറ്റുപെരുകി ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായിത്തീർ ന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്രാഈല്യർ അവരുടെ യഥാർഥ ദൗത്യം മറന്നു. വേദവാഹകരായ ഇസ്രായീല്യർ ഈജിപ്തുകാരെ ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതിനുപകരം അവർ ഈജിപ്തുകാരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പിന്നീട് ഈജിപ്തിൽ ഖിബ്ത്തി പക്ഷപാതികളുടെ(ഈജിപ്തിലെ സ്വദേശികൾ)ശക്തമായ ഒരു ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം ആവിർഭവിച്ചു. ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ ഫറവോൻ വംശം ഇടയ രാജാക്കന്മാരെ രാജ്യഭ്രഷ്ടരാക്കി. ഇടയരാജാക്കന്മാരുടെ സഹായികൾ എന്ന നിലയിൽ ഫറവോൻ വംശം വിദേശികളായ ഇസ്രാഈല്യരുടെ എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും റദ്ദാക്കുകയും ഇസ്രാഈല്യരെ മ്ലേഛമായ അടിമസമൂഹമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും വർധിച്ചുവരുന്ന ഇസ്രാഈൽ ജനസംഖ്യയെ ഫറോവ ഭയപ്പെടുകയും അവരുടെ ജനസംഖ്യ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് അവരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺശിശുക്കളെ വധിക്കാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്താണ് മൂസാ(അ)യുടെ ജനനം. പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുഞ്ഞിനെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയി ലൊഴുക്കാൻ അല്ലാഹു മൂസാ(അ)യുടെ മാതാവിന് ബോധനം നൽകി. പെട്ടി ഫിർഔൻെറ കൊട്ടാര വാതിൽക്കൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നദിയുടെ കരക്കണഞ്ഞപ്പോൾ കൊട്ടാരവാസികൾ അത് കണ്ടെടുത്തു. അല്ലാഹുവിൻെറയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറയും ശത്രുവായ ഫിർഔൻെറ രാജ കൊട്ടാരത്തിൽ മൂസാ വളർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചു. ഫറോവമാരെ മൂസാ നബി(അ) സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ, ഫറവോൻ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരി ക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. മാത്രമല്ല മൂസ(അ)യെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും അക്രമമർദ നങ്ങൾക്ക് ഇരയാക്കി ശിക്ഷിക്കാനാണ് മുതിർന്നത്.

അവസാനം, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം ഫലസ്തീൻ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇസ്രാഈല്യരെയും കൂട്ടി ഒരു രാത്രിയിൽ മൂസാ(അ) ഈജിപ്ത് വിട്ടു. മൂസാ(അ)യും കൂട്ടരും ചെങ്കടൽ തീര ത്തെത്തി.വിവരമറിഞ്ഞ ഫിർഔനും സൈന്യവും അവരെ പിന്തുടർന്നു. തങ്ങൾ പിടിക്കപ്പെട്ടതു തന്നെ എന്ന് ഇസ്രഈല്യർ ഉറപ്പിച്ചു. കടലിൽ തൻെറ വടികൊണ്ട് അടിച്ച് തൻെറ ജനതക്ക്

വഴിയൊരുക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന ലഭിച്ചു.കടൽ പിളർന്നു. വരണ്ട പാതയിലൂടെ ഇസ്രാഈല്യർ മറുകര പറ്റി.ഫിർഔനും സൈന്യവും അതേപാതയിലൂടെ ഇസ്രാഈല്യരെ പിന്തുടർന്നു.ഫറവോൻപട സമുദ്രമധ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, പിളർന്ന കടൽ കൂടിച്ചേർന്നു. ഫിർഔനും പടയും കടലിൽ മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.
കാലപ്പഴക്കത്തിൽ, അത്ഭുതകരവും അമാനുഷവുമായ രീതിയിൽ അല്ലാഹു അവരെ മോചിപ്പിച്ച ആ മഹാസംഭവത്തിൽ ഇസ്രാഈല്യർ അഭിമാനംകൊള്ളുകയല്ലാതെ, അതിന്റെ നന്ദി അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്നില്ല.
ഈ സംഭവം നടന്നത് ഒരു മുഹർറം 10-നായിരുന്നു. ജൂതന്മാർ ഈ ദിവസം നോമ്പനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തെ അനുസ്മരിച്ച് പ്രവാചക(സ)നും മുഹർറം 10-ന് നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു.

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

51. നാൽപതുരാവുകൾ നിശ്ചയിച്ചു നാം മൂസായെ വിളിച്ചതോർക്കുക.അദ്ദേഹം പോയ ശേഷം നിങ്ങൾ ഒരു പശുക്കിടാവിനെ (ആരാധനക്കായി) സ്വീകരിച്ചു.നിങ്ങൾ അതിക്രമികളാവുകയായിരുന്നു.

51:ഈജിപ്തിൽനിന്നും സീനാ മരുഭൂമിയിലെത്തിയ ഇസ്രായേൽ സമൂഹം എല്ലാ നിലക്കും ജീർണിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്കുള്ള നിയമസംഹിത അടങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥം നൽകാനായി മൂസാനബി(സ)യെ അല്ലാഹു നാല്പത് ദിവസത്തേക്കായി 'ത്വൂർ' പർവതത്തിൽ വന്ന് താമസിക്കാൻ കൽപിച്ചു. മൂസാ നബി(അ) 'ത്വൂർ' പർവതത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ തന്റെ അഭാവത്തിൽ ഇസ്രാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി(അ)യെ ഏൽപിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യരുടെ അധഃപതന കാലത്ത് ഖിബ്ത്വികളുടെ പല അനാചാരങ്ങളും അവർ സ്വായത്തമാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള സാമിരി എന്ന ഒരാൾ സ്വർണംകൊണ്ട് ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ഇത് മൂസാ(അ) തേടിപ്പോയ ദൈവമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഇസ്രാഈല്യർ അതിനെ പൂജിക്കാൻ തുടങ്ങി. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഈജിപ്തുകാരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താൽ പശുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവുമായി അവർ ഇടപഴകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹാറൂൻ(അ) അവരെ തടഞ്ഞെങ്കിലും അവർ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. മൂസാ(അ) തൗറാത്തുംകൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച ഇതായിരുന്നു.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

52. പിന്നീട് നിങ്ങൾക്കു നാം പൊറുത്തുതന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

53. മൂസാക്കു നാം വേദവും സത്യാസത്യ വിവേചകവും പ്രദാനം ചെയ്തു. നിങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കാൻ വേണ്ടി.

53: വേദഗ്രന്ഥംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹു മൂസാനബി(അ)ക്ക് നൽകിയ 'തൗറാ'ത്താകുന്നു.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

54. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:എന്റെ ജനമേ, പശുക്കിടാവിനെ (ദൈവമായി) വരിക്കുക വഴി നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ കടുത്ത അക്രമമാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചുമടങ്ങുവിൻ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ നിഗ്രഹിക്കുവിൻ. അതിലാകുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കൽ നിങ്ങൾക്ക്

നന്മയുള്ളത്. അനന്തരം അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നിശ്ചയമായും അവൻ പശ്ചത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും ദയാപരനുമാകുന്നു.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾

55. അല്ലയോ മൂസാ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതുവരെ നിന്നിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നോക്കി നിൽക്കെ,ഘോരമായ ഒരു ഇടിനാദം നിങ്ങളെ പിടികൂടി.

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

56. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നിങ്ങളെ നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിച്ചു.നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാകാൻ.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

57. നിങ്ങൾക്കു നാം മേഘത്താൽ തണൽ വിരിച്ചുതന്നു. (ആഹാരമായി) മന്നയും സൽവയും നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നു.നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല വിഭവങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുവിൻ (എന്നരുളുകയും ചെയ്തു).അവർ(നന്ദികേട് കാണിച്ചവർ) നമ്മെ ദ്രോഹിച്ചില്ല. പിന്നെയോ, തങ്ങൾക്കുതന്നെയാണവർ ദ്രോഹം വരുത്തിയത്.

---

57. സീനായ്മരുഭൂമിയിലെത്തിയ ഇസ്രാഈല്യർക്ക് അവിടെ വീടുകളോ കൃഷിയിടങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വെയിലിനെ തടുക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗവുമില്ലാതിരുന്ന അവർക്ക് നീണ്ടകാലത്തോളം അല്ലാഹു ആകാശത്തെ മേഘാവൃതമാക്കിനിർത്തി, അവരെ സൂര്യതാപത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു. സീനായ് മരുഭൂമിയിൽ 40 വർഷത്തോളം അലയുകയായിരുന്ന അവർക്ക് അധ്വാനിക്കാതെതന്നെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കാൻ 'മന്നയും', 'സൽവയും' അല്ലാഹു ഇറക്കിക്കൊടുത്തു.'മന്ന' കൊത്തമ്പാലരി പോലുള്ള ഒരു സാധനമായിരുന്നു.അത് മഞ്ഞിൻകണങ്ങൾ പോലെ വീണ് ഭൂമിയിലും ചെടികളിലും മറ്റും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യർ പുലർക്കാലത്ത് അത് ശേഖരിച്ച് ആഹരിച്ചിരുന്നു. 'സൽവ' കാടയെപോലുള്ള ഒരു തരം പറവയായിരുന്നു. കാടയെപ്പോലെ അവയെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ ലഭിച്ചിരുന്ന ആഹാരവിഭവങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതർഹിക്കുന്ന വിധം അല്ലാഹുവിനോട് അവർ നന്ദി കാണിച്ചിരു ന്നില്ല.
ഫലസ്തീനിൽ പുനരധിവാസമായിരുന്നു അവരുടെ പലായന ലക്ഷ്യം. ഇസ്രാഈല്യരുടെ പൂർവപിതാക്കളായ ഇബ്രഹീംനബി(അ)യും,യഅ്ഖൂബ്നബി(അ)യും പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ പരാക്രമശാലികളായ അവിടത്തെ 'അമാലിഖ' വർഗത്തെ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ഫലസ്തീനിലേക്ക് പോകുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഇസ്രാഈല്യർ തയ്യാറായില്ല. അതിനാൽ 40 വർഷത്തേക്ക് അല്ലാഹു അവർക്ക് ആ നാട് വിലക്കുകയായിരുന്നു.
മൂസാനബി(അ)യുടെ മരണം വരെ അവർക്ക് അവിടെ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായും ഇസ്രാഈല്യരുടെ നേതൃത്വമേറ്റെടുത്ത യൂശഉബ്നു നൂനിൻെറ (Joshua) നേതൃത്വത്തിലാണ് ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കി അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചത്.
അന്നത്തെ ആ അധിനിവേശസമ്മതത്തിൻെറ പേരിലാണ് പിൽക്കാലത്ത് ഫലസ്തീൻ തങ്ങളുടെ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയാണെന്ന് ജൂതന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നത്.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُواْ هَـذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُواْ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَداً وَادْخُلُواْ الْبَابَ سُجَّداً وَقُولُواْ
حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

58. നാം നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക): നിങ്ങള്‍ ഈ പട്ടണത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുവിന്‍. അതില്‍ നിങ്ങള്‍ ഇച്ഛിക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് സുഭിക്ഷമായി ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.നിങ്ങള്‍ പട്ടണവാതില്‍ കടക്കുന്നത് കുമ്പിട്ടുകൊണ്ടായിരിക്കണം. 'ഹിത്വ' 'ഹിത്വ' എന്നുരുവിട്ടുകൊണ്ടും. എന്നാല്‍ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ നാം പൊറുക്കുന്നതാകുന്നു. നന്മ ചെയ്യുന്നവര്‍ക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ നാം വര്‍ധിപ്പിച്ചുതരും.

58: ഈ പട്ടണം ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമല്ല. യരീഹോ പട്ടണം(ജെറിക്കോ) ആണെന്നും അതിന്നെതിര്‍വശത്ത് ജോര്‍ഡാന്‍ നദിയുടെ കിഴക്കെ കരയില്‍ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'ശിത്വീം' പട്ടണം ആയിരിക്കാമെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُواْ قَوْلاً غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ رِجْزاً مِّنَ السَّمَاء بِمَا كَانُواْ
يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

59. എന്നാല്‍, നാം അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നതെന്താണോ അതിനെ അക്രമികള്‍ അവരോട് പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത (വേറെ)ഒന്നായി മാറ്റിമറിച്ചു. അതിനാല്‍ ആ അക്രമികളുടെ മേല്‍ നാം ആകാശത്തു നിന്ന് ശിക്ഷയിറക്കി; അവര്‍ അനുവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാപങ്ങളുടെ ഫലമായി.

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْناً قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُواْ وَاشْرَبُواْ مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلاَ تَعْثَوْاْ فِي الأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

60. മൂസാ തന്റെ ജനതക്ക് വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി പ്രാര്‍ഥിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക: നാം കല്‍പിച്ചു: നിന്റെ വടികൊണ്ട് ആ പാറയില്‍ അടിക്കുക.അങ്ങനെ അതില്‍നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവകള്‍ പൊട്ടിയൊഴുകി. എല്ലാ ഗോത്രവും തങ്ങളുടെ കുടിനീര്‍ സ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കി.അല്ലാഹുവിന്റെ വിഭവങ്ങള്‍ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഭൂമിയില്‍ അധര്‍മ്മകാരികളായി വിഹരിക്കാതിരിക്കുക.

60: ഇസ്രാഈല്യര്‍ക്ക് വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ഒരു പാറക്കല്ലില്‍നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഉറവകള്‍ അല്ലാഹു ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തു. ഇസ്രായേല്‍ വംശം പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിട്ടാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്ത് സൂയസ് പട്ടണത്തില്‍നിന്ന് അല്‍പം ദൂരെയായി ഉറവിന്റെ വിടവുകള്‍ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നു.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نَّصْبِرَ عَلَىَ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الأَرْضُ مِن
بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُواْ
مِصْراً فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُوْاْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ كَانُواْ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

61. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതോർക്കുക: അല്ലയോ മൂസാ, ഒരേതരം ഭക്ഷണം കൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങൾക്ക് ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. നീ നിൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് പ്രാർഥിക്കുക. അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് മണ്ണിൽ മുളച്ചുവളരുന്ന ചീര, കക്കരി, ഗോതമ്പ്, പയർ, ഉള്ളി, മുതലായവ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു തരട്ടെ. അപ്പോൾ മൂസാ ചോദിച്ചു: ഉത്തമ വിഭവങ്ങൾക്ക് പകരം താണ തരത്തിലുള്ളതാണോ നിങ്ങൾ പകരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും പട്ടണത്തിൽ പോവുക. നിങ്ങൾ തേടുന്നത് അവിടെ ലഭിക്കുന്നതാണ്.ഒടുവിൽ അവർ നിന്ദ്യതയിലും ദൈന്യതയിലും അകപ്പെട്ടു.അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപവുംകൊണ്ട് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും പ്രവാചകന്മാരെ അന്യായമായി വധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമത്രെ.അവർ ധിക്കാരം കാണിക്കുകയും അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറയും ഫലവുമത്രെ.

61: കിരാതവും നികൃഷ്ടവുമായ ചെയ്തികൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാണ് ഇസ്രാഈല്യരുടെ ചരിത്രം. പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ അന്മാർഥമായി ചെവികൊള്ളാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതെന്ന് ബോധ്യമുള്ള ശാസനകളെപ്പോലും അഹന്തയോടെ അവർ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ അവർക്ക് നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിൻെറ കോപമാണ്.അധ്വാനിക്കാതെ ഇഷ്ടംപോലെ ലഭിച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾക്കു പകരം അധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പച്ചക്കറികളും ധാന്യങ്ങളും ഉത്പാദിപ്പിച്ചു തരാൻ അവർ മൂസാനബി (അ)യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അനാചാരങ്ങളെയും അധർമങ്ങളെയും വിമർശിച്ച പ്രവാചകന്മാരെ അവർ ശത്രുക്കളായി ഗണിക്കുകയും പലരെയും ദ്രോഹിക്കുകയും നിരവധി പേരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

തങ്ങളുടെ ഈ പാതകങ്ങളെ ബൈബിളിൽതന്നെ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശമര്യയിലെ ഇസ്രാഈൽ രാജാവ് ആഹാബ്, ബഹുദൈവവിശ്വാസിനിയായ തൻെറ ഭാര്യയെ പ്രീണിപ്പിക്കാനായി ഇൽയാസ് നബി(അ)യെ (ഏലിയാവു Elijah) വധിക്കാൻ തുനിഞ്ഞിറങ്ങി. 'ബഅലി'നെ പൂജിക്കുന്നതിൽ ഇൽയാസ് പ്രവാചകൻ ഇസ്രാഈല്യരെ ആക്ഷേപിച്ചതായിരുന്നു കാരണം....ആഹാരത്തിൻെറ ബലംകൊണ്ടു 40 രാവും 40 പകലും ദൈവത്തിൻെറ പർവതമായ ഹോരേബോളം നടന്നു. അവിടെ അവൻ ഒരു ഗുഹയിൽ കടന്നു രാപാർത്തു. അപ്പോൾ അവന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി, അവനോടു: ഏലിയാവേ ഇവിടെ നിനക്കെന്തു കാര്യം എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കുവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ ശുഷ്കാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. യിസ്രയേൽ മക്കൾ നിൻെറ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. നിൻെറ യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു നിൻെറ പ്രവാചകന്മാരെ വാൾ കൊണ്ട് കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (1. രാജാക്കന്മാർ,19:1-10)

ഇസ്രാഈല്യരിൽ വ്യഭിചാരവും വിഗ്രഹാരാധനയും പരസ്യമായി നടമാടിയപ്പോൾ അതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തിയ സകരിയാ നബി(അ)യെ യേവാശ് രാജാവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം ഹൈക്കൽ സുലൈമാനിയയിൽ വെച്ച് കല്ലെറിഞ്ഞ് കൊന്നു. (2. ദിനവൃത്താന്തം 24:21)

യർമിയാഹ് നബി(അ)യെ (യരെമ്യാവു) ദേഹോപദ്രവമേൽപ്പിക്കുകയും, കയറിൽ ബന്ധിച്ച് ചളിക്കുഴിയിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. (യരെമ്യാവു 10:11)

ഹെരോദാ എന്ന യഹൂദി രാജാവിൻെറ ദുർന്നടപ്പുകളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചതിനെത്തുടർന്നും, അവൻെറ കാമുകിയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചും യഹ്യാ നബി(അ)യുടെ (യോഹന്നാൻ), തല അറുത്ത് അയാൾ തൻെറ കാമുകിക്ക് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. (മാർക്കോസ് 6:17-29)

അവസാനം ഈസാ നബി(അ)യെയും (യേശു) ജൂതന്മാർ വധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ച് കൊന്നുവെന്ന് ജൂതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദുഷ്ടതയും നെറികേടും ജൂതന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം കാണാം. നിന്ദ്യരും ഹീനരുമായിട്ടല്ലാതെ അന്തസ്സുള്ള ഒരു സമുദായമായിക്കൊണ്ട് ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു ചരിത്രം ജൂതന്മാർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ വാഗ്ദത്തഭൂമിയെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് ഫലസ്തീനിൽ അവർ സ്ഥാപിച്ച ഇസ്രയേൽ രാഷ്ട്രം അവരുടെ ദുഷ്ടതക്കും ക്രൂരതക്കുമുള്ള ഒരു ഉദാഹരണമാണ്.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَالَّذِينَ هَادُواْ وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحاً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

62. നിശ്ചയമായും (മുഹമ്മദ് നബിയിൽ)വിശ്വസിച്ചവരോ യഹൂദരോ ക്രൈസ്തവരോ സാബിഉകളോ ആരുമാവട്ടെ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ പ്രതിഫലമുണ്ട്. അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരികയുമില്ല.

62: തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറ്റവരാണെന്നും ഇതര ജനങ്ങളോടില്ലാത്ത പ്രത്യേകബന്ധം അല്ലാഹുവിന് തങ്ങളോടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ മോക്ഷം തങ്ങളുടെ കുത്തകയാണെന്നുമുള്ള യഹൂദരുടെ മിഥ്യാവിചാരത്തെ ഇവിടെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. വംശീയതയല്ല, മറിച്ച് സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവുമാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പരിഗണനീയമായിട്ടുള്ളത്. യഹൂദരോ ക്രൈസ്തവരോ മറ്റു മതസ്ഥരോ ആരായിരുന്നാലും ഉപര്യുക്ത വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട് സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഏതൊരു മനുഷ്യനും തക്ക പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُواْ مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

63. നിങ്ങൾക്കുമീതെ തൂർപർവതം ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് നാം നിങ്ങളോട് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങിച്ചതോർക്കുക; നാം നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ (ഈ വേദം) മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നും അതിലുള്ളതിനെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും. നിങ്ങൾക്ക് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلاَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

64. എന്നിട്ട്,അതിനുശേഷം (ആ പ്രതിജ്ഞയിൽ നിന്ന്)നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, അവന്റെ കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടുപോകുമായിരുന്നു.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَواْ مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُواْ قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾

65. നിങ്ങളിൽനിന്ന് സാബത്തു നാളിൽ അതിക്രമം ചെയ്തവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നാം അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു: നിങ്ങൾ നിന്ദ്യരായ കുരങ്ങുകൾ ആയിത്തീരുക.

65: ശനിയാഴ്ച ദിവസം ജോലികളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിവായി വിശ്രമത്തിലും ദൈവാരാധനയിലും ഏർപ്പെടേണ്ടത് ഇസ്രാഈല്യർക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. ചില ഇസ്രാഈല്യർ ആ കൽപനയെ തന്ത്രപൂർവം ലംഘിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു അവരെ സകല നന്മകളും നശിച്ച കുരങ്ങന്മാരായിത്തീരുവിൻ എന്ന് ശപിച്ചു.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

66. അങ്ങനെ ആ സംഭവത്തെ നാം അക്കാലക്കാർക്കും പിൽക്കാലക്കാർക്കും ഒരു ഗുണപാഠ വും, ഭയഭക്തിയുള്ളവർക്ക് സദുപദേശവുമാക്കിവച്ചു.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُواْ بَقَرَةً قَالُواْ أَتَتَّخِذُنَا هُزُواً قَالَ أَعُوذُ بِاللّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

67. മൂസാ തൻെറ ജനത്തോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക:) അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ഒരു പശുവിനെ അറുക്കാൻ കൽപിക്കുന്നു.അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: നീ ഞങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയാണോ? മൂസാ പറഞ്ഞു: അവിവേകികളിൽ പെടാതിരിക്കാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അഭയം തേടുന്നു.

قَالُواْ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لاَّ فَارِضٌ وَلاَ بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُواْ مَا تُؤْمَرونَ ﴿٦٨﴾

68. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിൻെറ നാഥനോട് പ്രാർഥിക്കുക. അത് എങ്ങനെയുള്ള (പശു)താണെന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരട്ടെ. (മൂസാ) പറഞ്ഞു: ആ പശു ഏറെ പ്രായമുള്ളതോ തീരെ പ്രായമില്ലാത്തതോ അല്ലാത്ത മധ്യവയസ്സയായിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ കല്പനയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുക.

قَالُواْ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاء فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

69. പിന്നെ അവർ പറഞ്ഞു: അതിൻെറ നിറം എന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ നിൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുക. അവൻ പറഞ്ഞു: (അല്ലാഹു)പറയുന്നു: അത് മഞ്ഞ നിറമുള്ള ഒരു പശുവാണ്. അതിൻെറ നിറം കാഴ്ചക്കാരിൽ കൗതുകമുണർത്തുന്ന കടും മഞ്ഞയാണ്.

قَالُواْ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ البَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّآ إِن شَاء اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

70. അവർ പറഞ്ഞു:അത് ഏതു തരമാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ നിൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (ഒന്നുകൂടി) പ്രാർഥിക്കുക. തീർച്ചയായും പശുക്കൾ പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളതായി ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു.തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇഛിച്ചെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കത് തെളിഞ്ഞ് കിട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لاَّ ذَلُولٌ تُثِيرُ الأَرْضَ وَلاَ تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لاَّ شِيَةَ فِيهَا قَالُواْ الآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

71. (മൂസ)പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു: തീർച്ചയായും ആ പശു നിലം ഉഴുതുന്നതിനോ വിള നനക്കുവാനോ ഉപയോഗിക്കാത്തതും അന്യൂനവും കലകളില്ലാത്തതും ആയിരിക്കണമെന്ന്.അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോഴാണ് നീ അതിൻെറ ശരിയായ

വിവരം തന്നത്. അങ്ങനെ അവർ അതിനെ അറുത്തു. അവരതു ചെയ്യാൻ തയ്യാറാ യിരുന്നില്ല.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْساً فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

72. നിങ്ങൾ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ട് അതിൽ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം (ആരോപണം നടത്തി) ഒഴിഞ്ഞുമാറിയ സംഭവം ഓർക്കുക. എന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കു ന്നതിനെ വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുന്നവനത്രെ.

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

73. അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ട് ആ ജഡത്തെ അടിക്കുവിൻ.ഈ വിധം അല്ലാഹു മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുതരികയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടി.

73: മൂസാ നബി(അ)യുടെ കാലത്ത് നടന്ന ഒരു കൊലപാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സംഭവം ഏകദേ ശം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഒരു ധനികനെ അയാളുടെ ഒരു അവകാശി കൊലപ്പെടുത്തി. അയാൾ കൊലക്കുറ്റം അന്യരിൽ ആരോപിച്ചു. യഥാർഥ ഘാതകനെ കണ്ടെത്താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നിർ ദ്ദേശപ്രകാരം മൂസാ നബി(അ) 67-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു പശുവിനെ ബലികഴിക്കാൻ കൽപിച്ചു. അറുത്തശേഷം ആ പശുവിന്റെ ഒരംശമെടുത്ത് മരിച്ചയാളുടെ ജഡത്തിൽ അടിക്കുക. അപ്പോൾ അതിന് ജീവനുണ്ടാകുകയും തന്റെ ഘാതകനാരെന്ന് പറഞ്ഞു തരികയും ചെയ്യും.

ഈജിപ്തിലെ മറ്റു സമുദായങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പശുഭക്തിയും ഗോപൂജയും ഇസ്രാഈല്യരിലും കുടികൊണ്ടിരുന്നു. പശുവിനെ അറുക്കാൻ കൽപിച്ചത് ഒരു കഠിന പരീക്ഷണമായിരുന്നു അവർക്ക്. പശുഭക്തിയുടെയും പശു ഒരാധ്യവസ്തുവാണെന്ന തെറ്റുധാരണയുടെയും നേർക്കുള്ള ഒരു ആഞ്ഞടിയുമായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പരീക്ഷണം. പശുബലിയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ അവർ ഉന്നയിച്ച ഓരോ സംശയവും അവരെ കൂടുതൽ കുടുക്കുകയായിരുന്നു.

''നീ നിന്റെ നാഥനോട് ചോദിക്കുക'' എന്ന അവരുടെ പ്രയോഗം അവരുടെ വിശ്വാസത്തി ന്റെ ദൗർബല്യവും അച്ചടക്ക രാഹിത്യവും മൂസാ നബി(അ)യെക്കുറിച്ച് അവർ പുലർത്തുന്ന അവിശ്വാസത്തെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇത്തരം ആനാവശ്യമായ സംശയങ്ങളുന്നയിക്കുന്നതും വിശദീകരണങ്ങളന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ത് ഖുർആനും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലയോ വിശ്വസിച്ചവരേ, ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചോദിക്കാതിരിക്കുക. അവ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയാസകരമായിരിക്കും. ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന സമയത്ത് നിങ്ങൾ അവയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കവ വെളിപ്പെടുത്തി ത്തരും... (5:101)

മുസ്ലിം നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു.

മുസ്ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഏറ്റവും ദോഷം ചെയ്തവൻ ആരാണെന്നോ, മുസ്ലിംകൾക്ക് നിഷിദ്ധമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുകയും ആ ചോദ്യം നിമി ത്തം അവർക്കത് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത് ആരാലാണോ അവനാകുന്നു.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

74. പിന്നീട് (ഇങ്ങനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ദർശിച്ച) ശേഷവും നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ കടുത്തുപോയി; ശിലകൾ പോലെ. അല്ല, അതിലധികവും കടുത്തുപോയി. എന്തെന്നാൽ ചില പാറകളിൽ നിന്നു ഉറവകൾ പൊട്ടിയൊഴുകാറുണ്ട്. ചിലത് പിളർന്ന് വെള്ളം പുറത്തുവരുന്നു. ഇനിയും ചിലത് ദൈവഭയത്താൽ താഴോട്ടുരുണ്ടുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധനല്ലതന്നെ.

74: മദീനാവാസികൾ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ആവേശഭരിതരായി കടന്നു വന്നപ്പോൾ, നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രവാചകന്മാരുടെയും ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അനുയായികളായിരുന്നവരും 'ദൈവത്താൽ സവിശേഷം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധരു'മൊക്കെയാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന വേദവാഹകരുടെ മനസ്സ് നബിതിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനു നേരെ കല്ലുകളെക്കാൾ കടുത്തു പോവുകയാണ് ചെയ്തത്. നിങ്ങളെ ആവേശഭരിതരാക്കുന്ന ദിവ്യവചനങ്ങളെ അവർ നിന്ദിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂസാ നബി(അ)യും ഈസാനബി(അ)യും കൊണ്ടുവന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്വേച്ഛാനുസാരം അലങ്കോലപ്പെടുത്തി വികൃതമാക്കിയ ആ മതത്തിലാണവർ മോക്ഷം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا
عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

75. (വിശ്വസിച്ചവരേ,) നിങ്ങളുടെ സന്ദേശത്തിൽ ഈ ജനം വിശ്വസിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളിനിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ? അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയും നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം മനഃപൂർവം അതിനെ ഭേദഗതി ചെയ്യുക അവരിലൊരു വിഭാഗം ശീലമാക്കിയിരിക്കെ.

75: മുൻപ്രവാചകന്മാർ കൊണ്ടുവന്ന അതേ സന്ദേശം തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ ഖുർആനും ഈ പ്രവാചകനും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെപ്പറ്റിയും അയാളുടെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയും ജൂതവേദത്തിൽ പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് മദീനാവാസികൾക്ക് അവർ അറിവുനൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും വേദവാഹകരായ യഹൂദർ ഇസ്ലാമിൽനിന്നകന്നുനിൽക്കുന്നത് അവരിൽ നിരാശയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

76. സത്യവിശ്വാസികളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവർ പറയും:ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളിൽ തനിച്ചിരുന്നു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു: അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്ന കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവരോട് പറയുകയോ;നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ തെളിവുനൽകാൻ? നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?

أَوَلاَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

77. അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും പരസ്യമാക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ലെന്നോ?

77: ഒരു പ്രവാചകൻ വരാനുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വന്നാൽ തങ്ങൾ വീണ്ടും ശക്തി പ്രാപിക്കുമെന്നുമൊക്കെ വേദക്കാർ അറബികളോട് തുറന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. തൗറാത്തിലും മറ്റും അന്ത്യപ്രവാചകനെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങളും,ദൈവധിക്കാരം കാരണമായി അവർ അനുഭവിച്ച ശിക്ഷകളും മുസ്ലിംകളെ അറിയിച്ചാൽ നാളെ പരലോകത്ത് അവർക്കത് ആപത്തായിത്തീരുമെന്നും, ഖുർആനെയും ദൈവദൂതനെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവർക്കെതിരായി മുസ്ലിംകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സാക്ഷിപറയാൻ അത് അവസരമുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും വേദക്കാർ സ്വകാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹു അവരുടെ ഇത്തരം രഹസ്യഭാഷണങ്ങൾ അറിയുന്നുവെന്നും അതേക്കുറിച്ചൊക്കെ അവർ ചോദിക്കപ്പെടുമെന്നും അവരെ ഉണർത്തുന്നു.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لاَ يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلاَّ أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلاَّ يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

78. വേദപരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത നിരക്ഷരരായ ചില ആളുകളും (ഇസ്രാഈല്യരിൽ) ഉണ്ട്. (അടിസ്ഥാനരഹിതമായ)വ്യാമോഹങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുകയും ഊഹങ്ങളെ അവലംബമാക്കുകയും മാത്രമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്.

78: പണ്ഡിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ഓതിക്കൊടുത്തിരുന്ന വ്യാമോഹങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ച് ജീവിക്കുകയായിരുന്നു വേദക്കാരിലെ സാധാരണക്കാർ. അവരുടെ കൈവശമുള്ള വേദത്തിൻെറ യാഥാർഥ്യം അവരറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.പണ്ഡിതപുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളും ചില കേട്ടുകേൾവികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഊഹാപോഹങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ മതം.

അക്കാലത്തെ ജൂത-ക്രൈസ്തവ പണ്ഡിതന്മാർ പുലർത്തിയിരുന്ന ചില വ്യാമോഹങ്ങൾ ഖുർആൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു: എണ്ണപ്പെട്ട ഏതാനും നാളുകളല്ലാതെ നരകം ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.. (2:80)

ജൂതനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആവാതെ ആരും സ്വർഗത്തിലെത്തുകയില്ലെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. അതവരുടെ വ്യാമോഹം മാത്രം... (2:111)

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നു തങ്ങൾ ദൈവത്തിൻെറ മക്കളും അവനു പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാണെന്ന്...(5:18)

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَـذَا مِنْ عِندِ اللهِ لِيَشْتَرُواْ بِهِ ثَمَناً قَلِيلاً فَوَيْلٌ
لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

79. തുച്ഛമായ ഭൗതികലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും എന്നിട്ട് ഇത് ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാശം. തങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ എഴുതിയത് അവർക്ക് നാശനിമിത്തമാകുന്നു. അതുവഴി സമ്പാദിക്കുന്നതും അവർക്കു നാശം.

79:മതപണ്ഡിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും പാമര ജനങ്ങളെ അല്ലാഹുവിൻെറ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം,അവർ സ്വാർഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വയം ദൈവം ചമഞ്ഞ് അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട കെട്ടുകഥകളും ആചാരാനുഷ്ഠാനനിയമങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും നിർമിച്ച് അതെല്ലാം വിശുദ്ധ വേദസമാഹാരത്തിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി അവരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തിയതെല്ലാം പിന്നീട് വേദത്തിൽ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠ നേടുകയും ചെയ്തു. ജൂതപുരോഹിതന്മാർ തൗറാത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തതെല്ലാം ദൈവത്തിൽ

നിന്നുള്ളതാണെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുകയും അങ്ങനെ അതിൽ വിശ്വസിക്കൽ വേദവിശ്വാസികൾക്ക് നിർബന്ധമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവയുടെ നിഷേധം മതത്തിന്റെ നിഷേധമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ അക്രമത്തിന് അവർ പരലോകത്ത് കഠിനമായ ശിക്ഷയെ നേരിടേണ്ടി വരുന്നതാണ്. ഇത്തരം നടപടികളിലൂടെ അവർ നേടുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങളും അവയുടെ ഉപയോഗവും പരലോകത്തിൽ കഠിനശിക്ഷക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلاَّ أَيَّاماً مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ اللهِّ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللهُّ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللهِّ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

80. അവർ പറയുന്നു: എണ്ണപ്പെട്ട ഏതാനും നാളുകളിലല്ലാതെ നരകാഗ്നി ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.അവരോട് ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവുമായി വല്ല കരാറും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? എങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്റെ കരാർ ലംഘിക്കുകയില്ല. അതോ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ആരോപിക്കുകയാണോ?

بَلَى مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيـئَتُهُ فَأُوْلَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

81. അങ്ങനെയല്ല, ആർ തിന്മയാർജ്ജിക്കുകയും സ്വന്തം പാപങ്ങളാൽ വലയിതനാവുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവരാണ് നരകാവകാശികൾ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ أُولَـئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

82. വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരോ അവരാണ് സ്വർഗാവകാശികൾ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لاَ تَعْبُدُونَ إِلاَّ اللهَّ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً وَذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسْناً وَأَقِيمُواْ الصَّلاَةَ وَآتُواْ الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلاَّ قَلِيلاً مِّنكُمْ وَأَنتُم مِّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

83. ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽനിന്ന് നാം പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങിയ സന്ദർഭം: അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുത്, മാതാപിതാക്കളോടും ബന്ധുക്കളോടും അനാഥകളോടും അഗതികളോടും നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കണം, ജനങ്ങളോട് നല്ലതു പറയുക, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക, സകാത്തു നൽകുക എന്നൊക്കെ.പക്ഷേ, പിന്നീട് നിങ്ങൾ വിമുഖതയോടെ പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു; നിങ്ങളിൽ അൽപം ആളുകളൊഴിച്ച്.

83: മുകളിൽ പറഞ്ഞ ശാസനകൾ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു ഇസ്രായേൽ മക്ക ളിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ പ്രതിജ്ഞ. എന്നാൽ അവരത് ഇഷ്ടം പോലെ ലംഘിച്ചു, മാറ്റിമറിച്ചു, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لاَ تَسْفِكُونَ دِمَاءكُمْ وَلاَ تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

84. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തരുതെന്നും സ്വജനത്തെ സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് കുടിയിറക്കരുതെന്നും നാം നിങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങിയതോർക്കുക. എന്നിട്ട് നിങ്ങളത് അംഗീകരിച്ചതുമാണ്. നിങ്ങളതിന് സാക്ഷികളുമായിരുന്നു.

ثُمَّ أَنتُمْ هَـؤُلاء تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقاً مِّنكُم مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأتُوكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاء مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلاَّ خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

85. പിന്നീട് അതേ നിങ്ങൾതന്നെ സ്വന്തക്കാരെ വധിക്കുന്നു.സ്വന്തം ജനങ്ങളിലൊരു വിഭാഗത്തെ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കുന്നു, കുറ്റകരമായും അക്രമപരമായും അവർക്കെതിരിൽ സഖ്യം ചേരുന്നു. അവരെ പുറത്താക്കുന്നതുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമായിരിക്കെ യുദ്ധത്തടവുകാരായി അവർ നിങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തുമ്പോൾ അവരെ വിട്ടയക്കാൻ നിങ്ങൾ മോചനദ്രവ്യം വാങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ വേദത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയുമാണോ? നിങ്ങളിൽ ആ വിധം ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിന്ദ്യത മാത്രമായിരിക്കും.ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു നാളിൽ കൊടിയ ശിക്ഷയിലേക്ക് അവർ തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനല്ല തന്നെ.

85: നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ആഗമനകാലത്ത് മദീനയുടെ പരിസരത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന ജൂതഗോത്രങ്ങൾ, പരസ്പരം പോരടിച്ചിരുന്ന ഔസ്, ഖസ്റജ് എന്നീ അറബിഗോത്രങ്ങളുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. ജൂതഗോത്രങ്ങളായ ബനൂഖൈനുഖാഉം ബനുന്നദീറും ഖസ്റജ് ഗോത്രവുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടപ്പോൾ ബനൂഖുറൈദ എന്ന ജൂതഗോത്രം, ഖസ്റജിന്റെ ബദ്ധശത്രുക്കളായ ഔസ് ഗോത്രവുമായിട്ടാണ് സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നത്. സങ്കുചിത താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഔസും ഖസ്റജും പരസ്പരം യുദ്ധത്തിലേപ്പെടുമ്പോൾ ഓരോ ഗോത്രത്തോടും സഖ്യം ചെയ്തിരുന്ന യഹൂദഗോത്രങ്ങൾ അവരുടെ സഖ്യപക്ഷത്തുചേർന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇസ്രാഈല്യർ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുകയും ചോര ചിന്തുകയും, തടവിലാക്കുകയും നാടുകടത്തുകയും മോചനദ്രവ്യം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രതിജ്ഞ അവർ നിസ്സങ്കോചം ലംഘിച്ചു.

أُولَـئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُاْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالآَخِرَةِ فَلاَ يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلاَ هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

86. പരലോകത്തിനു പകരം ഇഹലോകജീവിതം വാങ്ങിയവരാണവർ. അവർക്ക് ശിക്ഷയിൽ ഇളവ് നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِن بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءكُمْ رَسُولٌ بِمَا لاَ تَهْوَى أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقاً كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقاً تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

87. നിശ്ചയമായും മൂസാക്കു നാം വേദം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പ്രവാചകന്മാരെ തുടർച്ചയായി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാക്കു നാം സുവ്യക്ത മായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം പ്രബലനാക്കു കയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ സ്വേഛകൾക്ക് യോജിക്കാത്ത സന്ദേശവുമായി പ്രവാചകൻ നിങ്ങളിൽ വന്നപ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ ധിക്കരിച്ചു. ചിലരെ നിങ്ങൾ കളവാക്കി. ഒറ്റു ചിലരെ കൊന്നുകളയുകയും ചെയ്തു.

87: മൂസാ നബി(അ)ക്ക് ശേഷം ഇസ്രാഈല്യരെ നയിക്കാൻ തുടർച്ചയായി പ്രവാചകന്മാർ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ ദാവൂദ്നബി(അ)ക്കും ഈസാനബി(അ)ക്കും പുതിയ വേദങ്ങൾ ലഭി ച്ചിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യരിലെ അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണ് ഈസാനബി(അ). അദ്ദേഹം അദ്ഭുതകരമായ നിരവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അതിന് അദ്ദേഹത്തെ സഹായി ക്കാനായി ജിബ്രീൽ എന്ന മലക്കിനെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇസ്രാഈല്യർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിലെ അദ്ഭുതത്തെ ജാരസന്തതി എന്നധിക്ഷേപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ഭുത പ്രവൃത്തികൾ ചെകു ത്താൻ സേവയുടെ ഫലമായി അവർ ചിത്രീകരിച്ചു.
'പരിശുദ്ധാത്മാവ്' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിബ്രീൽ എന്ന മലക്കാണെന്ന് (ഗബ്രിയേൽ എന്ന മാലാഖ) ഇസ്ലാമിക പണ്ഡിതന്മാർ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَقَالُواْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَل لَّعَنَهُمُ اللَّه بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلاً مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

88. അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഭദ്രമാണ്. അല്ല, അവരുടെ നിഷേധം കാര ണമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.അതിനാൽ അൽപം മാത്രമേ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ.

وَلَمَّا جَاءهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُواْ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُواْ
فَلَمَّا جَاءهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّه عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

89. അവരുടെ കൈവശമുള്ള വേദത്തെ സത്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം(ഖുർആൻ) അല്ലാഹു വിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് വന്നു കിട്ടിയപ്പോൾ (അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് നോക്കു ക.) അതിന്റെ ആഗമനത്തിനു മുമ്പ് അവർ തന്നെ അത്തരമൊന്നിലൂടെ അവിശ്വാസി കൾക്കെതിരിൽ വിജയം നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ (അല്ലാഹുവിനോട്) പ്രാർഥിക്കാറുണ്ടാ യിരുന്നു. പക്ഷേ, തങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയ ആ സംഗതി വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ ആ നിഷേധികൾക്കത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം.

89: തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരും തൗറാത്തും പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന,വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാച കനെക്കുറിച്ച് യഹൂദർ തങ്ങളുടെ അയൽവാസികളായ അറബികളോട് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ അവശതകളും തീരും. നിങ്ങളെയെല്ലാം ഞങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കും. എന്നൊക്കെ യഹൂദർ വീമ്പിളക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. 'ആ പ്രവാചകനെ വേഗം അയ ച്ചു തന്ന് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണേ' എന്ന് അവർ പ്രാർഥിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദരുടെ ഈ മുന്നറിയിപ്പുകൾ കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്ന മദീനാവാസികൾ മക്കയിൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ജൂതന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ ഇണങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുകയും തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കാൻ അവർ മുന്നോട്ട് വരികയും ചെയ്തു. മക്കയും ത്വാഇഫും അദ്ദേഹത്തെ കൈ വെടിഞ്ഞപ്പോൾ മദീനാവാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു കാരണം ഇതായിരുന്നു.
വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ തങ്ങൾ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ ആഗതനായപ്പോൾ ഇസ്രാഈല്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും കടുത്ത ശത്രുക്കളായി മാറുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ

പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രവാചകൻ ഇസ്രയേൽ സമുദായത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണമെന്നാണ് അവർ ആശിച്ചിരുന്നത് മുഹമ്മദ് നബി(സ) ഇസ്മാഈലീ വംശജനായിരുന്നു. തങ്ങൾ നിസ്സാരന്മാരായി കണക്കാക്കിപ്പോന്ന അറബി വംശജനായതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ അവർ പ്രേരിതരായി. നബി(സ)യെ സംബന്ധിച്ച യാഥാർഥ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു യഹൂദികൾ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചത്. തൗറാത്തുവഴി അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകൾ ലംഘിച്ചതിന്റെ പേരിലും തൗറാത്തിലൂടെ പ്രവചിച്ച അന്ത്യ പ്രവാചകനെ നിഷേധിച്ചതിന്റെ പേരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനും കോപത്തിനും അവർ പാത്രമാവുകയും ചെയ്തു.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْاْ بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُواْ بِمَا أنَزَلَ اللهُ بَغْياً أَن يُنَزِّلُ اللهُ مِن فَضْلِهِ عَلَى مَن يَشَاء مِنْ عِبَادِهِ فَبَآؤُواْ بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

90. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിമകളിൽ അവനിച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് അവന്റെ (പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യബോധനവുമാകുന്ന) അനുഗ്രഹം ഇറക്കിക്കൊടുത്തതിൽ അസൂയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച സന്മാർഗത്തെ നിഷേധിക്കുകവഴി തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ വിറ്റുകിട്ടിയ (വില) എത്ര ചീത്ത. അതിനാൽ അവർ കോപത്തിനുമേൽ കോപത്തിനർഹരായിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയാണുള്ളത്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُواْ بِمَا أَنزَلَ اللهُ قَالُواْ نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرونَ بِمَا وَرَاءهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنبِيَاءَ اللهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

91. ''അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിൽ(ഖുർആനിൽ) വിശ്വസിക്കുക''എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾക്ക് അവതീർണമായതിൽ മാത്രം ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറമുള്ളത് അവർ നിഷേധിക്കുന്നു; എന്നാലത് അവരുടെ പക്കലുള്ള (വേദത്തിനെ) ശരിവെക്കുന്ന സത്യമാണുതാനും. ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ നിങ്ങൾ പണ്ടുമുതലേ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തിന്?

وَلَقَدْ جَاءكُم مُّوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

92. തീർച്ചയായും മൂസാ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിറകിൽ (അഭാവത്തിൽ) നിങ്ങൾ പശുക്കിടാവിനെ (ദൈവമാ) യെടുത്തു. നിങ്ങൾ അതിക്രമം കാട്ടുകയായിരുന്നു.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُواْ مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُواْ قَالُواْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

93. നിങ്ങൾക്കു മീതെ ത്വൂർപർവതത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് നാം നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങിച്ചതോർക്കുക. നാം നൽകിയ മാർഗദർശനങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും (നമ്മുടെ കൽപനകൾ) ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കണമെന്നും (നാം താക്കീതുചെയ്തിരുന്നു.) അപ്പോൾ അവർ (നിങ്ങളുടെ പൂർവികർ) പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അവിശ്വാസം കാരണം പശുക്കുട്ടി

(യോടുള്ള ഭക്തി) അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ കുടിയിരുത്തപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. പറയുക: നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വളരെ ചീത്ത തന്നെ.

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الآَخِرَةُ عِندَ اللّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

94. നീ (യഹൂദരോട്) പറയുക: അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള പാരത്രിക ഗേഹം മറ്റു ജനങ്ങൾക്കൊന്നുമില്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാൻ കൊതിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (ആ വിശ്വാസത്തിൽ) നിങ്ങൾ സത്യസന്ധരാണെങ്കിൽ.

وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمينَ ﴿٩٥﴾

95. അവരുടെ കരങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയ (ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ) കാരണം അവർ അത് ഒരിക്കലും കൊതിക്കുകയില്ല. അതിക്രമികളെ നന്നായി തിരിച്ചറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُواْ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ وَاللّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

96. തീർച്ചയായും ജനങ്ങളിൽവെച്ച് ജീവിതത്തോട് ഏറ്റവുംആർത്തിയുള്ളവരായി അവരെ നിനക്ക് കാണാം;ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെക്കാളും(കൂടുതലായി.) ഒരായിരം വർഷമെങ്കിലും ആയുസ്സ് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാണ് അവരിൽ ഓരോരുത്തരും ആശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആയുർദൈർഘ്യം അവരെ ദൈവശിക്ഷയിൽനിന്ന് അൽപവും അകറ്റുകയില്ല. അല്ലാഹു അവരുടെ ചെയ്തികളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു.

قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّهِ مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

97. പറയുക: ആരെങ്കിലും ജിബ്രീലിന്റെ വിരോധിയാകുന്നുവെങ്കിൽ, (അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ:) ജിബ്രീൽ ഈ ഖുർആൻ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാകുന്നു. മുൻവേദങ്ങളെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗദർശനവും ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയായുമായിട്ടാണ് (അത് ആഗതമായിട്ടുള്ളത്.)

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

98. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ മലക്കുകളുടെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരുടെയും ജിബ്രീലിന്റെയും മീകാഈലിന്റെയും വൈരികളാകുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു അത്തരം സത്യനിഷേധികളുടെ വൈരിയത്രെ.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلاَّ الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

99. നിശ്ചയമായും സത്യത്തെ സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു നാം നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.തികഞ്ഞ ധിക്കാരികളല്ലാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُواْ عَهْداً نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُم بَلْ أَكْثَرُهُمْ لاَ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

100. ഓരോകരാർ ചെയ്യുകഴിയുമ്പോഴും അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം അതിനെ വലിച്ചെറിയുകയല്ലേ ചെയ്തത്? അതെ, അവരിലധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കാറില്ല.

وَلَمَّا جَاءهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ كِتَابَ اللّهِ
وَرَاء ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لاَ يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

101. അവരുടെ പക്കലുള്ള വേദത്തെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ഒരു ദൂതൻ അവരിൽ ആഗതനായപ്പോഠം ആ വേദക്കാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഒന്നുമറിയാത്തവരെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തെ പിറകോട്ട് വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

وَاتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَـكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولاَ
إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلاَ تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ
أَحَدٍ إِلاَّ بِإِذْنِ اللّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلاَ يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ
مِنْ خَلاَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

102. സുലൈമാൻെറ രാജവാഴ്ചയുടെ പേരിൽ പിശാചുക്കൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതിനെ അവർ(ഇസ്രാഈല്യർ) പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. സുലൈമാൻ ഒരിക്കലും സത്യനിഷേധം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ജനങ്ങഠംക്ക് മാന്ത്രികവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കളാകുന്നു സത്യനിഷേധം പ്രവർത്തിച്ചത്. ബാബിലോണിലെ 'ഹാറൂത്ത്', 'മാറൂത്ത്'എന്ന രണ്ടു മാലാഖമാർക്ക് അവതരിച്ചതിനെയും അവർ പിൻപറ്റി. അവർ ഇരുവരുമാകട്ടെ, 'ഞങ്ങഠം ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാകുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങഠം സത്യനിഷേധത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ ആരെയും അത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ഭാര്യാഭർത്താക്കളെ ഭിന്നിപ്പിക്കാനുതകുന്നത് ആ ജനം അവരിൽനിന്ന് അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി കൂടാതെ അതുവഴി ആരെയും അവർക്ക് ദ്രോഹിക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങഠംക്ക് ദ്രോഹകരവും പ്രയോജനരഹിതവുമായാ ആ വിദ്യ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് വാങ്ങുന്നവന് പരലോകത്തിൽ ഒരു വിഹിതവുമില്ലെന്ന് അവർക്ക് നന്നായറിയാമായിരുന്നു. അവർ സ്വന്തത്തെ വിറ്റ് പകരം വാങ്ങിയത് എത്ര മോശം.അവരറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ.

102: ബി.സി. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നബുക്കഡ് ചക്രവർത്തി ജറുസലം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയും ഇസ്രാഈല്യരെ ബാബിലോണിയയിലേക്ക് നാടുകടത്തുകയും ഇസ്രാഈല്യർ അവിടെ കുറേ വർഷങ്ങഠം അടിമകളായി കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബാബിലോണിയയിൽ ആഭിചാരം, മന്ത്രവാദം, ജ്യോത്സ്യം തുടങ്ങിയ ക്ഷുദ്രവിദ്യകഠം തഴച്ചുവളർന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ധാർമ്മിക

മായും ഭൗതികമായും ജീർണത ബാധിച്ച ഇസ്രാഈല്യർ ഈ ക്ഷുദ്രവിദ്യകളിൽ ആകൃഷ്ടരായി. സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെ ആധിപത്യകാലത്ത് ജിന്നുകൾ പറവകൾ മുതലായവയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക തുടങ്ങി മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്ത പല കഴിവുകളും അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെ ഈ കഴിവുകളെല്ലാം ചില ജപമന്ത്രങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നുവെന്നും അത് തങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു തരാമെന്നും ചില പിശാചുക്കൾ ഇസ്രാഈല്യരെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു. ഇസ്രാഈല്യർ അതിൽ വീഴുകയും അദ്ദേഹത്തിന് ജിന്നുകളുടെയും പിശാചുക്കളുടെയും ആധിപത്യത്തിന്റെ ആധാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഭിചാരവൈഭവമായിരുന്നു എന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായ അദ്ദേഹത്തെ പൈശാചിക ശക്തികളുടെ നായകനായി ഇസ്രാഈല്യർ വിശേഷിപ്പിച്ചു. ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഈ ആരോപണത്തെ മേൽവചനം ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

ആഭിചാരം പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ്. അത് സത്യനിഷേധത്തിൽപെട്ടതും പരലോകം നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസത്തിന് ക്ഷയം സംഭവിക്കുമ്പോഴാണ് ജ്യോത്സ്യം മന്ത്രവാദം തുടങ്ങിയ മിഥ്യകളിൽ മനുഷ്യൻ ഭ്രമിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു മാത്രമാണ് അഖില പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും വിധാതാവെന്നും അവൻ സർവശക്തനും അനുഗ്രഹദാതാവും പരമകാരുണികനുമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവേതര ശക്തികളിൽ വിശ്വസിക്കാനോ അവരോട് സഹായം തേടാനോ, കഴിയില്ല. ഈ വിശ്വാസം ശിഥിലമാവുമ്പോഴാണ് പിശാച് ജിന്ന്, മലക്ക്, ദേവി, ദേവൻ, ഭൂതം നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങൾ, ദുർമൂർത്തികൾ എന്നിവയുടെ കഴിവുകളിൽ മനുഷ്യൻ പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കുന്നതും അവരോട് സഹായം തേടുന്നതും. ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം, ജാലവിദ്യ, കൺകെട്ട്, മാരണം, കൂടോത്രം, ഇസ്മിന്റെ പണി, എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകളിലും സിഹ്ർ അറിയപ്പെടുന്നു. മന്ത്രങ്ങൾ, ജപഹോമാദികൾ, ഉറുക്കുകൾ, നറുക്കുകൾ, രക്ഷാതകിടുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ആഭിചാരത്തിന്റെ വിവിധ ഇനങ്ങളാണ്.

ആഭിചാരം ഫലിക്കുമോ എന്നത് ഒരു തർക്കവിഷയമാണ്. ഇതിന് വസ്തുനിഷ്ഠമായ യാഥാർഥ്യമില്ലെന്നും കടുത്ത അന്ധവിശ്വാസമാണെന്നും ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യന് കഷ്ട-നഷ്ടങ്ങളേല്പിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ കഴിയൂ. ഒരു സൃഷ്ടിക്കും കഴിയില്ല.

ആഭിചാരത്തിൽ യാഥാർഥ്യമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആഭിചാരത്തിന് ഫലമുണ്ടെങ്കിൽ അത് വ്യക്തിനിഷ്ഠമാണ്. അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് താൻ ആഭിചാരത്തിന് വിധേയനായിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയുകയോ ശങ്കിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അയാൾ അസ്വസ്ഥനും ഭീതിതനുമാകുന്നു.യഥാർഥത്തിൽ ആഭിചാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. എങ്കിലും അയാളുടെ ജീവിതം ദുരിതമയമാകാൻ അങ്ങനെയൊരു വിചാരം അയാളിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ മാത്രം മതി. അതിനാൽ ആഭിചാരം അല്ല, അതിനു വിധേയരാവുന്നവരുടെ അതിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

ഫലമെന്തായാലും ആഭിചാരം(സിഹ്ർ) എന്ന പദത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന മന്ത്രവാദം, മാരണം, കൂടോത്രം എന്നിവ നിഷിദ്ധമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അത് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ സ്പർധക്കും ഭിന്നിപ്പിനും വഴിയൊരുക്കുന്നു. അതിനാൽ ആഭിചാരം മഹാപാപമാണ്.

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُواْ واتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهَ خَيْرٌ لَّوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

103. അവർ സത്യവിശ്വാസവും സൂക്ഷ്മതയും കൈക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അതിവിശിഷ്ടമാകുമായിരുന്നു. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَقُولُواْ رَاعِنَا وَقُولُواْ انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ْوَلِلكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

104. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, (നബിയോട്) നിങ്ങൾ ‘റാഇനാ’ എന്നു പറയരുത്. ‘ഉൻളുർനാ’ എന്ന് പറയുക. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക. സത്യനിഷേധികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

104: നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സദസ്സുകളിൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട്‌ ചില യഹൂദരും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ അറബികളും പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഉത്സാഹം ഭാവിച്ചുകൊണ്ട്‌ തിരുമേനി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടക്ക്‌ 'റാഇനാ' (ഞങ്ങളെ പരിഗണിക്കേണമേ) എന്ന വാക്ക്‌ അവർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പല ദുരർഥങ്ങൾക്കും പഴുതുള്ള ഈ വാക്കിലൂടെ നബി (സ)യെ പരിഹസിക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.ആ പദത്തിൻെറ ഉച്ചാരണം വക്രീകരിച്ച്‌ 'റാഊനാ' എന്നാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൻെറ അർഥം 'ഞങ്ങളുടെ ഇടയാ' എന്നാകും. അവർ പരസ്‌പരം ശകാരിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ശകാര പദമാണത്‌. ജൂതന്മാരുടെ ഈ കുടിലത മനസ്സിലാക്കാത്ത മുസ്‌ലിംകളും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രവാചക സന്നിധിയിൽ 'റാഇനാ' എന്ന്‌ വാക്ക്‌ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും 'ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചാലും', 'ഞങ്ങളതൊന്നു ഗ്രഹിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങനെ അർഥം വരുന്ന 'ഉൻളുർനാ' എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കണമെന്നും ഖുർആൻ മുസ്‌ലിംകളോട്‌ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

مَّا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلاَ الْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللّهُ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

105. വേദക്കാരിലെയും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിലെയും സത്യനിഷേധികൾ നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽനിന്ന്‌ നിങ്ങൾക്ക്‌ എന്തെങ്കിലും നന്മ അവതരിക്കപ്പെടുന്നത്‌ ഇഷ്‌ടപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹു അവനിച്ഛിക്കുന്നവരെ തൻെറ കാരുണ്യമേകാൻ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മഹത്തായ ഔദാര്യമുടയവനാകുന്നു.

مَا نَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّهَ عَلَىَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

106. ഏതെങ്കിലും ഒരു സൂക്തം നാം ദുർബലമാക്കുകയോ വിസ്‌മരിപ്പിക്കുകയോ ആണെങ്കിൽ പകരം അതിലും മികച്ചതോ തത്തുല്യമോ നാം കൊണ്ടുവരും. എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ്‌ അല്ലാഹു എന്ന്‌ നീ അറിയുന്നില്ലേ?

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَلاَ نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

107. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യം അല്ലാഹുവിന്‌ മാത്രമുള്ളതാണെന്ന്‌ നീ അറിയുന്നില്ലേ? അല്ലാഹുവല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക്‌ ഒരു രക്ഷാധികാരിയുമില്ല, ഒരു സഹായിയുമില്ല.

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُواْ رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِن قَبْلُ وَمَن يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ
سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

108. അതല്ല, നേരത്തെ മൂസാ ചോദിക്കപ്പെട്ടതുപോലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവദൂതനോട്‌ നിങ്ങളും ചോദിക്കാൻ വിചാരിക്കുകയാണോ?സത്യവിശ്വാസത്തിനു പകരം സത്യനിഷേധം കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ നേർമാർഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോയതുതന്നെ.

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّاراً حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّن بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُواْ وَاصْفَحُواْ حَتَّى يَأْتِيَ اللّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

109. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ നിങ്ങളെ സത്യനിഷേധത്തിലേക്ക് മടക്കാന്‍ കഴിഞ്ഞെങ്കില്‍ എന്ന് വേദക്കാരില്‍ ഏറെപ്പേരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സത്യം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടും സ്വന്തം മനസ്സിലെ അസൂയ നിമിത്തം (അവര്‍ അങ്ങനെ കാംക്ഷിക്കുന്നു.) അതിനാല്‍ അല്ലാഹു തന്‍റെ കല്‍പന നടപ്പാക്കുംവരെ നിങ്ങളവരോട് വിട്ടുവീഴ്ചയും സൗമനസ്യവും അനുവര്‍ത്തിക്കുവിന്‍. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങള്‍ക്കും കഴിവുള്ളവനത്രെ.

وَأَقِيمُواْ الصَّلاَةَ وَآتُواْ الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُواْ لأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللّهِ إِنَّ اللّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

110. നമസ്കാരം നിലനിര്‍ത്തുകയും സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കള്‍ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങള്‍ മുന്‍കൂട്ടി പ്രവര്‍ത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള നന്മകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തുന്നതാകുന്നു. തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതൊക്കെയും അല്ലാഹു കാണുന്നവനത്രെ.

وَقَالُواْ لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلاَّ مَن كَانَ هُوداً أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُواْ بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

111. അവര്‍ പറയുന്നു: ജൂതനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആവാതെ ആരും സ്വര്‍ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇതവരുടെ വ്യാമോഹങ്ങളാകുന്നു. അവരോട് പറയുക: (ഈ വാദത്തില്‍) നിങ്ങള്‍ സത്യസന്ധരെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ തെളിവുകള്‍ ഹാജരാക്കുക.

111: തങ്ങള്‍ എന്തു ചെയ്താലും ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും, തങ്ങള്‍ മാത്രമേ സ്വര്‍ഗത്തിന് അവകാശികളാകൂ എന്നും ജൂതന്മാര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്ത്യാനികളായവര്‍ മാത്രമേ സ്വര്‍ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളു. മനുഷ്യരുടെയെല്ലാം പാപപരിഹാരാര്‍ഥം ഈസാ(അ) കുരിശിലേറി മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രമേ മനുഷ്യന് രക്ഷയുള്ളു എന്ന് അവര്‍ പറയുമ്പോള്‍ സ്വര്‍ഗപ്രവേശനം സാധ്യമാകണമെങ്കില്‍ ക്രൈസ്തവനാകണമെന്ന് അര്‍ഥം വരുന്നു. എന്നാല്‍ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ജൂതായിസവും ക്രിസ്ത്യാനിസവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദത്തിലോ പ്രവാചകന്മാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളിലോ അധിഷ്ഠിതമല്ല. അവരുടെ ദേഹേച്ഛകള്‍ക്കും സ്വാര്‍ഥതാല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്കും അനുസൃതമായി ചമച്ച കൃത്രിമ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയാണ് അവര്‍ പിന്‍പറ്റുന്നത്. അതിനാല്‍ ജൂതന്‍ അല്ലെങ്കില്‍ ക്രിസ്ത്യാനി ആയവന്‍ മാത്രമേ സ്വര്‍ത്തില്‍ പ്രവേശിക്കൂ എന്ന ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിന്‍റെയും വാദം വെറും വ്യാമോഹമെന്നല്ലാതെ തെളിവിന്‍റെയും ന്യായത്തിന്‍റെയും കണിക പോലും ഇല്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ദൈവവുമായി അങ്ങനെ വല്ല കരാറിലും ഏര്‍പ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കില്‍ അതിനുള്ള തെളിവ് സമര്‍പ്പിക്കുവാന്‍ ഇരുകൂട്ടരെയും ഖുര്‍ആന്‍ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

112. എന്നാല്‍(യാഥാര്‍ഥ്യം)അങ്ങനെയല്ല. ആര്‍ തന്‍റെ മുഖം അല്ലാഹുവിന് സമര്‍പ്പിക്കുകയും സല്‍ക്കര്‍മ്മകാരിയാവുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവന് അവന്‍റെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ അതിന്‍റെ പ്രതിഫലമുണ്ട്. അവര്‍ക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. അവര്‍ ഖേദിക്കാന്‍ ഇടയാകുന്നതുമല്ല.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَىَ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

113. ജൂതന്മാർ പറയുന്നു: ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒന്നിലും അല്ല (അവർക്ക് ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല.) ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു: ജൂതന്മാർ ഒന്നിലും അല്ല (അവർക്ക് ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല.) അവർ(രണ്ടുകൂട്ടരും)വേദമോതുന്നവരാണുതാനും.അതുപോലെ,ഇവരുടെ വാക്കുപോലെ ത്തന്നെ അറിവില്ലാത്തവരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരുടെയെല്ലാം ഭിന്നവാദങ്ങ ളിൽ അല്ലാഹു അന്ത്യനാളിൽ വിധി കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു.

113: ജൂത-ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾ മതപരമായി പരസ്പരം പിഴച്ചവരും സത്യനിഷേധികളും ആക്കി തള്ളിപ്പറയുന്നവർ ആയിരുന്നു. ജൂതന്മാർ യേശുവിനെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇഞ്ചീൽ (പുതിയനിയമം) വേദത്തെയും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ 'തൗറാത്ത്' ക്രൈസ്തവരും ജൂതന്മാ രും അംഗീകരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന ആദർശങ്ങളിൽപോലും ഇരുകൂട്ടരും യോജിക്കുന്നില്ല. ജൂതന്മാർ അവരുടെ പിതാവായ ഏകദൈവത്തിൽ(God of Israyel)വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, ക്രൈസ്തവർ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ത്രിയേകത്വത്തിലാണ്(Trinity) വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇരുകൂട്ടരും ഒരേ വേദം ഓതുന്നു എന്നതാണ് വിചിത്രം. അറേബ്യൻ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരലോകവും സ്വർഗനരകാദികളൊക്കെ വെറും കെട്ടുകഥകളാണ്.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُوْلَـئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا إِلاَّ خَآئِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

114. അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളിൽ അവൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നത് വിലക്കുകയും അവയെ(പള്ളികളെ) നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യവനെക്കാൾ അക്രമി ആരു ണ്ട്. ഭയപ്പാടോടു കൂടിയല്ലാതെ അവർക്ക് അവിടെ പ്രവേശിക്കാവതല്ല. ഈ ലോക ത്ത് നിന്ദ്യതയാണ് അവർക്കുള്ളത്. പരലോകത്ത് കഠിനശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്.

وَلِلّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّواْ فَثَمَّ وَجْهُ اللّهِ إِنَّ اللّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

115. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും(എല്ലാം തന്നെ) അല്ലാഹുവിൻെറതാകുന്നു. നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞാലും അവിടെയെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖമുണ്ട്. അല്ലാഹു അതിവിശാല നും സർവജ്ഞനുമത്രെ.

وَقَالُواْ اتَّخَذَ اللّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾

116. അവർ പറയുന്നു:അല്ലാഹു ഒരു പുത്രനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അതിൽ നിന്നെല്ലാം എത്ര പരിശുദ്ധൻ! അല്ല! ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകലതും അവൻേറതാകുന്നു. എല്ലാം അവനെ വണങ്ങുന്നവ മാത്രം.

116: ഉസൈർ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ജൂതന്മാർ പറയുന്നു. ഈസാ(അ) (യേശു) ദൈവപുത്രനാ ണെന്ന് ക്രൈസ്തവരും പറയുന്നു. ജൂത-ക്രൈസ്തവരുടെ ഈ ദൈവപുത്രവാദം ഖുർആൻ അംഗീ കരിക്കുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവരുടെ ത്രിത്വവും യേശുവിൻെറ ദിവ്യത്വവും ഖുർആൻ നിരാകരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പരമാബദ്ധമായ ജൽപനങ്ങളാകുന്നു. യേശു ശ്രേഷ്ഠനായ ദൈവദാസനും മഹാനായ ഒരു പ്രവാചകനും മാത്രമാകുന്നു.അദ്ദേഹം മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകരെയും പോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹാനായ സന്ദേശവാഹകനായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന് പുത്രനില്ലെന്നും അവൻ ആരുടെയും

പുത്രനല്ലെന്നും സംശയാതീതമായി ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള അപൂർണതയുമില്ല. അവൻ അനാദിയും അനന്തനുമാണ്. അവന് പുത്രന്മാരുടെയോ പുത്രിമാരുടെയോ മറ്റുള്ളവരുടെയോ യാതൊരു സഹായവും ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിന് ഒരർഥത്തിലും ഇണയോ സന്തതികളോ തുല്യരോ പങ്കാളികളോ ഇല്ല. ഉണ്ടെന്ന് ഏതർഥത്തിൽ കരുതിയാലും അത് ബഹുദൈവത്വവാദമാകുന്നു.

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَى أَمْراً فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

117. ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ഇല്ലായ്മയിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കിയവനാണവൻ. അവനൊരുകാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ 'അത് ഭവിക്കട്ടെ' എന്നരുളുകയേ വേണ്ടു. അതോടെ അത് സംഭവിക്കുകയായി.

وَقَالَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ لَوْلاَ يُكَلِّمُنَا اللّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

118. അറിവില്ലാത്തവർ ചോദിക്കുന്നു: അല്ലാഹു നമ്മോട് (നേരിൽ) സംസാരിക്കാത്തതെന്ത്? അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കായി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമവതരിപ്പിക്കാത്തത് എന്ത്? എന്നാൽ ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ ഇവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മനസ്സുകൾ സദൃശമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ള ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

118: ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഖുർആൻ (42:51)ൽ ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരു മനുഷ്യനും, അല്ലാഹു അയാളോട് മുഖാമുഖം സംസാരിക്കുക എന്ന അവസ്ഥയില്ല. ദിവ്യബോധനം വഴിയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറക്കു പിന്നിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവനൊരു സന്ദേശവാഹകനെ (മലക്കിനെ) അയച്ചുകൊണ്ടോ മാത്രമേ അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കൂ...'' മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വം സംബന്ധിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ പ്രപഞ്ചത്തിലെങ്ങും നിറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلاَ تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

119. നിശ്ചയമായും സത്യജ്ഞാനത്തോടുകൂടി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവനുമായി നിന്നെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നരകാവകാശികളെപ്പറ്റി നിന്നോട് ചോദിക്കുകയില്ല.

وَلَن تَرْضَى عَنكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَلاَ نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

120. ജൂതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും, നീ അവരുടെ മതത്തെ പിന്തുടരുന്നതുവരെ, നിന്നെ സംബന്ധിച്ച് സംതൃപ്തരാവുകയില്ല. അവരോട് പറയുക: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാണ് യഥാർഥ മാർഗദർശനം. നിനക്കു യഥാർഥ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനുശേഷം നീ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ യാതൊരു മിത്രവും സഹായിയുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

120: യഥാർഥ നന്മയും തിന്മയും ധർമവും സത്യവും മനുഷ്യബുദ്ധികൊണ്ട് മാത്രം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയില്ല. ബുദ്ധിമാന്മാരെല്ലാം സത്യസന്ധരും സന്മാർഗികളും ആയിത്തീരാത്തതുപോലെ

ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവരെല്ലം ദുഷ്ടരും ദുർമാർഗികളും ആയിത്തീരുന്നുമില്ല. വ്യക്തിയുടെ താൽപര്യം, സാഹചര്യം തുടങ്ങിയവ ആശ്രയിച്ചാണ് അവന്റെ ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമെ യഥാർഥ മാർഗദർശനം വിധിക്കാനുള്ള അധികാരമുള്ളു. അതിനാലാണ് മനുഷ്യന്റെ മാർഗദർശനത്തിനായി അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നത്.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلاَوَتِهِ أُوْلَـئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمن يَكْفُرْ بِهِ فَأُوْلَـئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

121. നാം വേദം നൽകിയിട്ട്, അതിനെ യഥാവിധി വായിക്കുന്നവർ ആരോ അവർ, ഇതിൽ (ഖുർആനിൽ ആത്മാർഥമായി) വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആർ അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടം പറ്റിയവർ.

121:മദീനയിലെ യഹൂദരിൽ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെ സത്യസന്ധമായും സന്മാർഗദർശനം ആത്മാർഥമായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് വായിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(യെ) തങ്ങളുടെ വേദത്തിൽ പ്രവചിച്ചിരുന്ന പ്രവാചകനായി അവർ മനസ്സിലാക്കുകയു അദ്ദേഹത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരായണം മുറപ്രകാരമായിരിക്കുക എന്നത് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകമാണ്. ഖുർആനെ വേദഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ച മുസ്ലിംകൾ അത് ധാരാളമായി പാരായണം ചെയ്യാറുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ അർഥവും ആശയവും മനസ്സിലാക്കാതെയുള്ള പാരായണംകൊണ്ട് സന്മാർഗദർശനം ലഭിക്കുക എന്ന ഖുർആൻ കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ലഭിക്കുകയില്ല. ഖുർആൻ അല്ലാഹു വിന്റെ വചനങ്ങളാണെന്ന ബോധത്തോടെ മനസ്സിരുത്തി പാരായണം ചെയ്യണം. ഖുർആന്റെ വിധി വിലക്കുകളും ഉപദേശനിർദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഖുർആന്റെ ആശയങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളുമെല്ലാം ബലികഴിക്കാനുള്ള കരളുറപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അവന്റെ താക്കീതുകളെ ഭയപ്പെടുകയും വേണം. ഭയഭക്തിയോടുകൂടിയുമായിരിക്കണം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത്.

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

122. അല്ലയോ ഇസ്രയേൽ സന്തതികളേ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വർഷിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ലോകങ്ങൾക്ക് എല്ലാം ഉപരി നിങ്ങളെ ഞാൻ ഉൽകൃഷ്ടരാക്കിയെന്നതും ഓർക്കുവിൻ!

وَاتَّقُواْ يَوْماً لاَّ تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئاً وَلاَ يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلاَ تَنفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلاَ هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

123. ഒരാളും മറ്റൊരാൾക്ക് ഒട്ടും ഉപകരിക്കാത്ത, ഒരാളിൽ നിന്നും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്ത, ഒരാൾക്കും ഒരു ശിപാർശയും പ്രയോജനപ്പെടാത്ത, (പാപികൾക്ക്) ഒരു സഹായവും ലഭിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്ത ഒരു നാളിനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ!

123: ഇബ്റാഹീമിന്റെ(അ) പുത്രനായ ഇസ്ഹാഖിന്റെ(അ) സന്തതികളാണ് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമടങ്ങുന്ന ഇസ്രാഈല്യർ. ഇബ്റാഹീം(അ)ന്റെ മറ്റൊരു പുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ (അ)ന്റെ സന്താന പരമ്പരയാണ് അറബികൾ. രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും വംശപിതാവും എല്ലാവരും ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകവര്യനാണദ്ദേഹം. ദൈവിക മതത്തിന്റെ പ്രബോധന ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം ത്യാഗം വരിച്ച മഹാനുഭാവനുമാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതിയും കർമ്മമാർഗവും ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അത് പിന്തുടരേണ്ടത് അവരുടെ ബാധ്യതയാണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാതെ

അദ്ദേഹത്തിൻെറ വംശപാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെട്ടതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു ശിപാർശയും അന്ത്യനാളിൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

124. ഇബ്റാഹീമിനെ അവൻെറ നാഥൻ ചില വചനങ്ങൾ കൊണ്ട് പരീക്ഷിക്കുകയും, അവൻ അവയൊക്കെയും നിവർത്തിച്ച കാര്യവും ഓർക്കുവിൻ. അപ്പോൾ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: നാം നിന്നെ സകല ജനത്തിനും നേതാവായി നിശ്ചയിക്കുകയാകുന്നു. ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: 'എൻെറ സന്തതികളെയും (നേതാക്കളാക്കേണമേ.)' അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: എൻെറ വാഗ്ദത്തം അധർമികൾക്ക് ബാധകമല്ല.

124: ഇബ്റാഹീം നബി(അ)ക്ക് തീവ്രവും കഠിനവുമായ പല പരീക്ഷണങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. തൻെറ ജന്മദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന വിഗ്രഹാലയത്തിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ തകർക്കുകയും വിഗ്രഹാരാധനയെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തതിൻെറ ഫലമായി, അദ്ദേഹത്തെ അവിടത്തെ രാജാവും നാട്ടുകാരും ചേർന്ന് അഗ്നികുണ്ഠത്തിലെറിയുകയുണ്ടായി. ആ പരീക്ഷണം തരണം ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തോട് നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ച് പലായനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. നൂഹ് നബി(അ)ക്ക് ശേഷം ഇസ്ലാമിനെ സാർവത്രികമായി പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ നിയുക്തനായ ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനായിരുന്നു ഇബ്റാഹീം(അ). ജന്മനാടായ ഇറാഖ്, ഈജിപ്ത്, സിറിയ, ഫലസ്തീൻ, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയുടെ വിവിധപ്രദേശങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം നിരവധി വർഷങ്ങൾ ചുറ്റിനടന്ന് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.
തൻെറ കൊച്ചുമകനെയും (ഇസ്മാഈൽ) അവൻെറ മാതാവിനെയും മക്കയിലെ നിർജനമായ മരുഭൂമിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് ചെയ്തു. ഒരു സ്വപ്നദർശനത്തിൽ തൻെറ പുത്രൻെറ കഴുത്തറക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നിർദേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനും തയ്യാറായി. അദ്ദേഹം അഭിമുഖീകരിച്ച പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കഠിനതരമായിരുന്നു ഈ പുത്രബലി. ആ പരീക്ഷണത്തിലും അദ്ദേഹം വിജയിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു മാനവകുലത്തിൻെറ നായകനായി അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതം ആദ്യന്തം ത്യാഗസമ്പൂർണമായിരുന്നു.
മനുഷ്യൻ യഥാർഥമായ മഹത്വവും നേതൃത്വവും ആർജിക്കുന്നത് അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ പരീക്ഷണങ്ങളെ വിജയകരമായി നേരിടുന്നതിലൂടെയും അവനെ അചഞ്ചലമായി അനുസരിക്കുന്നതിലൂടെയുമാണെന്ന് ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സജ്ജനങ്ങളായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമേ ഉൽകൃഷ്ട നേതൃത്വ പദവി ലഭിക്കുകയുള്ളു.

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

125. ആ മന്ദിരത്തെ (കഅ്ബയെ) നാം മനുഷ്യർക്കുള്ള ഒരു കേന്ദ്രവും അഭയസ്ഥാനവുമാക്കി നിശ്ചയിച്ചതും ഓർക്കുക.ഇബ്റാഹീം പ്രാർഥനക്കുവേണ്ടി നിന്നിരുന്ന സ്ഥാനത്തെ നിങ്ങൾ പ്രാർഥനസ്ഥലമായി എടുക്കുവിൻ. പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നവർക്കും, ഭജനമിരിക്കുന്നവർക്കും,നമിക്കുന്നവർക്കും സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി എൻെറ മന്ദിരത്തെ പരിശുദ്ധമാക്കി വെക്കുക എന്ന് ഇബ്റാഹീമിനോടും ഇസ്മാഈലിനോടും നാം അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

125: ഏകദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമായ പ്രഥമ മന്ദിരമാണ് മക്കയിലെ കഅ്ബ (3:96). ഇബ്റാഹീം നബി(അ) അത് പുനരുദ്ധരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)ക്കും ഇസ്മാഈൽ നബി(അ)ക്കും ശേഷം അവരുടെ കുറേ പിൻതലമുറകൾ കഅ്ബ

യുടെ പരിശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അതിൻെറ പരിശുദ്ധിയും ലക്ഷ്യവും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയും അതൊരു വിഗ്രഹാലയമായി മാറുകയും ചെയ്തു.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَـٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

126. ഇബ്റാഹീം പ്രാർഥിച്ചത് ഓർക്കുക. എൻെറ നാഥാ, ഇതിനെ സമാധാനപൂർണമായ ഒരു പട്ടണമാക്കേണമേ! ഇതിലെ നിവാസികളിൽ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിച്ചവർക്ക് കായ്കനികൾ ആഹാരമായി നൽകേണമേ. അല്ലാഹു അരുളി: അവിശ്വസിച്ചവരെയും ഞാൻ തുഛമായ ഭൗതിക വിഭവങ്ങളാൽ സുഭിക്ഷരാക്കുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് നരകശിക്ഷയിലേക്ക് അനിവാര്യമായും ഞാൻ അവരെ തള്ളിവിടുന്നതാണ്. അത് എത്ര ദുർഭഗമായ സങ്കേതം.

126: 'കഅ്ബ'യെയും അത് നിലകൊള്ളുന്ന പ്രദേശത്തെയും അല്ലാഹു ആദരണീയമാക്കി. കഅ്ബയുടെ പരിസരപ്രദേശത്തെ 'ഹറം' എന്ന് പറയുന്നു.സംഘട്ടനങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ഹിംസയും അവിടെ നിരോധിച്ചു. അവിടെവെച്ച് ആർക്കും ആരെയും ദ്രോഹിക്കാൻ അധികാരമില്ല. അവിടെ പ്രവേശിച്ചവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അഭയം ലഭിച്ചവരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് പപമോചനവും കാരുണ്യവും തേടിച്ചെല്ലുന്നവർക്കെന്നപോലെ, ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും കയ്യേറ്റക്കാരിൽ നിന്നും അഭയം തേടിച്ചെല്ലുന്നവർക്കും അത് നിർഭയസ്ഥാനമാകുന്നു. കഅ്ബയുടെ പരിസരപ്രദേശമായ ഹറമിൽവെച്ച് ആരേയും കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനോ ശിക്ഷാനടപടികൾ എടുക്കാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.അറേബ്യയിലെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം സംഘർഷങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടമാടിയപ്പോൾ മക്ക എന്നും സമാധാന പൂർണമായി നിലകൊണ്ടു. യുദ്ധപ്രിയരും കലഹപ്രിയരുമായിരുന്ന അറബികൾ 'ജാഹിലിയ്യ'കാലത്തു പോലും (ഇസ്ലാമിനു മുമ്പുള്ള അജ്ഞാതകാലം) അവിടെ വെച്ച് യുദ്ധമോ കയ്യേറ്റമോ നടത്തുമായിരുന്നില്ല. ഹറമിൻെറ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ വെച്ച് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടുവാനും മരങ്ങളും ചെടികളും മുറിച്ചു കളയുവാനും പാടില്ല. മക്ക ഒരു തീർഥാടന കേന്ദ്രമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ അറേബ്യയുടെ ഏതു മൂലയിൽ നിന്നും ആർക്കും മക്കയിൽ വന്ന് തിരിച്ചുപോകാൻ സധ്യമാകുന്നവിധം വർഷത്തിൽ നാലു മാസം യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നാലു മാസങ്ങളിൽ അറേബ്യയുടെ ഏതു ഭാഗത്തും ആർക്കും നിർഭയമായി സഞ്ചരിക്കാമായിരുന്നു.

യമനിലെ അബ്സീനിയൻ ഗവർണരായിരുന്ന അബ്രഹത്ത് മാത്രമാണ് കഅ്ബ തകർക്കാൻ തുനിഞ്ഞ ഒരു വിദേശി. എന്നാൽ അബ്രഹത്തിൻെറ ആനപ്പടയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച സംഭവം അധ്യായം 105-ൽ ഖുർആൻ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

സാധാരണ അറബി ഗോത്രങ്ങളെപ്പോലെ അറേബ്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന ഖുറൈശികൾ ഈ മന്ദിരത്തിനു ചുറ്റുമായി ഒന്നിച്ചുകൂടി അതിനെ സേവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ സകല അറബികൾക്കും ഇസ്മാഈൽ സന്തതികളായ ഖുറൈശികൾ ആദരണീയരായിത്തീർന്നു. ആളുകൾക്ക് സമാധാനത്തോടെ അന്തിയുറങ്ങാവുന്ന ഒരു നാടും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ ദേശത്ത് ഹറമിൻെറ (കഅ്ബ)യുടെ ഊരാളന്മാർക്ക് മാത്രം എവിടെയും ഒറ്റക്ക് സഞ്ചരിക്കാമെന്ന അവസ്ഥയുണ്ടായി.

പരിശുദ്ധ കഅ്ബയെ മാറ്റിനിറുത്തിയാൽ ആളുകളെയോ വിഭവങ്ങളെയോ ആകർഷിക്കുന്നയാതൊന്നും ആ പ്രദേശത്തില്ല. എന്നാൽ മക്കയിൽ അന്നും ഇന്നും വിഭവങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്. പുറം ലോകത്തുനിന്നുള്ള സകലവിഭവങ്ങളും അവിടെ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മക്കാനിവാസികളുടെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ഐശ്വര്യങ്ങൾക്ക് ആധാരം വിശുദ്ധ കഅ്ബയായിത്തീർന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ മക്കയുടെ സമാധാനത്തിനും സമൃദ്ധിക്കും തൻെറ പിൻമുറക്കാർക്കും വേണ്ടി ഇബ്റാഹീം നബി(അ) നടത്തിയ പ്രാർഥന അക്ഷരംപ്രതി പുലർന്നു.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

127. ആ മന്ദിരത്തിന്റെ(കഅ്ബ) ഭിത്തികൾ പടുത്തുയർത്തവെ ഇബ്റാഹീമും ഇസ്മാഈലും പ്രാർഥിച്ചത് ഓർക്കുക. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് നീയിത് സ്വീകരിക്കേണമേ. നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമല്ലോ.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَآ إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

128. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നീ ഞങ്ങളിരുവരെയും നിന്നെ അനുസരിക്കുന്ന(മുസ്ലിംകൾ) ആക്കേണമേ.ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും നിനക്കു മുസ്ലിമായ ഒരു സമൂഹത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണമേ. ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു നീ കാണിച്ചു തരേണമേ. ഞങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കേണമേ. തീർച്ചയായും നീ അത്യധികം പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാവാരിധിയുമല്ലോ.

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنتَ العَزِيزُ الحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

129. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നീ അവർക്ക് അവരിൽ നിന്നുതന്നെ, നിന്റെ വചനങ്ങൾ അവർക്ക് കേൾപ്പിക്കുകയും വേദവും തത്വജ്ഞാനവും അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതത്തെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൂതനെ നിയോഗിക്കേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ പ്രതാപവാനും യുക്തിജ്ഞനുമല്ലോ.

129: മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ നിയോഗം ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ പ്രാർഥനയുടെ ഉത്തരമായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ആദ്യജാതനായ ഇസ്മാഈൽ നബിയുടേ വംശപരമ്പരയിൽപെട്ട ആളാണ് മുഹമ്മദ് നബി(സ). മൂസാ(അ)യോടുള്ള അരുളപ്പാടിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച സൂചനയുണ്ട്. ആവർത്തന പുസ്തകം 18:18-20-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:''നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിന്മേൽ ആക്കും. ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോടു ഞാൻ ചോദിക്കും.

وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلاَّ مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

130. സ്വന്തം ആത്മാവിനെ മൂഢമാക്കിയവനല്ലാതെ മറ്റാരാണ് ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗത്തോട് അതൃപ്തി കാണിക്കുക. ഈ ലോകത്ത് അദ്ദേഹത്തെ നാം ഉത്തമനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും പരലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

131. ‘കീഴ്പ്പെടുക’ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാഥന്‍ അദ്ദേഹത്തോട് ആജ്ഞാപിച്ചപ്പോള്‍ ‘സര്‍വ്വ ലോകനാഥന് ഞാനിതാ കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

131: ഇസ്രായീല്യരും ഇസ്മാഈലികളും ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ പൈതൃക അവകാശപ്പെടുന്നവരായിരുന്നു. എന്നാല്‍ ഇരു കൂട്ടരും തങ്ങളുടെ കുലപതിയുടെ ആദര്‍ശവിശ്വാസങ്ങളില്‍നിന്നും കര്‍മ്മമാര്‍ഗത്തില്‍നിന്നും ഏറെ അകന്നുപോവുകയാണ് ചെയ്തത്. ഏകദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനായി അദ്ദേഹം പടുത്തുയര്‍ത്തിയ മക്കയിലെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തില്‍ ഇസ്മാഈലികള്‍ 360 വിഗ്രഹങ്ങള്‍ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഏകദൈവവിശ്വാസിയും വിഗ്രഹഭഞ്ജകനുമായിരുന്ന ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ പ്രതിമയും അവര്‍ കഅ്ബയില്‍ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്നതാണ് വിചിത്രം.

ജീവിതം ഏകനായ അല്ലാഹുവിന് സമര്‍പ്പിക്കുന്നതിനു പകരം മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ ദൈവമായി വാഴിക്കുകയാണ് മറ്റൊരു കൂട്ടര്‍ ചെയ്തത്. ഇബ്റാഹീമീ പാരമ്പര്യത്തില്‍ നിന്ന് അകന്ന അവര്‍ തങ്ങളെത്തന്നെ വിഡ്ഢികളാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلاَ تَمُوتُنَّ إَلاَّ وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

132. ഇതേ ജീവിതമാര്‍ഗം തന്നെ ഇബ്റാഹീമും യഅ്ഖൂബും തങ്ങളുടെ മക്കളോട് ഉപദേശിച്ചു:എന്റെ മക്കളേ, അല്ലാഹു ഈ ‘ദീന്‍’(ജീവിത വ്യവസ്ഥ) നിങ്ങള്‍ക്ക് വിശിഷ്ടമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു തന്നിരിക്കുന്നു.ആകയാല്‍ മുസ്ലിംകളായിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങള്‍ മരിക്കാനിടയാകരുത്.

132: ആദിപിതാവ് ആദം(അ) മുതല്‍ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരയിലെ അവസാന പുത്രന്‍ വരെ എല്ലാവര്‍ക്കും അല്ലാഹു ഒരേ ജീവിത വ്യവസ്ഥയാണ് നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത്. വിവിധ ദേശങ്ങളിലും വിവിധ സമുദായങ്ങളിലും വന്ന പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതും ആ ഒരേ ആദര്‍ശവും ജീവിത വ്യവസ്ഥയുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന് ലഭിച്ച നിര്‍ദ്ദേശത്തിനൊത്ത് ജീവിതം നയിക്കുകയും അവന്റെ മുമ്പില്‍ സര്‍വ്വാത്മനാ തലകുനിക്കുകയും അവനെ തന്റെ ഉടമസ്ഥനും യജമാനനും വിധികര്‍ത്താവും ആരാധ്യനുമായി സമ്മതിക്കുകയും, തന്നെ പൂര്‍ണമായും നിരുപാധികമായും അല്ലാഹുവില്‍ അര്‍പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ‘മുസ്ലിം’. ഈ ആദര്‍ശത്തിന്റെയും കര്‍മ്മനയത്തിന്റെയും പേരാണ് ‘ഇസ്ലാം’.

ബഹുദൈവാരധകനാകാനോ ജൂത-ക്രിസ്തീയ മതങ്ങള്‍ കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനോ, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യോ, യഅ്ഖൂബ്നബി(അ)യോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചന്മാരോ ഒരാളോടും ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല.

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاء إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُواْ نَعْبُدُ إِلَـهَكَ وَإِلَـهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ إِلَـهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

133. അല്ല,യഅ്ഖൂബ് ആസന്നമരണനായിരിക്കെ നിങ്ങള്‍ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നുവോ? അദ്ദേഹം തന്റെ മക്കളോട് ചോദിച്ചു: എനിക്കുശേഷം നിങ്ങള്‍ ആരെയാണ് ആരാധിക്കുക. അവര്‍ പറഞ്ഞു: അങ്ങയുടെ ആരാധ്യനായ, അങ്ങയുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈല്‍, ഇസ്ഹാഖ് എന്നിവരുടെയും ആരാധ്യനായ ഏകദൈവത്തെമാത്രം ഞങ്ങള്‍ ആരാധിക്കും. ഞങ്ങള്‍ അവനെ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരുമാകും.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلاَ تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

134. അവർ കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സമുദായമാകുന്നു.അവർ സമ്പാദിച്ചത് അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതെന്തോ, അതാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത്. അവർ എന്താണ് പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

134: ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ അറബികളും, ജൂത-ക്രൈസ്തവരും ഇബ്റഹീം നബി(അ)യുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണെന്ന് ഊറ്റം കൊണ്ടിരുന്നു. ആ പൂർവികരുടെ പുണ്യംകൊണ്ടും മഹത്വംകൊണ്ടും നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും ലഭിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് അവരെ ഉണർത്തുന്നു. അവരുടെ കർമ്മ ഫലം അവർക്കുമാത്രമേ ലഭിക്കൂ. ഓരോ മനുഷ്യനും അവനവൻ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُواْ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

135. അവർ പറയുന്നു: നിങ്ങൾ യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആകുവിൻ; നിങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കും! നീ അവരോട് പറയുക: (അതല്ല,) ഋജുമനസ്കനായിരുന്ന ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗം.(അതാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുക) അദ്ദേഹം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.

135: മുസ്ലിംകൾ സത്യമതവും സന്മാർഗവുമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവർ ഒന്നുകിൽ ജൂതമതമോ അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമതമോ സ്വീകരിക്കണം എന്ന് ഇബ്നുസൂരിയെപ്പോലുള്ള ചില ജൂതപ്രമാണിമാരും, നജ്റാനിലെ ക്രൈസ്തവരും മുഹമ്മദ് നബി(സ)യോട് നേരിട്ടുതന്നെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആ വാദത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനമുണ്ട്.
'ജൂതായിസം' ആ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്ന് മുമ്പ് മൂന്നും നാലും നൂറ്റാണ്ടുകളിലും, 'ക്രിസ്ത്യാനിസം' ക്രിസ്തുവിന്ന് ശേഷം കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞുമാണ് നിലവിൽ വന്നത്. അപ്പോൾ ഇബ്റാഹീംനബി(അ), ഇസ്മാഈൽ നബി(അ), ഇസ്ഹാഖ് നബി(അ), യഅ്ഖൂബ് നബി(അ) തുടങ്ങിയ അവരുടെ കുലപതികളായ പ്രവാചകന്മാർ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചത് എന്തൊന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് ന്യായമായും ഉത്തരം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചത് ജൂതായിസം കൊണ്ടോ ക്രിസ്ത്യാനിസംകൊണ്ടോ അല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇബ്റാഹീം നബി(അ) ബഹുദൈവവിശ്വാസിയോ വിഗ്രഹാരാധകനോ ജൂതനോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആയിരുന്നില്ല. ഇബ്റാഹീ(അ)മിന്റെ പാതയിൽനിന്ന് ഇരുകൂട്ടരും വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകദൈവത്തിന് അവർ സന്താനങ്ങളെ കൽപിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവ രണ്ടിലും ബഹുദൈവത്വം കലർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ അഭിസംബോധിതരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകൾ ഇബ്റാഹീമി(അ)ന്റെ സത്യമതമാണ് പിന്തുടരുന്നത്.

قُولُواْ آمَنَّا بِاللّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

136. (സത്യവിശ്വാസികളേ,)നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുവിൻ: ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിച്ചുകിട്ടിയസന്മാർഗത്തിലും ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ്, യഅ്ഖൂബ്,(അദ്ദേഹത്തിന്റെ)സന്തതികൾ എന്നിവർക്കവതീർണമായതിലും,മൂസാക്കും ഈസാക്കും നൽകപ്പെട്ടതിലും മറ്റു പ്രവാചകന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്ന് അവതരിച്ചവയിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരിൽ ആരോടും വിവേചനം കാണിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്വണങ്ങുന്നവരത്രെ.

136:ദൈവനിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ഒരേസത്യത്തിന്റെയും സന്മാർഗത്തിന്റെയും വക്താക്കളായി മുസ്ലിംകൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും അയച്ചവൻ അല്ലാഹുവാണെ

ന്നിരിക്കെ ഒരു പ്രവാചകനെ സമ്മതിക്കുകയും മറ്റൊരു പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരല്ല മുസ്‌ലിംകൾ. പ്രവാചകന്മാർക്കിടയിൽ വിവേചനം കാണിക്കുന്നുമില്ല. അവർക്ക വതീർണമായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും സന്മാർഗദർശിക ളായി ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

فَإِنْ آمَنُواْ بِمِثْلِ مَا آمَنتُم بِهِ فَقَدِ اهْتَدَواْ وَّإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

137. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചപോലെ അവരും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അവർ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവരായി. പുറംതിരിഞ്ഞു പോവുകയാണെങ്കിലോ, അവർ കക്ഷിമാത്സര്യത്തിലാണെന്ന് സ്പഷ്ടം.അപ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് നിന്നെ സംരക്ഷി ക്കാൻ നിനക്ക് അല്ലാഹു മതിയാകും. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും സർവജ്ഞനു മല്ലോ.

137: അല്ലാഹുവിലും അവൻ നിയോഗിച്ച എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും, അവർ കൊണ്ടുവന്ന വേദ ങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ആദർശങ്ങളും ജീവിത വ്യവസ്ഥകളും അംഗീകരിക്കുകയും അനുസ രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് മുസ്‌ലിംകൾ. തികച്ചും ന്യായയുക്തവും വർഗ്ഗീയതയോ കക്ഷിത്വ മോ തീണ്ടാത്തതുമായ ഈ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കുവാൻ വേദക്കാർ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ അവരും സന്മാർഗം പ്രാപിക്കും. അതിന് അവർ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ, അതവരുടെ ചേരിതിരിവും മാത്സര്യവും മാത്രമാണ്. അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളും ഗൂഢാലോചനകളും അല്ലാഹു നന്നായി അറിയുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനെ തോൽപിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ അവർക്കാവില്ല.

صِبْغَةَ اللّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدونَ ﴿١٣٨﴾

138. (അതെ,) അല്ലാഹുവിന്റെ വർണം നൽകൽ! (അതത്രെ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ത്)ആരാണ്, വർണം നൽകുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ നല്ലവൻ! ഞങ്ങൾ അവന് വഴിപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

138: നവജാതശിശുക്കളെയും തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തികളെയും 'ജ്ഞാനസ്നാ നം' (മാമോദിസാ-Baptism) ചെയ്യിക്കുകയെന്ന ചടങ്ങ് ക്രിസ്ത്യാനിസം ഉത്ഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് യഹൂദരിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ ഈ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായി ത്തീരുകയും അയാളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അതോടെ നീങ്ങുകയും ജീവിതം ഒരു പുതിയ വർണം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നും അവർ അതിനർഥം കൽപിക്കുന്നു. വേദക്കാർ സ്നാനകർമം വഴി ആളുകൾക്ക് ജൂതവർണവും ക്രിസ്തീയ വർണവും നൽകി ജാതി തിരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കൃത്രിമ ചായം പൂശിയതുകൊണ്ട് ഒരാൾ സത്യവിശ്വാസിയും സൽക്കർമിയും ആകുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള ചില ചടങ്ങുകൾ വഴി സ്വീകരിച്ച വർണമല്ല, അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുള്ള വർണം അഥവാ പ്രകൃതിക്ക് ഇണങ്ങിയ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് യഥാർഥത്തിൽ വേണ്ടത്. അതാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) സ്വീകരിച്ചിരുന്ന വർണം അഥവാ മതം. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമത്തം ബോധപൂർവം അംഗീകരിക്കുകയും ദൈവത്താൽ നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ ഒരാൾ യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസിയും സൽക്കർമിയും ആകുന്നുള്ളു.

قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِي اللّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

139. അവരോട് പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തർക്കിക്കുക യാണോ? ഞങ്ങളുടെ നാഥനും നിങ്ങളുടെ നാഥനും അവൻതന്നെയായിരിക്കെ?

ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടേതായ കർമ്മങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടേതായ കർമ്മങ്ങളും. ഞങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരായി അവനുമാത്രം കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്നവരാണ്.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالأسْبَاطَ كَانُواْ هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِندَهُ مِنَ اللّهِ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

140. അതല്ല, ഇബ്റാഹീമും ഇസ്മാഈലും ഇസ്ഹാഖും യഅ്ഖൂബും യഅ്ഖൂബ് സന്തതികളും ജൂതന്മാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിരുന്നുവെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വാദം? എങ്കിൽ ചോദിക്കുക: നിങ്ങളാണോ ഏറെ അറിയുന്നത്, അതോ, അല്ലാഹുവോ? തൻെറ പക്കലുള്ള അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യം മറച്ചുവെക്കുന്നവനെക്കാൾ വലിയ അക്രമി ആരുണ്ട്? നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനല്ലതന്നെ.

140: നിങ്ങൾ ആദരിക്കുകയും അനുകരിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം 'ജൂതമതക്കാർ' ആയിരുന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ 'ക്രിസ്തുമതക്കാർ' ആയിരുന്നോ എന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളിലെ പണ്ഡിതന്മാർ സ്വാഭാവികമായും മറുപടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മതങ്ങൾ അവയുടെ ഇന്നത്തെ പ്രത്യേകതകളോടുകൂടി ഈ പ്രവാചകന്മാരുടെ എത്രയോ കാല ശേഷം നിലവിൽ വന്നതാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഉത്ഭവം തന്നെ ഇബ്രാഹീം(അ), ഇസ്മാഈൽ(അ), ഇസ്ഹാഖ്(അ) എന്നിവരുടെ ശേഷം യഅ്ഖൂബ്(അ) മുതൽക്കാണ്. മൂസാനബി(അ)യുടെ തൗറാത്താണെങ്കിൽ അതിനു വളരെ കാലത്തിനുശേഷം അവതരിച്ചതാണ്. യഹൂദമതം പിന്നീട് വളരെ കാലങ്ങൾക്കുശേഷം യഹൂദപണ്ഡിതന്മാർ ആവിഷ്കരിച്ച ആചാരമുറകളനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുമതം ഈസാ നബി(അ)ക്ക് ശേഷം ക്രിസ്തീയസഭകളാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ചില പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതുമാകുന്നു. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ വാദത്തിന് എന്തർഥമാണുള്ളത്? പൂർവവേദങ്ങളിലെ തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഉപദേശനിർദേശങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കുകയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അവയുടെ യഥാർഥ അർഥങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുകയും, സ്വാർഥ ലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തമായി ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന മതതത്വജ്ഞാനികളും പുരോഹിതന്മാരും വലിയ അക്രമികളും അധർമികളുമാകുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീതുചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൈക്രിയ നടത്തുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ അശ്രദ്ധനല്ലെന്ന് അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയോ വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയോ സ്ഥാപിതമായ വാസ്തവങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്ത വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും മതത്തിൻെറ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടുന്ന പണ്ഡിതന്മാർക്കുള്ള ഒരു കനത്ത താക്കീതാണിത്. ഈ താക്കീത് ജൂത-ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾക്കെന്നപോലെ മുസ്ലിംകൾക്കും ബാധകമാണ്.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلاَ تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

141. അത് കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സമുദായമാകുന്നു. അവർ സമ്പാദിച്ചത് അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത് നിങ്ങൾക്കും. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നതല്ല.

سَيَقُولُ السُّفَهَاء مِنَ النَّاسِ مَا وَلاَّهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُواْ عَلَيْهَا قُل لِّلّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاء إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

142. മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള മൂഢന്മാർ (അടുത്ത ഭാവിയിൽ) ചോദിക്കും: (നമസ്കാരത്തിൽ) അവർ തിരിഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന 'ഖിബ്‌ല'യിൽ നിന്ന് അവരെ തിരിച്ചുകളഞ്ഞതെന്ത്?

അവരോട് പറയുക: കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. താനിച്ഛിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

142: നമസ്കാരത്തിൽ വിശ്വാസികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കേന്ദ്രത്തെയാണ് 'ഖിബ്ല' എന്ന് പറയുന്നത്. ഹിജ്റക്കുശേഷം (പ്രവാചകൻ(സ)മക്കയിൽ നിന്ന് മദീനയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്ത സംഭവം) പതിനേഴു മാസത്തോളം പ്രവാചകനും അനുചരന്മാരും, സുലൈമാൻ(അ) ജറുസലമിൽ നിർമിച്ച 'ബൈത്തുൽ മഖ്ദിസി'ൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞാണ് നമസ്കരിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് മക്കയിൽ ഇബ്റാഹീം നബി(അ) നിർമിച്ച കഅ്ബയെ നമസ്കാരത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കേന്ദ്രമായി(ഖിബ്ല) നിശ്ചയിച്ച് ദൈവകൽപന വന്നു. ഖിബ്ല മാറുന്ന കൽപന വരുമ്പോൾ, മതചിഹ്നങ്ങളുടെ ആന്തരാർഥമറിയാത്ത മൂഢജനങ്ങളും എതിരാളികളും അതിനെ വിവാദമാക്കി കോലാഹലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചേക്കാമെന്നും അപ്പോൾ അതിൽ പതറിപ്പോകരുതെന്നും പ്രവാചകന്നും ശിഷ്യന്മാർക്കും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുകയാണിവിടെ. അത്തരം വിവാദങ്ങളെല്ലാം തനി ഭോഷത്വമാണ്. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ ഭാഗവും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُواْ شُهَدَاء عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنتَ عَلَيْهَا إِلاَّ لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِن كَانَتْ
لَكَبِيرَةً إِلاَّ عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّهُ وَمَا كَانَ اللّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ
﴿١٤٣﴾

143. ഈ വിധം നാം നിങ്ങളെ ഒരു മധ്യമസമുദായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായിരിക്കുവാനും ദൈവദൂതൻ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായിരിക്കുവാനും വേണ്ടി.നീ ഇതുവരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന ദിക്കിനെ നാം ഖിബ്ലയാക്കി നിശ്ചയിച്ചത്, ദൈവ ദൂതനെ പിന്തുടരുന്നവരെയും പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവരെയും വേർതിരിച്ചുകാണാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. അത്(ഖിബ്ല മാറ്റം) ഏറെ പ്രയാസകരമായിരുന്നു;അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗദർശനം ലഭിച്ചവർക്കൊഴികെ. അല്ലാഹു ഒരിക്കലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ പാഴാക്കുകയില്ല.അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് അളവറ്റ ദയാപരനും കാരുണ്യമുള്ളവനുമാകുന്നു.

143: ഖിബ്ല മാറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച കൽപന വന്നതോടെ കോലാഹലങ്ങളും തുടങ്ങി. പൂർവ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഖിബ്ലയെ(ബൈത്തുൽ മഖ്ദിസിനെ) മുഹമ്മദ് പുറംതള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നും, മുഹമ്മദ് ഒന്നിലും സ്ഥിരതയില്ലാത്തവനാണെന്നും യഹൂദികൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അറബി ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും അവസരംപോലെ അതെല്ലാം ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ദുർബലഹൃദയരായ മുസ്ലിംകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രമം. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രവാചകൻ(സ) നടപ്പാക്കുന്ന ഏതുകാര്യത്തിലും അവർക്ക് ആശയക്കുഴപ്പമോ മനപ്രയാസമോ തോന്നുകയില്ല. ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും വിമർശിക്കാതെയും പ്രവാചകനെ അവർ അനുസരിക്കുന്നതാണ്.കാരണം അതവരുടെ കടമയാണ്.എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗദർശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കാകട്ടെ, വലിയൊരു വിഷമമായിട്ടേ അതിനെ ഗണിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഖിബ്ല മാറ്റം പോലെയുള്ള പുതിയ നിയമങ്ങളും വിധികളും വരുമ്പോൾ അവർക്ക് ആശയക്കുഴപ്പവും സംശയവും നേരിടുന്നത്. പ്രവാചകൻ(സ) മദീനയിൽ വന്നതു മുതൽ ഇതുവരെ തിരിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന ദിക്കിനെ(ബൈത്തുൽ മഖ്ദിസ്) താൽക്കാലിക ഖിബ്ലയായി നിശ്ചയിക്കാനുള്ള കാരണം അതിൽ ആരൊക്കെയാണ് പ്രവാചകനെ പിൻപറ്റുകയെന്നും ആരൊക്കെയാണ് അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുകയെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കണ്ടറിയുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഖിബ്ല മാറ്റത്തിലൂടെ നമസ്കാരത്തിന് തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ദിശ മാറ്റി എന്നു മാത്രമാണ് ബോധമില്ലാത്തവർ മനസ്സിലാക്കിയത്. എന്നാൽ ഖിബ്ല, ബൈത്തുൽ മഖ്ദസിൽനിന്ന് മക്കയി

ലെ കഅ്ബയിലേക്ക് മാറ്റിയതിലൂടെ ലോകനേതൃത്വ പദവിയിൽനിന്ന് ഇസ്രാഈല്യരെ അല്ലാഹു ഔപചാരികമായി പുറത്താക്കി ആ സ്ഥാനം മുസ്ലിംകൾക്ക് നൽകിയെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷണങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഏറ്റക്കുറച്ചിലും കൂടാതെ നബി(സ) എപ്രകാരം എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവോ അപ്രകാരം ദൈവദൂതന്റെ പ്രതിനിധികളെന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചുതന്ന കാര്യങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുവാനും പ്രവർത്തിച്ചുകാണിച്ചുതന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനും നാം ബാധ്യസ്ഥരാണ്. തിരുമേനി മുഖേന ലഭിച്ച സന്മാർഗം ജനങ്ങൾക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വീഴ്ചയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നാം സാക്ഷിപറയേണ്ടിവരുന്നതാണ്.അതിനാൽ ഈ സമുദായം മുഴുവൻ ലോകത്തിന് ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷികളായിരിക്കേണ്ടതാണ്.അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അല്ലാഹു നമ്മെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതും ഇതേ നേതൃത്വപദവി നമ്മുടെ നാശത്തിന് കാരണമായി ഭവിക്കുന്നതുമാണ്.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ
مَا كُنتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

144. നിന്റെ മുഖം ആകാശത്തേക്ക് ആവർത്തിച്ചുയരുന്നത് നാം കാണുന്നുണ്ട്.അതിനാൽ നിനക്കിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഖിബ്ലയിലേക്ക് തന്നെ നിന്നെ നാം തിരിക്കുകയാണ്. ഇനി മുതൽ 'മസ്ജിദുൽഹറാമി'ന്റെ(കഅ്ബക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ആരാധനാമന്ദിരം) വശത്തേക്ക് മുഖം തിരിക്കുക. ഇനിമേൽ നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അതിന്റെ നേരെ മുഖം തിരിച്ചു (നമസ്കരിച്ചു)കൊള്ളുവിൻ. (ഖിബ്ല മാറ്റം സംബന്ധിച്ച ഈ വിധി) തങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള സത്യമാണെന്ന് തീർച്ചയായും വേദം നൽകപ്പെട്ടവർക്ക് നന്നായറിയാം. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനല്ലതന്നെ.

144: ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, തന്റെ പൂർവപിതാക്കളായ ഇബ്രാഹീമിന്റെയും ഇസ്മാഈലിന്റെയു(അ) കരങ്ങളാൽ നിർമിതമായതും തന്റെ ജീവിതവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ മക്കയിലെ കഅ്ബാമന്ദിരം തന്റെ കിബ്ലയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് പ്രവാചകൻ(സ) ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനുള്ള ദൈവകൽപനയും പ്രതീക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം ആകാശത്തേക്ക് മുഖമുയർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹിജ്റ രണ്ടാം വർഷം ഖിബ്ല മാറ്റത്തിനുള്ള കൽപന വന്നു. നമസ്കാരത്തിലായിരുന്ന സമയത്ത് ഈ ഖുർആൻ വാക്യം അവതരിച്ചതിനാൽ നമസ്കാരത്തിൽ തന്നെ തിരുമേനിയും പിന്നിൽ നമസ്കരിച്ചിരുന്നവരുമെല്ലാം ഒന്നായി ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് മക്കയിലെ കഅ്ബയുടെ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചു. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദിസ് മദീനയുടെ വടക്കും കഅ്ബ മദീനയുടെ നേരെ തെക്കുമാണ്. ലോകത്തെവിടെവെച്ചു നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെയും ഖിബ്ല മക്കയിടെ കഅ്ബ തന്നെയാണ്.

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُواْ قِبْلَتَكَ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُم
بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءهُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَاً لَّمِنَ الظَّالِمِينَ
﴿١٤٥﴾

145. നീ ഈ വേദക്കാരുടെ മുമ്പിൽ എന്തു ദൃഷ്ടാന്തം ഹാജരാക്കിയാലും അവർ നിന്റെ ഖിബ്ലയെ പിന്തുടരാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ ഖിബ്ലയെ നീയും പിന്തുടരുന്ന

തല്ല. അവരിൽ തന്നെ ചിലർ ചിലരുടെ ഖിബ്ലയെ പിന്തുടരാൻ സന്നദ്ധരല്ല. ഈ അറിവ് ലഭിച്ചശേഷവും നീ അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റിയാൽ നീയും അതിക്രമികളുടെ ഗണത്തിൽ പെട്ടുപോകും.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءهُمْ وَإِنَّ فَرِيقاً مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

146. വേദഗ്രന്ഥത്തെ നാം ആർക്ക് നൽകിയോ, അവർ അവരുടെ മക്കളെ തിരിച്ചറിയുന്നതു പോലെ,ഇത് തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം,അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ തീർച്ചയായും സത്യത്തെ മറച്ചുവെക്കുകയാണ്.

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلاَ تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

147. ഇത് നിൻെറ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള സത്യമാകുന്നു. അതിനാൽ നീ സംശയാലുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

145,147:വേദക്കാർ വർഗ്ഗീയ പക്ഷപാതത്തിൻെറ പേരിൽ കൈക്കൊണ്ട കിബ്ലയെ യാതൊരു തെളിവിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാവില്ല.ഖിബ്ലയുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ തന്നെ പരസ്പരം തർക്കത്തിലാണ്. യഹൂദർ ക്രൈസ്തവരുടെയോ ക്രൈസ്തവർ യഹൂദരുടെയോ ഖിബ്ല സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. യഥാർഥമായ ഖിബ്ല മസ്ജിദുൽ ഹറാമാണെന്ന് അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവർ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത്. സുലൈമാൻ നബി(അ) ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദിസ് നിർമിച്ചത് കഅ്ബ നിർമിച്ച് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ്. അതും കഅ്ബക്ക് അഭിമുഖമായാണ് സ്ഥാപിതമായത്. ഖിബ്ലയുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് സത്യം. മറ്റുള്ളവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിവേണ്ടി മതതത്ത്വങ്ങളിലോ അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങളിലോ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താൻ പാടുള്ളതല്ല.

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُواْ الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُواْ يَأْتِ بِكُمُ اللّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

148. ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ ദിശയുണ്ട്.അവർ അതിലേക്കു തിരിയുന്നു.നിങ്ങൾ നന്മയിലേക്കു മുന്നേറുവിൻ. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെയൊക്കെ പ്രാപിക്കുന്നതാകുന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏത് കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

149. നീ ഏതുവഴിക്ക് സഞ്ചരിച്ചാലും(നമസ്കാര സമയത്ത് മക്കയിലെ)മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ നേരെ മുഖം തിരിക്കേണം. തീർച്ചയായും അത് നിൻെറ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള സത്യനിഷ്ഠമായ(നിർദ്ദേശ)മാകുന്നു.നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനല്ല.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلاَّ يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلاَّ الَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْهُمْ فَلاَ تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلأُتِمَّ نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

150. നീ ഏതുവഴിക്ക് സഞ്ചരിച്ചാലും (നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ) നിന്റെ മുഖം മസ്ജിദുൽഹറാമിന്റെ ദിക്കിലേക്കുതന്നെ തിരിക്കുക. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അതിന്റെ നേർക്കാണ് (നമസ്കാരത്തിൽ) നിങ്ങളുടെ മുഖം തിരിക്കേണ്ടത്. നിങ്ങൾക്കെതിരെ ജനങ്ങൾക്ക് -അവരിൽപ്പെട്ട അക്രമികൾ ഒഴിച്ചുള്ളവർക്ക്- ഇനി യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ലാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത്; എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ. ഇത് എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടതിനാകുന്നു. നിങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും.

150: ഇബ്രാഹീമും, പുത്രൻ ഇസ്മാഈലും ചേർന്ന് നിർമിച്ച കഅ്ബതന്നെ 'ഖിബ്‌ല'യായി നിശ്ച യിക്കപ്പെട്ടതും, ലോകത്തിന്റെ സാന്മാർഗിക നായകത്വം ഇസ്മാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടതും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാകുന്നു.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولاً مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

151. (എപ്രകാരമെന്നാൽ,) നിങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങൾ ഓതിത്തരികയും, നിങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുകയും, വേദവിജ്ഞാനവും തത്വജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങൾക്ക ജ്ഞാതമായിരുന്ന പലതും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൂതനെ നിങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ നാം നിങ്ങളിൽ നിയോഗിച്ചതുപോലെ (നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി).

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

152. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ സ്മരിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെയും സ്മരിക്കാം. എന്നോട് നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവിൻ. നന്ദികേട് കാണിക്കരുത്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اسْتَعِينُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَةِ إِنَّ اللّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

153. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ക്ഷമയിലൂടെയും നമസ്കാരത്തിലൂടെയും (അല്ലാഹുവിന്റെ) സഹായം തേടുവിൻ! തീർച്ചയായും സഹനശീലരുടെ കൂടെയാണ് അല്ലാഹു.

153: ലോകജനതയുടെ സാന്മാർഗിക നേതൃത്വമെന്നത് ഗുരുതരവും അതിപ്രധാനമായ ഒരു സേവനമാണ്. ആ ഭാരിച്ച ബാധ്യത ഏറ്റെടുക്കുന്നതോടെ വിശ്വാസികൾ കഠിനമായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നതാണ്. പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോഴും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴും ക്ഷമയും നമസ്കാരവും വഴി ആത്മാവിനെ സുശക്തവും സംശുദ്ധവുമാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടണമെന്ന് ഈ സൂക്തം ഉപദേശിക്കുന്നു. നിരന്തരമായ നമസ്കാരത്തിലൂടെ അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധം ദൃഢീകരിക്കുകയും ദൈവദാസന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും സന്മാർഗ ബോധവും വർധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എതിർപ്പുകളും പീഡനങ്ങളും ക്ഷമയോടെയും സഹനത്തോടെയും നേരിട്ടുകൊണ്ട് അടിപതറാതെ സത്യമാർഗത്തിൽ അടിയുറ

ച്ചു നിൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായമുണ്ടായിരിക്കും. ക്ഷമയും സഹനവുമാകുന്ന ഉൽകൃഷ്ട ഗുണത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ ആർക്കും ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലും വിജയിക്കുക സാധ്യമല്ല.

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

154. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ വധിക്കപ്പെടുന്നവരെ 'മരിച്ചവർ' എന്ന് പറയാതിരിക്കുക. അല്ല; അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷേ, നിങ്ങളത് അറിയുന്നില്ല.

154: ധർമസമരത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ 'രക്തസാക്ഷികൾ' എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടത്. അവരെ മറമാടുമ്പോൾ അവർ ജീവാർപ്പണം ചെയ്ത അതേ വസ്ത്രം തന്നെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. അവരെ കുളിപ്പിക്കുകയോ കഫൻ (ശവപ്പുടവ) ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. രക്തസാക്ഷികൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവർക്ക് വിഭവങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും അധ്യായം ആലുഇംറാൻ 169-ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രകൃതിയും സ്വഭാവവുമൊന്നും നമുക്ക് ഊഹിക്കാനോ അറിയാനോ സാധ്യമല്ല. ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രവാചക വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് പിന്നെയും ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുക രക്തസാക്ഷികൾ മാത്രമാകുന്നു. തനിക്കവിടെ ലഭിച്ച മഹത്വം മൂലം ഇനിയും ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് പത്തുവട്ടം ദൈവമാർഗത്തിൽ വധിക്കപ്പെടാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.'

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوفْ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الأَمَوَالِ وَالأنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

155. ഭയാശങ്കകൾ, വിശപ്പ്, ജീവധനാധികളുടെ നഷ്ടം, വിളനാശം എന്നിവയിലൂടെ നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്.(അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ)സഹനമവലംബിക്കുന്നവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

155: ഭൗതികലോകം മനുഷ്യൻെറ പരീക്ഷണഭൂമിയാകുന്നു. ജനനം മുതൽ ജീവിതത്തിലെ അവസാന ശ്വാസംവരെ നൽകപ്പെട്ട അവൻെറ ആയുസ്സ് അവൻെറ പരീക്ഷണസമയമാണ്. ഭൗതിക ലോകത്ത് അവന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള യോഗ്യതകളും കഴിവുകളും അവന് കൈകാര്യസൗകര്യം നൽകപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും, അവൻ ഇവിടെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും മറ്റു മനുഷ്യരുമായുള്ള അവൻെറ ബന്ധങ്ങൾ, സമ്പത്ത്, ആരോഗ്യം, ദാരിദ്ര്യം ഇവയെല്ലാം ഈ പരീക്ഷയിലെ ചോദ്യങ്ങളാണ്. അവന് അറിവിൻെറയും ബുദ്ധിയുടെയും ശക്തികൾ പ്രദാനം ചെയ്തു. അവനെ കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും ആക്കി. ഒപ്പം അവനെ മാർഗദർശനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. നന്ദിയുടെ മാർഗമേതെന്നും നന്ദികേടിൻെറ മാർഗമേതെന്നും അതുവഴി അവൻ അറിയു ന്നു. ഒന്നുകിൽ അവന് സ്രഷ്ടാവിനോട് നന്ദിയുള്ളവനാകാം, അല്ലെങ്കിൽ നന്ദികെട്ടവനാകാം (76:1-3). അതിനുശേഷം ഏതു മാർഗം സ്വീകരിച്ചാലും അതിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം അവനുതന്നെയായിരിക്കും.

സത്യത്തിൻെറയും ധർമത്തിൻെറയും മാർഗത്തിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുക ദൈവികനടപടി ക്രമത്തിൻെറ അഭേദ്യമായ ഭാഗമാണ്. സ്വർഗാവകാശികളെയും നരകാവകാശികളെയും വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡമാണ് ഈ പരീക്ഷണം. തന്നെ ഏകനായ ദൈവത്തിൻെറ അടിമയായി കരുതുകയും ആ ദൈവത്തിൻെറ പ്രീതിക്കനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ കർമ്മമനുഷ്ഠിക്കുകയും പരലോകവിചാരണയെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവൻ പരീക്ഷയിൽ വിജയിക്കുന്നു.

ഭൗതികജീവിതമാകുന്ന പരീക്ഷയിൽ തോറ്റവർക്ക് വീണ്ടും പരീക്ഷയെഴുതി ജയിക്കാനവസരമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് പരലോകവിചാരണവരട്ടെ, അപ്പോൾ നോക്കാം എന്ന് കരുതി ആരും ഭൗതികജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരാകേണ്ട.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُواْ إِنَّا لِلّهِ وَإِنَّـا إِلَيْهِ رَاجِعونَ ﴿١٥٦﴾

156. അവരോ(ആ ക്ഷമാശീലർ) ഏതാപത്തു ബാധിക്കുമ്പോഴും 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻേറ താണ്, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവങ്കലേക്കുതന്നെ മടങ്ങേണ്ടവരുമാണ്'' എന്ന് പറയുന്നവരത്രെ.

أُولَـئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَـئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

157. അവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന് വലുതായ അനുഗ്രഹങ്ങളും കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർതന്നെയാകുന്നു സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവർ.

157: അല്ലാഹുവിൻെറ പരീക്ഷണങ്ങളെ ക്ഷമയോടെ നേരിട്ടാൽ അവൻ സംപ്രീതനാവുകയും നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്യന്തികമായ സൗഭാഗ്യവും വിജയവും അത്തരം സഹനശീലർക്കായിരിക്കും.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ اللّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

158. തീർച്ചയായും 'സ്വഫാ'യും 'മർവ'യും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അതിനാൽ (കഅ്ബ)മന്ദിരത്തിൽ ഹജ്ജോ, ഉംറയോ ചെയ്യുന്നവർ അവയ്ക്കിടയിൽ 'സഅ്‌യ്' (പ്രയാണം) നിർവഹിക്കുന്നതിൽ കുറ്റമൊന്നുമില്ല. ആരെങ്കിലും സ്വയം സന്നദ്ധരായി വല്ല നന്മയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതറിയുന്നവനും നന്ദിയുള്ളവനുമാണ്.

158: ഹജ്ജും ഉംറയും മക്കയിലെ പരിശുദ്ധ കഅ്ബയെ സന്ദർശിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന ആരാധനാകർമങ്ങളാകുന്നു. കഅ്ബയുടെ പരിസരത്തെ രണ്ട് ചെറു പാറക്കുന്നുകളാണ് സ്വഫായും മർവയും. ഇപ്പോൾ ഈ രണ്ടു കുന്നുകളും മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനോട് ചേർന്ന് നിർമിക്കപ്പെട്ട നീളമേറിയ ഒരു ഹാളിനകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ട് കുന്നുകൾക്കിടയിൽ ഓടുന്നത് ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.അജ്ഞാനകാലത്ത് അറബികൾ ഈ രണ്ടുകുന്നുകളിലും ബിംബങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും അവയ്ക്കു ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച അറബികൾ അവയ്ക്കിടയിൽ ഓടുന്നത് പാപകൃത്യമാണോ എന്ന് സംശയിച്ചു. അതിനാൽ സ്വഫാ-മർവായെ സംബന്ധിച്ച് അവരിലുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുധാരണകൾ ദൂരീകരിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തം. സ്വഫാ മർവാ കുന്നുകൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച മതചിഹ്നങ്ങളാണെന്നും അവയ്ക്കിടയിൽ ഓടുന്നത് ഹജ്ജിൻെറ സാക്ഷാൽ ചടങ്ങുകളിൽ പെട്ടതാണെന്നും, അതിൻെറ മഹത്വം അജ്ഞാനകാലത്ത് കെട്ടിച്ചമച്ചതല്ലെന്നും അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَـئِكَ يَلعَنُهُمُ اللّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

159. നാം അവതരിപ്പിച്ച വ്യക്തമായ തെളിവുകളും സന്മാർഗനിർദേശങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കെ-അവയെമറച്ചു വെക്കുന്നവരുണ്ടല്ലോ, അവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുന്നു. ശപിക്കുന്നവരൊക്കെയും അവരെ ശപിക്കുന്നു.

159: സത്യം മൂടിവെക്കുകയും ജനങ്ങൾക്ക് അത് വിവരിച്ച് കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ഈ തക്കീത് ബാധകമെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു.
ജൂത-ക്രൈസ്തവ പണ്ഡിത-പുരോഹിതന്മാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം സ്വാർഥതയും ധിക്കാരവും മൂലം അവ പൂഴ്ത്തിവെക്കുകയും, മാറ്റിഎഴുതുകയും പലതും മായ്ച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ വേദവിശ്വാസികൾ സന്മാർഗദർശന നിർവഹണത്തിൽ അക്ഷന്തവ്യമായ വീഴ്ചകൾ വരുത്തി. കാലാന്തരേണ അജ്ഞത കാരണം ജനങ്ങളിൽ പല

ദുരാചാരങ്ങളും പടര്‍ന്നു പിടിച്ചു. വേദവാഹകര്‍ ചെയ്ത ഈ മഹാപാപം കാരണം അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്ക്‌ പാത്രമായിത്തീര്‍ന്നു.

വേദവിശ്വാസികളെ പുറന്തള്ളി ഒരു പുതിയ മധ്യമസമുദായത്തെ ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പിച്ച്‌ മനുഷ്യ വംശത്തിന്‌ സന്മാര്‍ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന ജോലി മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെ ഭരമേല്‍പ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്‌. അല്ലാഹു മനുഷ്യകുലത്തിനുവേണ്ടി വിശദീകരിച്ച സത്യങ്ങളില്‍ കൈകടത്തുകയോ, വേദസത്യങ്ങള്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക്‌ യഥാവിധി എത്തിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ, അങ്ങനെ ജനങ്ങളെ അസത്യത്തിന്റെയും ദുര്‍മാര്‍ഗത്തിന്റെയും അന്ധകാരങ്ങളിലേക്ക്‌ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കില്‍ അത്‌ അതിഘോരമായ പാതകമായിരിക്കുമെന്ന്‌ മുസ്‌ലിംകളെ താക്കീത്‌ ചെയ്യുന്നു. പ്രബോധന പ്രവര്‍ത്തനത്തില്‍ വീഴ്‌ച വരുത്തിയാല്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനും കോപത്തിനും അവരും പാത്രമാകുന്നതാണ്‌.

إِلاَّ الَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَـئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

160. പശ്ചാത്തപിക്കുകയും കര്‍മ്മജീവിതം സംസ്കരിക്കുകയും (മറച്ചുവച്ച)സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെയൊഴിച്ച്‌.അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പശ്ചാത്താപം ഞാന്‍ സ്വീകരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഞാന്‍ ഏറെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാവാരിധിയുമല്ലോ.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّهِ وَالْمَلآئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

161. അവിശ്വസിക്കുകയും അവിശ്വാസിയായിരിക്കവേ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടല്ലോ, അവരില്‍ അല്ലാഹുവിന്റെയും മലക്കുകളുടെയും മുഴുവന്‍ മനുഷ്യരുടെയും ശാപമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്‌.

خَالِدِينَ فِيهَا لاَ يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلاَ هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

162. അതില്‍ അവര്‍ നിത്യവാസികളാകുന്നു. ശിക്ഷയില്‍ അവര്‍ക്ക്‌ ഒരിളവുമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അവര്‍ക്ക്‌ മറ്റൊരവസരം നല്‍കപ്പെടുന്നതുമല്ല

وَإِلَـهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

163. നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഏകദൈവം മാത്രമാകുന്നു. അവനല്ലാതെ വേറെ ദൈവമില്ല. അവന്‍ പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമത്രെ.

163: ഈ വചനം ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സൃഷ്‌ടിക്കും സ്ഥിതിക്കും സംഹാരത്തിനും വേറെ വേറെ ദൈവങ്ങളില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കാര്യങ്ങള്‍ പല ദൈവങ്ങളാണ്‌ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്‌ എന്ന ചിലരുടെ വിശ്വാസം വെറും മൂഢസങ്കല്‍പം മാത്രമാണ്‌. അവന്ന്‌ സന്തതിയേതുമില്ല. അവന്‍ ആരുടേയും സന്താനവുമല്ല. അവന്‍ ഈ അണ്ഡകടാഹത്തിന്റെ സ്രഷ്‌ടാവും, ഉടമയും, തന്റെ സൃഷ്‌ടികളുടെ അന്നദാതാവും, വിധാതാവും ആസൂത്രകനും രാജാധിരാജനും ആപല്‍സന്ധികളില്‍ തുണയരുളുന്നവനും ആവലാതികള്‍ കേള്‍ക്കുന്നവനുമാണ്‌. പരമകാരുണികന്‍ കരുണാനിധി, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല. എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നവനും എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവനുമായ ഏകദൈവമാണവന്‍.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللّهُ مِنَ السَّمَاء مِن مَّاء فَأَحْيَا بِهِ الأرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخِّرِ بَيْنَ السَّمَاء وَالأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

164. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിയിലും,രാപ്പകലുകൾ മാറിമാറി വരുന്നതിലും, മനുഷ്യോപയോഗവസ്തുക്കളുമായി സമുദ്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പലുകളിലും, ആകാശത്തുനിന്ന് അല്ലാഹു വർഷിപ്പിക്കുന്ന ജലത്തിലും -അതുവഴി നിർജ്ജീവമായ ഭൂമിയെ സജീവമാക്കുകയും- അതിൽ സകലവിധ ജീവജാലങ്ങളെ വ്യാപിപ്പിച്ചതിലും കാറ്റുകളെ ചലിപ്പിക്കുന്നതിലും, ആകാശഭൂമികൾക്കിടയിൽ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി നിർത്തിയിട്ടുള്ള മേഘങ്ങളിലും ചിന്തിക്കുന്ന ജനത്തിന് എണ്ണമറ്റ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

164: ഈ മഹൽപ്രപഞ്ചത്തിൻെറ സൃഷ്ടിക്കുപിന്നിൽ അഭിജ്ഞനായ ഒരു കർത്താവിൻെറ ആസൂത്രണവും ലക്ഷ്യവുമുണ്ടെന്ന് ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് അതിൻെറ ഘടനയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. രാപ്പകലുകളുടെ മാറ്റം ഈ ഭൂമിയെ ജീവിതയോഗ്യമാക്കുന്നതിൽ അനിഷേധ്യമായ പങ്കാണ് വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ രാപ്പകലുകൾ ഭൂമി സ്വയം സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ല. സൂര്യപ്രകാശം, ഭൂമിയുടെ ഗോളാകൃതി, ഭ്രമണം, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ സഞ്ചാരം എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നാണ് രാപ്പകൽ ഭേദങ്ങളും ഋതുഭേദങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്. യുഗാന്തരങ്ങളായി വ്യവസ്ഥാപിതമായി ഈ ഭൗതികപ്രതിഭാസങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വ്യവസ്ഥ വളരെ ആസൂത്രിതമാണെന്നും യാദൃശ്ചികമായി ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതേസമയം ഇതിൻെറ ആസൂത്രകൻ വളരെ യുക്തിജ്ഞനും, സർവജ്ഞനും സർവശക്തനുമാണെന്നും അത് തെളിയിക്കുന്നു. അതേപോലെ സൂര്യനും ഭൂമിയും ചന്ദ്രനും ഒരേ കർത്താവിൻെറ ആജ്ഞക്ക് വിധേയമായതിനാലാണ് ഇത്ര ആസൂത്രിതമായി കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിനൊന്ന് വിരുദ്ധമോ തടസ്സമോ ആകാതെ തികച്ചും വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഒരാൾക്ക് എത്തിച്ചേരാവുന്നതാണ്. സൂര്യപ്രകാശം, രാപ്പകലുകളുടെ മാറ്റം, വായുചലനം, മഴ തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാസങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത ശക്തികളാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതെങ്കിൽ കോടിക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി ഇവ തികച്ചും വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലനിൽക്കുക തികച്ചും അസംഭവ്യമാണെന്ന് ബുദ്ധിപൂർവം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ദൈവിക മതത്തിൻെറ യുക്തിയും വിധിവിലക്കുകളും മനുഷ്യൻ സ്വന്തം ബുദ്ധികൊണ്ടും ചിന്താശക്തികൊണ്ടും പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടു സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാർ അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസം യുക്ത്യാധിഷ്ഠിതമാവുകയില്ല. അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അതാത് പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലശേഷം നിലനിൽക്കത്തക്കവണ്ണം അവശേഷിക്കാറുമില്ല. തങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നത് സത്യത്തിലേക്കുതന്നെയാണ് എന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു പ്രവചകന്മാർ ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നത്.

മുൻവിധിയും അഹന്തയും കൂടാതെ സത്യം ദർശിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യത്തിൽ യഥാവിധം ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ ഏകദൈവത്തെയും അവൻെറ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യങ്ങളെയും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللّهِ أَندَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّهِ وَالَّذِينَ آمَنُواْ أَشَدُّ حُبّاً لِّلّهِ وَلَوْ
يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

165. എന്നിട്ടും ചില ആളുകൾ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ചിലരെ അവന്ന് സമന്മാരായി സങ്കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതുപോലെ അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാവട്ടെ, സർവോപരി അല്ലാഹുവിനെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്. ശിക്ഷ മുന്നിൽ കാണുമ്പോൾ ബോധ്യപ്പെടുന്ന യാഥാർഥ്യം- ശക്തി മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണെന്നും അവൻ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണെന്നും - ഈ അക്രമികൾ (ഇന്നുതന്നെ) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

165: സത്യാന്വേഷിയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുമായ ഒരാൾ 164-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓരോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെപ്പറ്റിയും സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെപ്പറ്റിയും വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. സാധാരണ

ക്കാർക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഈ പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കുനേരെ കണ്ണുതുറ ന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത ആളുകൾ ഏകദൈവത്തിന് സമന്മാരെ സങ്കൽപ്പിക്കുകയും അവയെ ആരാധിക്കുകയും അവയോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരക്കാർ ഒരു നാൾ കണ്ണു തുറക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അന്ന് കണ്ണുതുറന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ലെ ന്നും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അന്ന്, തങ്ങൾ ദൈവതുല്യമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന പുരോ ഹിതന്മാർക്കോ,വിഗ്രഹങ്ങൾക്കോ സിദ്ധന്മാർക്കോ നേതാക്കൾക്കോ സന്യാസിമാർക്കോ ആചാര്യന്മാർ ക്കോ നായകന്മാർക്കോ മിഥ്യയായ തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ ഒന്നും യാതൊരുശക്തിയോ അധികാരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും സർവശക്തിയും അധികാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ കരങ്ങളിൽ മാത്രമാണെ ന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമാകും.

സത്യവും ധർമവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവം ഏകനാണെന്ന മൗലിക തത്വം അംഗീകരിക്കേണ്ട തുണ്ട്. ഈ മൗലികതത്വം അംഗീകരിക്കാത്തവരും അല്ലാഹുവിനെ ഒരു നാൾ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ധൂളിയാക്കി പറത്തിക്കളയുമെന്ന് ഖുർആൻ (25:23)-ൽ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരെ സങ്കൽപ്പിക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ സാമ്യമോ പങ്കോ ഉണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളുമാണെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത എല്ലാ ശക്തികൾ ക്കും അതീതനും ഉന്നതനുമാണ് അവൻ. താനല്ലാത്ത എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും വിധാതാവു മാണ് അല്ലാഹു. അവൻേറതുമാത്രമായ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയോ അധികാരമോ ജ്ഞാനമോ അവന ല്ലാത്ത അസ്തിത്വത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നത് ആ അസ്തിത്വത്തെ അവന് തുല്യമാക്കലാകുന്നു. ഏതുവിഷയത്തിലായാലും ദൈവേതരമായതിനെ ദൈവതുല്യമായി കൽപിക്കുന്നത് മാപ്പില്ലാത്ത പാപമാണ്. അവൻ ദയാപരനും കരുണാവാരിധിയുമായതോടൊപ്പം, ദുഷ്ട ജനങ്ങളെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനുമാണ്.

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُواْ مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

166. (ഈലോകത്ത്) പിന്തുടരപ്പെട്ടിരുന്ന(നേതാക്കളും ആചാര്യന്മാരും) പിന്തുടർന്നവരെ (അനുയായികളെ) തള്ളിപ്പറയുന്ന സന്ദർഭം! അവർ ശിക്ഷ നേരിൽ കാണുകയും അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധങ്ങൾ അറ്റുപോവുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം!

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُواْ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُواْ مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

167. പിന്തുടർന്നവർ(അനുയായികൾ) അന്ന് പറയും: (ലോകത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ) ഇനി ഞങ്ങൾക്ക് ഒരവസരം ലഭിച്ചെങ്കിൽ ഇവർ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ കയ്യൊഴിച്ചതു പോലെ ഇവരെ ഞങ്ങൾക്കും കയ്യൊഴിക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ (ഇഹലോകത്ത നുവർത്തിച്ച)അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്ക് ഖേദകരങ്ങളായി അല്ലാഹു അവർ ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കും. നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന് അവർക്ക് പുറത്തുകടക്കാനാവുകയു മില്ല.

167: ഏകദൈവത്തിന് സമന്മാരെ കൽപിക്കുകയും, മിഥ്യാദൈവങ്ങളെയും കൽപ്രതിമകളെയും ശിപാർശകരായി വരിച്ച് ആരാധിക്കുകയും, വഴിതെറ്റിക്കുന്ന ദുഷിച്ച നേതൃത്വങ്ങളെ ദൈവത്തെ പ്പോലെ കരുതി അവർക്കുവേണ്ടി സേവനങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും അർപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ഇംഗിത മനുസരിച്ച് അക്രമങ്ങളിലും അനീതികളിലും ഏർപ്പെടുകയുംചെയ്തിരുന്ന അജ്ഞരായ അനുയായി കൾ, 'തങ്ങളുടെ ഐഹിക ജീവിതം ദുർമാർഗത്തിൽ പാഴായിപ്പോയല്ലോ' എന്ന് വിലപിക്കും. കൂറും ഭക്തിയും പുലർത്തി തങ്ങൾ ആദരിച്ചനുസരിച്ചിരുന്ന അവരുടെ നേതാക്കളൊക്കെയും അവരെ കയ്യൊഴിക്കും. തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം തീരാത്ത ദുഃഖമായി അല്ലാഹു അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي الأَرْضِ حَلاَلاً طَيِّباً وَلاَ تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾

168. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, ഭൂമിയില്‍ ഉള്ളതില്‍നിന്ന്‌ അനുവദനീയവും ഉത്തമവുമായത്‌ നിങ്ങള്‍ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍.പിശാചിന്റെ കാല്‍പാടുകള്‍ പിന്തുടരാതിരിക്കുവിന്‍. തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

168: ഭൂമിയിലുള്ള വിഭവങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യര്‍ക്കായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്‌. അതില്‍ നിന്ന്‌ നല്ലതായ എന്തുവേണമെങ്കിലും അവന്‌ ഭക്ഷിക്കാം. നിഷിദ്ധമാര്‍ഗത്തിലൂടെ നേടിയെടുത്തത്‌ ഭക്ഷിക്കരുത്‌. 'നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം ശുദ്ധമാക്കുക, നിങ്ങളുടെ പ്രാര്‍ഥനകള്‍ സ്വീകരിക്കപ്പെടും' എന്ന്‌ ഒരു തിരുവചനത്തിലുണ്ട്‌.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاء وَأَن تَقُولُواْ عَلَى اللّهِ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

169. ചീത്തകാര്യങ്ങളും നീചവൃത്തികളുമാണ്‌ അവന്‍ നിങ്ങളോടനുശാസിക്കുന്നത്‌; നിങ്ങള്‍ക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുവാനും.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللّهُ قَالُواْ بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لاَ يَعْقِلُونَ شَيْئاً وَلاَ يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

170. 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച (വിധികള്‍)നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുവിന്‍' എന്ന്‌ അവരോട്‌ പറയുമ്പോള്‍ അവര്‍ പറയുന്നു: ഇല്ല, ഞങ്ങളുടെ പൂര്‍വപിതാക്കള്‍ ആചരിച്ചുകണ്ട മാര്‍ഗമേ ഞങ്ങള്‍ പിന്തുടരൂ.പൂര്‍വപിതാക്കള്‍ യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കാത്തവരും സന്മാര്‍ഗം പ്രാപിക്കാത്തവരും ആണെങ്കിലും (ഇവര്‍ അവരെത്തന്നെ പിന്തുടരുകയോ).

170: പൂര്‍വികന്മാരെ അനുകരിക്കല്‍ സത്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എല്ലാ കാലത്തും മനുഷ്യരില്‍ കണ്ടുവരുന്ന മഹാ അബദ്ധമാണ്‌. സത്യസന്ദേശവുമായി പ്രവാചകന്മാര്‍ ആഗതരാകുമ്പോള്‍ എക്കാലത്തും അവരുടെ നേരെ ഉയര്‍ന്നുവരാറുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണ്‌ തങ്ങളുടെ പൂര്‍വപിതാക്കളൊക്കെ പിഴച്ചവരായിരുന്നോ എന്ന്‌. അവര്‍ തുടര്‍ന്നുപോരുന്ന ആചാരങ്ങള്‍ ന്യായീകരിക്കുവാനായി അവരുടെ പക്കലുള്ള തെളിവ്‌ തങ്ങളുടെ കാക്കകാരണവന്മാര്‍ അപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു എന്നത്‌ മാത്രമാണ്‌. തങ്ങളുടെ നടപടിക്രമത്തിന്റെ സാധുതയ്ക്ക്‌ ആ തെളിവുകള്‍ മതിയെന്നാണ്‌ അവര്‍ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്‌. അസത്യജടിലമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും പൈതൃകങ്ങളും പിന്തുടരുന്നവര്‍ ബുദ്ധിയോ വിവേചനശക്തിയോ ഒട്ടും ഉപയോഗിക്കാത്തവരാണ്‌. പൂര്‍വികരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ദൈവിക സന്മാര്‍ഗങ്ങളും സ്വന്തം ബുദ്ധിയുടെയും സന്മാര്‍ഗിക മൂല്യങ്ങളുടെയും ത്രാസ്സിലിട്ട്‌ തൂക്കി, ദൈവിക സന്മാര്‍ഗത്തിലേക്ക്‌ മടങ്ങണോ അതല്ല പൂര്‍വികാചാരങ്ങളില്‍ത്തന്നെ അടിയുറച്ചുനില്‍ക്കണോ എന്ന്‌ ബോധപൂര്‍വം തീരുമാനിക്കുകയാണ്‌ വേണ്ടത്‌.

ബഹുദൈവത്വപരമായ വിശ്വാസങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഐതിഹ്യങ്ങളും പിന്തുടരുക വഴി പൂര്‍വികരുടെ പാരമ്പര്യം നിലനിര്‍ത്തുക മാത്രമാണ്‌ അവര്‍ ചെയ്യുന്നത്‌. ബുദ്ധിയോ വിവേചനശക്തിയോ ഉപയോഗിക്കാതെ, തങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും പാതിരിമാരും യോഗിമാരും ശാസ്ത്രിമാരും പൂര്‍വികന്മാരും നിര്‍മിച്ചുവെച്ച ഉച്ചനീചത്വങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കണ്ണടച്ചനുകരിക്കുകവഴി തങ്ങളെവിടെയാണ്‌ എത്തിച്ചേരാന്‍ പോകുന്നതെന്ന്‌ അവര്‍ അറിയുന്നില്ല.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لاَ يَسْمَعُ إِلاَّ دُعَاء وَنِدَاء صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لاَ
يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

171. അവിശ്വാസികളെ ഉപമിക്കാവുന്നത്, വിളിയും തെളിയുമല്ലാതെ യാതൊന്നും കേൾക്കാത്തതിനോട് (കാലികളോട്) ഇടയൻ) ഒച്ചവയ്ക്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു. ബധിരരും മൂകരും അന്ധരുമാകുന്നു അവർ. ഒരു കാര്യവും അവർ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُواْ لِلّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

172. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അടിമപ്പെടുന്നവരാണെങ്കിൽ, നാം നിങ്ങൾക്കേകിയ വിഭവങ്ങളിൽനിന്ന് വിശിഷ്ടമായത് ആഹരിക്കുക. അല്ലാഹുവോട് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلاَ عَادٍ
فَلا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

173. ശവവും,രക്തവും പന്നിമാംസവും അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും മാത്രമാണ് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഒരാൾ നിർബന്ധിതാവസ്ഥയിലകപ്പെട്ട് നിയമലംഘനമിച്ഛിക്കാതെയും അത്യാവശ്യത്തിന്റെ അതിരുകടക്കാതെയും (നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ആഹരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ) അയാൾക്കു കുറ്റമൊന്നുമില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമല്ലോ.

173: അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റാരുടെയെങ്കിലും നാമത്തിലോ അവരുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടിയോ അറുക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ചയോ വഴിപാടോ ആയി അറുക്കപ്പെട്ടതും, യാഗം ബലി മുതലായവക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടതും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നാലു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും നിർബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിടുന്ന പക്ഷം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. നിയമലംഘനം ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയും, അസഹനീയമായ വിഷമത്തിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അളവിൽ കവിയാതിരിക്കുകയും, സ്വന്തം നിലക്ക് നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം തോന്നാതിരിക്കുകയും ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് ഈ ഇളവ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلاً أُولَـئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ إِلاَّ النَّارَ وَلاَ يُكَلِّمُهُمُ اللّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلاَ يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

174. അല്ലാഹു അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ച വിധിവിലക്കുകൾ മറച്ചുവെക്കുകയും, (തുച്ഛമായ ഐഹികതാൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി) ഒരു നിസ്സാര വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, തങ്ങളുടെ വയറുകളിൽ തിന്നുനിറക്കുന്നത് നരകാഗ്നിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയില്ല. അവരെ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുകയുമില്ല.അവർക്കുള്ളത് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയാകുന്നു.

174: അല്ലാഹു അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർഥ ദൈവികനിയമങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് തുച്ഛമായ ഭൗതിക ലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും

അനാചാരങ്ങളെയും താങ്ങി നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാ വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാർക്കുമുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്.

أُولَـئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُاْ الضَّلاَلَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

175. സന്മാർഗത്തിനുപകരം ദുർമാർഗവും, പാപമോചനത്തിനു പകരം ശിക്ഷയും വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയവരാണവർ. നരകശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള അവരുടെ ധാർഷ്ട്യം എത്ര അത്ഭുതകരം!

ذَلِكَ بِأَنَّ اللّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُواْ فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

176. അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തെ സത്യത്തോടുകൂടി അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടത്രെ അത്. വേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിയോജിക്കുന്നവർ തീർച്ചയായും (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) ബഹുദൂരം അക ന്നു പോയിരിക്കുന്നു.

176: വേദസത്യങ്ങളെ ഒളിച്ചുവച്ചതും, മാറ്റിമറിച്ചതും, പൂർവികർ അവ്യക്തതകൾ സൃഷ്ടിച്ചതും മുഹമ്മദ് നബി(സ)യിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതരണത്തോടെ പൂർണമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതു സത്യാന്വേഷിയുടെ മുന്നിലും ദൈവിക വ്യവ സ്ഥയുടെ ശരിയായ രൂപം തുറന്നുകിടപ്പുണ്ട്.

لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَـكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَالْمَلآئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُواْ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاء والضَّرَّاء وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَـئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَـئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

177. നിങ്ങൾ കിഴക്കോട്ടോ പടിഞ്ഞാറോട്ടോ മുഖം തിരിക്കുക എന്നതല്ല പുണ്യം. പിന്നെ യോ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും മലക്കുകളിലും വേദങ്ങളിലും പ്രവാചകന്മാ രിലും വിശ്വസിക്കുകയും, (അല്ലാഹു)വിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തന്റെ ധനം, ബന്ധുക്കൾക്കും അനാഥർക്കും അഗതികൾക്കും വഴിയാത്രക്കാർക്കും (സഹായം) ചോദിച്ചുവരുന്നവർക്കും അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും ചെലവഴിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും സകാത്തു നൽകുകയുമാകുന്നു പുണ്യം. കരാർ ചെയ്താൽ അത് പാലിക്കുകയും കഷ്ടപ്പാടിലും ആപത്തിലും സംഘട്ടനവേളയിലും സഹനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് പുണ്യവാന്മാർ. അവരാകുന്നു സത്യവാ ന്മാർ. അവർതന്നെയാകുന്നു ഭക്തന്മാരും.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالأُنثَى بِالأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاء إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

178. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾക്കായി കൊലക്കേസുകളിൽ പ്രതിക്രിയാനിയമം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വതന്ത്രനു പകരം സ്വതന്ത്രനും, അടിമക്ക് പകരം അടിമയും, സ്ത്രീക്കു പകരം സ്ത്രീയും (കൊല്ലപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.) എന്നാൽ (കൊല്ലപ്പെട്ട)വൻെറ സഹോദരനിൽ നിന്ന് (കൊലചെയ്ത) ഒരുവന് വല്ലതും മാപ്പു ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അപ്പോൾ ന്യായമായ നഷ്ട പരിഹാരത്തിന്മേൽ ഒത്തുതീരേണ്ടതാകുന്നു. കൊലയാളി നല്ല നിലയിൽ (നഷ്ടപരിഹാരം) നൽകേണ്ടതുമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഇളവും അനുഗ്രഹവുമാണിത്.ഇനി അതിനുശേഷവും ആരെങ്കിലും അതിക്രമം കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

178: കൊലക്കേസുകളിൽ ഘാതകന്ന് മാപ്പുനൽകുവാൻ വധിക്കപ്പെട്ടവൻെറ പിൻഗാമികൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. പ്രതിയെ വധശിക്ഷക്കിരയാക്കുന്നതിനു പകരം, മാപ്പു നൽകി അയാളിൽ നിന്ന് നഷ്ടപരിഹാരം ഈടാക്കി വിട്ടയക്കാം. കൊലപാതകിയെ വധിക്കണമെന്ന് ശഠിക്കാൻ കോടതിക്ക് അനുവാദമില്ല. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ പിൻഗാമികൾ തങ്ങളുടെ അവകാശം വിനിയോഗിക്കുന്നത് കോടതിയുടെ അറിവോടെയും സമ്മതത്തോടെയുമായിരിക്കണം.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

179. ബുദ്ധിശാലികളേ, പ്രതിക്രിയാനിയമത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ജീവിതമാണുള്ളത്. നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രെ ഇത്.

179: പ്രതിക്രിയാനിയമത്തെ വൈകാരികമായി സമീപിക്കുന്ന പല രാഷ്ട്രങ്ങളും വധശിക്ഷാനിയമം റദ്ദ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യ ജീവനെ മാനിക്കാത്തവരാണ് ഒരാളെ അന്യായമായി കൊലചെയ്യാൻ മുതിരുന്നത്. ഘാതകൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ അവകാശികളിൽ നിന്ന് ദയ നേടുകയോ ചെയ്യാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ ഉറ്റവർക്കും ഉടയവർക്കും കൊലയാളിയോട് പകയും പ്രതികാര വാഞ്ഛയുമുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. അത് കൂടുതൽ ആളുകളുടെ ജീവഹാനിക്കും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും സംഘട്ടനങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കിയേക്കും. അവരിൽ പ്രതിക്രിയാനിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിലൂടെ അവകാശികളുടെ പ്രതികാരം മാന്യമായി ശമിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം അപകടകാരികളിൽ നിന്ന് സമൂഹം രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

180. നിങ്ങളിൽ ഒരുവന് മരണം ആസന്നമായാൽ അയാൾ ധനം അവശേഷിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കും അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും ന്യായമായ രീതിയിൽ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യേണ്ടത് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭക്തന്മാർക്ക് ഒരു കടമയത്രെ അത്.

180: അധ്യായം 4,'അന്നിസാഉ'ൽ അനന്തരാവകാശത്തിൻെറ നിയമങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നൽകപ്പെട്ട വിധിയാണിത്. ഓരോ അവകാശിക്കും നിർണിതമായ വിഹിതം അതിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.അനന്തരാവകാശമനുസരിച്ച് ഓഹരി ലഭിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി വസിയ്യത്ത് ചെയ്യാവതല്ല. എന്നാൽ നിയമപരമായ അനന്തരാവകാശ വിഹിതത്തിന് അർഹതയില്ലാത്ത ബന്ധുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും മറ്റും വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നത് ദൈവഭക്തരുടെ ധാർമിക ബാധ്യതയാണെന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. നിയമപരമായ അനന്തരാവകാശികളുള്ളവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിലൊന്നിൽ കൂടുതൽ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നത് നബി(സ) വിലക്കിയിരിക്കുന്നു.
ഇത് സംബന്ധമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് പ്രവാചക വചനങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1- ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അംറുബ്നു ഖാരിജഃ(റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, എല്ലാ അനന്തരാവകാശികൾക്കും അവരുടെ അവകാശം (ഓഹരി) കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു അനന്തരാവകാശിക്കും വസ്വിയ്യത്തില്ല.' (അ:ജ:ബ:ദാ)
2- സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്വാസ്(റ) രോഗശയ്യയിലായിരുന്നപ്പോൾ, തനിക്ക് കുറേ ധനമുണ്ടെന്നും നേരെ അവകാശിയായി ഒരു മകൾ മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ ധനത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടംശം വസ്വിയ്യത്തായി നൽകാമോ എന്ന് നബി(സ)യോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അത് പാടില്ലെന്ന് നബി(സ) പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പകുതി ആകാമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അതും നബി(സ) അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ മൂന്നിൽ ഒരംശം ആകാമോ എന്നദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ നബി(സ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ മൂന്നിലൊന്ന്. മൂന്നിലൊന്ന് തന്നെ ധാരാളമാണ്. തന്റെ അനന്തരാവകാശികളെ ജനങ്ങളോട് കൈകാട്ടുന്നവരായി വിട്ടുപോകുന്നതിനെക്കാൾ തനിക്ക് ഉത്തമം അവരെ ധനികരായി വിട്ടുപോകുന്നതാകുന്നു. (ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം)

فَمَن بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

181. വസ്വിയ്യത്ത് കേട്ടശേഷം പിന്നീട് അതിനെ മാറ്റിമറിച്ചാൽ, മാറ്റിമറിച്ചവരിൽ മാത്രമാകുന്നു അതിന്റെകുറ്റം. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلاَ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

182. വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യുവൻ പക്ഷഭേദമോ കുറ്റമോ കാണിച്ചതായി വല്ലവനും ആശങ്കിക്കുകയും അവൻ അവർക്കിടയിൽ(ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്കിടയിൽ) ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിൽ കുറ്റമൊന്നുമില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

183. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾക്ക് നോമ്പ് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നതുപോലെ.നിങ്ങൾ ഭക്തിയുള്ളവരാകാൻ.

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

184. (വ്രതാനുഷ്ഠാനം)എണ്ണപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിലാകുന്നു. നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും രോഗിയോ യാത്രക്കാരനോ ആയാൽ അവൻ മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അത്രയും എണ്ണം തികക്കട്ടെ. (പ്രയാസത്തോടെ മാത്രം) അതിനു സാധിക്കുന്നവർ (നോമ്പുപേക്ഷിച്ചാൽ പകരം) പ്രായശ്ചിത്തമായി ഒരഗതിക്ക് ആഹാരം നൽകണം. ആരെങ്കിലും സ്വമേധയാ കൂടുതൽ നന്മ ചെയ്താൽ അതവന് നല്ലതാണ്. നോമ്പെടുക്കലാണ് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തമം. നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ.

184: മാസത്തിൽ മൂന്നുനാൾ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ആദ്യകാലത്ത് നബി(സ) നിർദേശിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസു(പ്രവാചക വചനങ്ങൾ)കളിൽ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നു.എന്നാൽ അത് നിർബന്ധമായിരുന്നില്ല. ഹിജറ രണ്ടാം വർഷം റമദാൻ മാസത്തിലാണ് നോമ്പ് നിർബന്ധമാക്കിയ ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചത്.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيَ أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلاَ يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُواْ الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ اللّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

185. മനുഷ്യർക്കാകമാനം മാർഗദർശകമായും,സത്യവും അസത്യവും വിവേചിക്കുന്നതും സന്മാർഗം കാണിച്ചുതരുന്നതുമായ തെളിഞ്ഞ പ്രമാണങ്ങളായും ഖുർആൻ അവതരിച്ച മാസമാകുന്നു റമദാൻ. അതിനാൽ നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും ആ മാസത്തിന് സാക്ഷികളാകുന്നുവെങ്കിൽ ആ മാസം വ്രതമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്. രോഗിയോ യാത്രക്കാരനോ ആയവൻ പകരം അത്രയും എണ്ണം(നോമ്പെടുക്കേണ്ടതാണ്).അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് എളുപ്പമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഞെരുക്കം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക്(നോമ്പിൻെറ) എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയേണ്ടതിനും, നിങ്ങളെ നേർവഴിയിലാക്കിയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ വാഴ്ത്തേണ്ടതിനും നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (ഇങ്ങനെ നിർദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്).

185: പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും നോമ്പനുഷ്ഠിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. യാത്രക്കാർക്കും രോഗപീഡയാൽ അവശരായവർക്കും നോമ്പ് നിർബന്ധമില്ല. അവർ മറ്റു മാസങ്ങളിൽ പാഴായിപ്പോയ നോമ്പുകൾ നോറ്റുവീട്ടിയാൽ മതി. പ്രായശ്ചിത്തനിയമം പ്രായാധിക്യംമൂലം നോമ്പെടുക്കാനാവാത്തവിധം അവശരായിക്കഴിഞ്ഞവർക്കും ശമനം പ്രതീക്ഷിക്കാനാവാത്ത മാറാവ്യാധികൾക്കു വിധേയമായവർക്കും മാത്രം ബാധകമാണെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ കാണുന്നത്. ഗർഭിണികളെയും മുലയൂട്ടുന്ന സ്ത്രീകളെയും കൂടി ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിൻെറ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രായം തികയാത്ത കുട്ടികൾക്കും വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കും നോമ്പ് നിർബന്ധമില്ല. ആർത്തവമുള്ള അവസ്ഥയിലും പ്രസവരക്തം നിലച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലും സ്ത്രീകൾ നോമ്പെടുക്കാൻ പാടില്ല.
ഖുർആൻ അവതരിച്ച മാസത്തിലെ നോമ്പ് ഒരാരാധനയോ ധാർമ്മിക സംസ്കരണമോ മാത്രമല്ല, ഖുർആനാകുന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള അമൂല്യാവസരം കൂടിയാണ്.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

186. (നബിയെ),എൻെറ അടിമകൾ എന്നെക്കുറിച്ച് നിന്നോട് ചോദിച്ചാൽ (അവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക):ഞാൻ അടുത്തുതന്നെയുണ്ട്.പ്രാർഥിക്കുന്നവൻ എന്നോടു പ്രാർഥിച്ചാൽ ഞാൻ ആ പ്രാർഥനകേട്ട് ഉത്തരം നൽകുന്നു. അതിനാൽ അവർ എൻെറ വിളിക്കുത്തരം നൽകട്ടെ. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവർ നേർവഴിയിലായേക്കാം.

186: ദൈവം അവൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് ഒട്ടും അകലെയല്ല. പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ സർവാധിപതിയും സകലവിധ അധികാരങ്ങളുടെയും ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ യാതൊരു ദേവന്മാരുടെയോ, പുണ്യാത്മാക്കളുടെയോ സിദ്ധന്മാരുടെയോ ദൈവചൈതന്യമുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളുടെയോ മറ്റു കൃത്രിമദൈവങ്ങളുടെയോ മാധ്യസ്ഥതയില്ലാതെ ഏതവസരത്തിലും എവിടെവെച്ചും അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അവൻ ആരേയും മധ്യസ്ഥന്മാരായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുമില്ല. അവനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും അവൻെറ വിധിവിലക്കുകളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും സൽ

ക്കർമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യാൽ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പ്രാർഥനകൾ അവൻ സ്വീകരിക്കുന്ന താണ്.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَآئِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ
تَخْتانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُواْ مَا كَتَبَ اللّهُ لَكُمْ وَكُلُواْ
وَاشْرَبُواْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّواْ الصِّيَامَ إِلَى
اللَّيْلِ وَلاَ تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّهِ فَلاَ تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

187. വ്രതകാല രാത്രികളിൽ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുമായുള്ള സംസർഗം നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങൾക്ക് വസ്ത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ അവർക്കും വസ്ത്രമാകുന്നു. (ഭാര്യാസമ്പർക്കം നിഷിദ്ധമായികരുതിക്കൊണ്ട്) നിങ്ങൾ സ്വയം വഞ്ചിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ അവരുമായി സഹവസിക്കുകയും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അപ്രകാരംതന്നെ, രാവിന്റെ കറുപ്പുനൂലുകളിൽനിന്ന് പ്രഭാതത്തിന്റെ വെള്ളനൂൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. പിന്നീട് രാവുവരെ വ്രതം പൂർത്തിയാക്കുക. നിങ്ങൾ പള്ളികളിൽ ഇഅ്തികാഫ്(ഭജന)മിരിക്കുമ്പോൾ അവരുമായി സംസർഗം ചെയ്യരുത്. അവ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പരിധികളാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവയോട് അടുക്കരുത്. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്റെ വിധികൾ ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരാകാൻ.

187: റമദാനിൽ രാത്രികാലത്ത് ഭാര്യമാരെ പ്രാപിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന വിധിയൊന്നും മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് തെറ്റാണെന്ന് ശങ്കിച്ചുകൊണ്ട് ചിലർ ഭാര്യമാരെ സമീപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സംഗതി തെറ്റാണെന്ന് ധരിച്ചുകൊണ്ട് അത് ചെയ്യുന്നത് ആത്മവഞ്ചനയാണ്. വഞ്ചന ഏതു കാര്യത്തിലായാലും പാപവുമാകുന്നു. ആത്മവഞ്ചനയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകുകയും, അനന്തരം റമദാനിൽ രാത്രികാലത്ത് ഭാര്യമാരെ പ്രാപിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് അരുൾചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 'ഇശാ'നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന ചിലരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ നീക്കുകയും അസ്തമയം മുതൽ പ്രഭാതം വരെയുള്ള രാത്രിസമയങ്ങളിൽ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلاَ تَأْكُلُواْ أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُواْ بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُواْ فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ
بِالإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

188. സത്യവിരുദ്ധമായി നിങ്ങളുടെ ധനം നിങ്ങൾ അന്യോന്യം തിന്നരുത്. ബോധപൂർവം കുറ്റകരമായ മാർഗത്തിലൂടെ അന്യരുടെ ധനത്തിൽനിന്നൊരു ഭാഗം അനുഭവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിങ്ങളതുമായി ഭരണാധികാരികളെ സമീപിക്കുകയുമരുത്.

188: ധനം അന്യൻേറതാണെന്ന് അറിവുണ്ടായിട്ടും അനർഹമായി അത് കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി തൻെറ വക്കീലിൻെറ മിടുക്കും വാക്സാമാർഥ്യവും കൈമുതലാക്കി കോടതിയിൽ കേസ്സുമായി പോകുന്നവർക്കുള്ള കനത്ത താക്കീതാണിത്. എല്ലാവർക്കും അവർ യഥാർഥത്തിൽ അർഹിക്കുന്നതുമാത്രം വിധിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ കോടതിയിൽ തൻെറ വാദം അംഗീകരിക്കപ്പെടുമോ എന്ന കാര്യം ആലോചിച്ചുവേണം മനുഷ്യരുടെ കോടതിയെ സമീപിക്കേണ്ടത്.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الأهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوْاْ الْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَـكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُواْ الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

189. അവർ നിന്നോട് ചന്ദ്രൻെറ വൃദ്ധിക്ഷയസ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു.പറയുക: അത് മനുഷ്യർക്ക് കാലനിർണയത്തിനും ഹജ്ജിനുമുള്ള അടയാളങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ പിൻഭാഗത്തുകൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ പുണ്യമൊന്നുമില്ല. ദൈവഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുക എന്നതത്രെ യഥാർഥ പുണ്യം. അതിനാൽ വീടുകളിൽ മുൻവാതിലുകളിലൂടെ തന്നെ പ്രവേശിക്കുക.അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിജയംവരിച്ചേക്കാം.

189: ചന്ദ്രൻെറ വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പല തെറ്റുധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അറബികളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ശുഭലക്ഷണങ്ങളും അവലക്ഷണങ്ങളും അതിനോട് ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഏറിയും കുറഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായ ഒരു കാലനിർണയോപാധിയും, പ്രകൃതിയുടെ ഒരു പഞ്ചാംഗവുമാണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ അറിയിക്കുന്നു. മാസപ്പിറവിയെ ആധാരമാക്കിയാണ് റമദാൻ, ഹജ്ജ് തുടങ്ങിയ ആരാധനാകർമങ്ങളുടെ കാലം നിർണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. റമദാനും ഹജ്ജും ചന്ദ്രമാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അവ എല്ലാ ഋതുക്കളിലും മാറിമാറി വരുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. സൗരവർഷത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഹജ്ജും റമദാനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിൽ എന്നും ഒരേ ഋതുവിൽതന്നെ അവ വരുമായിരുന്നു. ചന്ദ്രൻെറ വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങൾ ഏതൊരാളുടെയും ദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമാകുന്നതിനാൽ ഹിജ്റവർഷ കാലഗണനത്തിൽ അവ്യക്തതക്ക് സാധ്യതയില്ല.

ഹജ്ജ് അടക്കമുള്ള തീർഥയാത്രകൾ കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിയെത്തിയാൽ യാത്ര കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ വീട്ടിൻെറ പിൻവശത്തിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നത് പുണ്യമാണെന്ന ഒരു അന്ധവിശ്വാസം അറബികളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പൂർവികന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഇത്തരം അനാചാരങ്ങൾ ഈ വാക്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. വീടുകളിലേക്ക് അവയുടെ കവാടങ്ങളിലൂടെ തന്നെ കടക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും അവൻെറ വിധിവിലക്കുകളനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയുമാണ് പുണ്യം എന്നും അവരെ ഉണർത്തുന്നു.

وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلاَ تَعْتَدُواْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبِّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

190. നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരെ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്യുക. എന്നാൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അക്രമികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلاَ تُقَاتِلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاء الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

191. യുദ്ധവേളയിൽ നിങ്ങൾ അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നത്‌ എവിടെവെച്ചായാലും അവരെ വധിച്ചുകൊള്ളുക.നിങ്ങളെ അവർ പുറത്താക്കിയിടത്തുനിന്നും അവരെ നിങ്ങളും പുറത്താക്കുക.മർദനം കൊലയെക്കാൾ കടുപ്പമാകുന്നു. മസ്‌ജിദുൽ ഹറാമിന്നടുത്തുവെച്ച്‌ നിങ്ങൾ അവരോട്‌ യുദ്ധം ചെയ്യരുത്‌, അവർ നിങ്ങളോട്‌ അവിടെവെച്ച്‌ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു വരെ. (ഇനി അവിടെവെച്ചും)അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവരെ കൊന്നുകളയുക. അപ്രകാരമാണ്‌ അവിശ്വാസികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം.

فَإِنِ انتَهَوْاْ فَإِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

192. എന്നാൽ അവർ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അറിയുക: തീർച്ചയായും അല്ലാഹു മാപ്പരുളുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

193. കുഴപ്പം അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ദീൻ അല്ലാഹുവിനായി തീരുകയും ചെയ്യുവോളം നിങ്ങൾ അവരോട്‌ സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇനി അവർ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിലോ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക,അതിക്രമികളോടല്ലാതെ ആരോടും ശത്രുത പാടില്ല.

190-193: ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത്‌ മക്ക അവിശ്വാസികളായ ഖുറൈശികളുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. മക്കയിൽ നിന്ന്‌ മദീനയിലേക്ക്‌ പലായനം ചെയ്ത മുസ്‌ലിംകളെ അവർ മസ്‌ജിദുൽ ഹറാമിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനിയും മസ്‌ജിദുൽ ഹറാമിൽ മുസ്‌ലിംകളെ പ്രവേശിക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ അവർ യുദ്ധത്തിനു വരികയാണെങ്കിൽ അവരോട്‌ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളാനുള്ള നിർദേശമാണിത്‌.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُواْ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

194. ആദരണീയ മാസത്തിനുപകരം ആദരണീയ മാസം തന്നെ. (അങ്ങനെ എല്ലാ) ആദരണീയമായ കാര്യങ്ങൾക്കും(തുല്യതയുടെ നിയമമായ)പ്രതിക്രിയ (വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) അപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കെതിരെ ആർ അതിക്രമം കാണിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങളുടെ നേർക്ക്‌ കാണിച്ച അതിക്രമത്തിന്‌ തുല്യമായി അവനെതിരെ നിങ്ങളും അതിക്രമണം കാണിച്ചുകൊള്ളുക. അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്‌മത പാലിക്കുന്നവരോടൊപ്പമാണെന്ന്‌ അറിയുകയും ചെയ്യുക.

194: ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)യുടെ കാലം മുതൽക്കേ ഹജ്ജ്‌ മാസങ്ങളെ പവിത്രമാസങ്ങളായി നിശ്ചയിക്കുകയും ആ മാസങ്ങളിൽ അക്രമവും അഹിംസയും നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആരോടെങ്കിലും പ്രതികാരം ചെയ്യുവാനോ ആരെയെങ്കിലും കൊള്ളയടിക്കുവാനോ അവിശ്വാസികൾ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ പവിത്ര മാസത്തിൽ ആക്രമണം നടത്തുകയും, മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം പൂർത്തീകരിക്കുവാനായി മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു മാസത്തെ ആദരണീയമായി കണക്കാക്കി മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആദരണീയ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തിനു വരുന്നവരെ അപ്പോൾ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കണമെന്നും എവിടെവച്ച്‌ അവർ നിങ്ങളെ അക്രമിക്കുന്നുവോ അവിടെവച്ച്‌ അതേരീതിയിൽ പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിനും ഈ വാക്യം അനുവാദം നൽകുന്നു.

وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَلاَ تُلْقُواْ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوَاْ إِنَّ اللّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

195. അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ ചെലവഴിക്കുവിന്‍.നിങ്ങളുടെ കൈകളെ നിങ്ങള്‍ തന്നെ ആപത്തില്‍ ചാടിക്കാതിരിക്കുവിന്‍. നന്മ ചെയ്യുവിന്‍. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

195: അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തിലുള്ള പ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍ വിജയിപ്പിക്കുവാനായി ധനം ചെലവ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അക്കാലത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നവര്‍ ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല, മാത്രമല്ല യുദ്ധത്തിനുള്ള ചെലവും അവര്‍ സ്വയം വഹിക്കുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തിലുള്ള യുദ്ധത്തെ തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധമായാണ് അവര്‍ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. സ്വന്തം താല്‍പര്യങ്ങളെ കൂടുതല്‍ വിലപ്പെട്ടതായി ഗണിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ ധനം ചെലവ് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് ഇഹലോകത്ത് അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പില്‍ പരാജിതരാവാനും പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയില്‍ കടുത്ത വിചാരണക്ക് വിധേയരാവാനും കാരണമാകുന്നതാണ്.

وَأَتِمُّواْ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلاَ تَحْلِقُواْ رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضاً أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

196. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനായി ഹജ്ജും ഉംറയും നിര്‍വഹിക്കുവിന്‍. (യാത്രാമധ്യേ) എവിടെയെങ്കിലും വച്ച് നിങ്ങള്‍ ഉപരോധിക്കപ്പെട്ടാല്‍ സാധ്യമായ രീതിയില്‍ ബലി നല്‍കണം. ബലിമൃഗം അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് എത്തുവോളം നിങ്ങള്‍ തലമുടി എടുക്കരുത്. ഇനി ഒരാള്‍ രോഗം മൂലമോ തലയില്‍ വല്ല ശല്യമുണ്ടായതുമൂലമോ (മുടിയെടുത്താല്‍) പ്രായശ്ചിത്തമായി നോമ്പെടുക്കുകയോ ദാനം നല്‍കുകയോ ബലിനടത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇനി നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയാവസ്ഥയിലാവുകയും (ഹജ്ജു ദിവസങ്ങള്‍ക്കു മുമ്പ് മക്കയിലെത്തി) ഉംറ നിര്‍വഹിച്ച് ഹജ്ജ് കാലംവരെ സുഖമെടുക്കുകയും (ഇഹ്റാമില്‍ നിന്ന് മുക്തനാവുക) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം സാധ്യമായ ബലി നല്‍കേണ്ടതാകുന്നു. ഇനി ആര്‍ക്കെങ്കിലും അത് കിട്ടാത്തപക്ഷം അപ്പോള്‍ മൂന്നെണ്ണം ഹജ്ജ് വേളയിലും ഏഴെണ്ണം (നാട്ടില്‍) തിരിച്ചെത്തിയശേഷവുമായി പത്തു നോമ്പുകള്‍ തികച്ച് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കുടുംബ സമേതം മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമിന്റെ അടുത്ത് താമസിക്കാത്തവര്‍ക്കുള്ളതാണ് ഈ ആനുകൂല്യം. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുക. അല്ലാഹു അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുവിന്‍.

196: അധ്യായം 3,97-ാം വചനത്തില്‍, കഴിവുള്ളവര്‍ ഹജ്ജ് നിര്‍വഹിക്കുകയെന്നത് മനുഷ്യര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവോടുള്ള ബാധ്യതയായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഉംറ പരാമര്‍ശിക്കപ്പെടാത്തതിനാല്‍ കഴിവുള്ളവര്‍ക്ക് ഹജ്ജ് നിര്‍ബന്ധവും, ഉംറ ഐഛികവുമാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതല്‍ പ്രാമാണികമെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഹജ്ജിനും ഉംറക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം യാത്ര ചെയ്യണമെന്നും, ഒരേ യാത്രയില്‍ ഹജ്ജും ഉംറയും നിര്‍വഹിക്കാന്‍ പാടില്ലെന്നുമായിരുന്നു അജ്ഞാനകാലത്ത് അറബികളുടെ വിശ്വാസം. ഈ നിബന്ധന അല്ലാഹു എടുത്തു കളഞ്ഞു. ഉംറ കഴിഞ്ഞശേഷം ഹജ്ജ് സമയം വരെ ഇഹ്റാമില്‍നിന്ന് മുക്തനായി മക്കയില്‍ തന്നെ താമസിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാല്‍ ഈ സൗകര്യം ഉപയോഗിക്കുന്നവര്‍ ഒരു മൃഗബലി നടത്തുകയോ പത്ത് ദിവസം വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ഒരേ യാത്രയിൽ ഹജ്ജും ഉംറയും നിർവഹിക്കുകയെന്ന ആനുകൂല്യം മക്കയുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ, 'മീഖാത്ത്' അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് ബാധകമല്ല. മീഖാത്തുകൾക്കും മക്കക്കും ഇടയിലുള്ള നാട്ടുകാരുടെ മീഖാത്ത് അവരുടെ നാട് തന്നെയാണ്.
മക്കയിൽ പോയി ഉംറ ചെയ്തശേഷം മദീനയിലേക്ക് പോവുകയും പിന്നീട് മദീനക്കാരുടെ മീഖാത്തായ ദുൽഹുലൈഫയിൽ നിന്ന് ഹജ്ജിന് ഇഹ്റാം ചെയ്ത് മക്കയിലേക്ക് വരികയും ചെയ്യുന്നവർ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതില്ല.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلاَ رَفَثَ وَلاَ فُسُوقَ وَلاَ جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللهُ وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُوْلِي الأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾

197. ഹജ്ജ്കാലം അറിയപ്പെട്ട മാസങ്ങളാകുന്നു. ആ മാസങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നീട് സ്ത്രീ സംസർഗമോ പാപവൃത്തികളോ വഴക്കോ ഹജ്ജിനിടയിൽ പാടുള്ളതല്ല. നിങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏതൊരു ധർമവും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. (ഹജ്ജ് യാത്രയിൽ) നിങ്ങൾ യാത്രക്കുവേണ്ട വിഭവങ്ങൾ വഹിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാൽ യാത്രക്കു വേണ്ട വിഭവങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് ദൈവഭക്തിയാകുന്നു. അല്ലയോ ബുദ്ധിശാലി കളേ, നിങ്ങൾ എന്നോട് ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക.

197: യുദ്ധം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങളെന്ന നിലയിൽ ദുൽഖഅ്ദ, ദുൽഹിജ്ജ, മുഹറം എന്നീ മാസങ്ങളാണ് ഹജ്ജ് മാസങ്ങളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഹജ്ജിന്റെ പ്രധാന കർമ്മങ്ങൾ ദുൽഹിജ്ജ ആദ്യപകുതിയോടെ കഴിയുമെങ്കിലും യാത്രാസമയവും ഇഹ്റാമും എല്ലാം കണക്കിലെടുത്ത് പ്രസ്തുത മൂന്നു മാസങ്ങൾ ഹജ്ജ് മാസങ്ങളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശവ്വാൽ, ദുൽഖഅദ് ദുൽഹജ്ജ് എന്നീ മാസങ്ങളാണ് പണ്ഡിതന്മാർ പൊതുവെ ഹജ്ജ് മാസങ്ങളായി എണ്ണിയിട്ടുള്ളത്.
അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കുള്ള തീർഥയാത്രയിൽ, യാത്രോപകരണങ്ങൾ (ഭക്ഷണം, പണം വാഹനം, വസ്ത്രം മുതലായവ) കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഉത്തമമല്ലെന്ന് അറബികൾ ധരിച്ചിരുന്നു. ഈ വാക്യം അവരുടെ തെറ്റുധാരണ തിരുത്തുകയും യാത്രോപകരണങ്ങൾ എടുക്കാതിരിക്കുന്നത് പുണ്യകർമമല്ലെന്ന് അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മതയും ജീവിതത്തിലെ പരിശുദ്ധിയുമാണ് യഥാർഥ പാഥേയവും ദൈവത്തിങ്കൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്ക് അർഹരാക്കുന്നതും.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَبْتَغُواْ فَضْلاً مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُم مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُواْ اللهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِن كُنتُم مِّن قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّآلِّينَ ﴿١٩٨﴾

198. (ഹജ്ജ് വേളയിൽ) നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഐഹികാനുഗ്രഹം തേടുകകൂടി ചെയ്യുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ അറഫയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടാൽ മശ്അറുൽ ഹറാമിനടുത്ത്(മുസ്ദലിഫയിൽ) തങ്ങി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വഴി കാണിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങളവനെ ഓർക്കുവിൻ. ഇതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചവരായിരുന്നുവെങ്കിലും.

198: ഹജ്ജ് യാത്രയിൽ ഭൗതികമായ ഒരു ഗുണവും പ്രതീക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അജ്ഞാനകാലത്തെ അറബികൾ കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കായി വല്ല പരിശ്രമവും നടത്തുന്നത് യഥാർഥത്തിൽ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ തേടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും അതിൽ കുറ്റമില്ലെന്നും അവരെ ഉണർത്തുന്നു.
ദുൽഹജ്ജ് 9-ന് പകൽ, ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് അറഫ. അറഫയിൽ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രി തങ്ങുന്ന സ്ഥലമാണ് മുസ്ദലിഫ.

ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُواْ اللّهَ إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾

199. പിന്നീട്‌ ആളുകളെല്ലാം മടങ്ങുന്നതെവിടെനിന്നാണോ, അവിടെനിന്നുതന്നെ നിങ്ങളും മടങ്ങുവിന്‍. അല്ലാഹുവിനോട്‌ മാപ്പിരക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.തീര്‍ച്ചയായും അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

199: ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ)യുടെ കാലം മുതല്‍ക്കേ ഹജ്ജില്‍ സമ്മേളിക്കുന്ന ആളുകള്‍ ദുല്‍ഹജ്ജ്‌ 9-ന്‌ അറഫയില്‍ പോയി വൈകുന്നേരം അവിടെനിന്ന്‌ മുസ്‌ദലിഫ വഴി മടങ്ങുക എന്നതാണ്‌ പതിവ്‌. 10-ന്‌ രാത്രി പ്രഭാതംവരെ മുസ്‌ദലിഫയില്‍ താമസിച്ചിരുന്നു. എന്നാല്‍ പില്‍ക്കാലത്ത്‌ കഅ്‌ബയുടെ ഊരാളന്മാരായ ഖുറൈശികളും, അവരോട്‌ ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില ഗോത്രക്കാരും, സാധാരണ അറബികളെപ്പോലെ ഹറമില്‍നിന്ന്‌ പുറത്ത്‌ കടന്ന്‌ അറഫയില്‍ ചെന്ന്‌ നില്‍ക്കുന്നത്‌ തങ്ങളുടെ നിലവാരത്തിന്‌ ചേര്‍ന്നതല്ലെന്ന്‌ കരുതിയിരുന്നു. അതിനാല്‍ അവര്‍ അറഫാ സമ്മേളനത്തില്‍ സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അവര്‍ മുസ്‌ദലിഫയില്‍ സമ്മേളിക്കുകയും അവിടെനിന്ന്‌ തിരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉച്ചനീചത്വത്തെ നിരോധിക്കുകയാണ്‌ ഈ വചനം. എല്ലാ ജനങ്ങളും പോകുന്നേടത്തോളം അവരോടൊപ്പം നിങ്ങളും പോകണമെന്നും അവരോടൊപ്പം മടങ്ങണമെന്നും കല്‍പിക്കുന്നു.

فَإِذَا قَضَيْتُم مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُواْ اللّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلاَقٍ ﴿٢٠٠﴾

200. നിങ്ങള്‍ ഹജ്ജ്‌ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ നിര്‍വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാല്‍ അല്ലാഹുവിനെ സ്‌മരിക്കുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ പൂര്‍വ പിതാക്കളെ ഓര്‍ക്കുംപോലെ. അല്ല, അതിലും കൂടുതലായി അവനെ സ്‌മരിക്കുവിന്‍. എന്നാല്‍ മനുഷ്യരിലുണ്ട്‌ ചിലര്‍- അവര്‍ പ്രാര്‍ഥിക്കുന്നു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഇഹലോകത്ത്‌ ഞങ്ങള്‍ക്ക്‌ നീ (അനുഗ്രഹം) നല്‍കേണമേ. എന്നാല്‍ പരലോകത്ത്‌ അത്തരക്കര്‍ക്ക്‌ യാതൊരു വിഹിതവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

200: അജ്ഞാതകാലത്ത്‌ ഹജ്ജ്‌ കഴിഞ്ഞാല്‍ മുസ്‌ദലിഫയിലെന്നപോലെ മിനായിലും സമ്മേളിച്ച്‌ ഓരോ ഗോത്രക്കാരും തങ്ങളുടെ പൂര്‍വികന്മാരുടെയും പിതാക്കളുടെയും മഹത്വങ്ങളും വീരകൃത്യങ്ങളും സ്വാഭിമാനം വിവരിക്കയും പാടിപ്പുകഴ്‌ത്തുകയും ചെയ്യുക അറബികളുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്‌ അല്ലാഹു പറയുകയാണ്‌: നിങ്ങള്‍ അത്തരം മൂഢമായ കാര്യങ്ങള്‍ ഉപേക്ഷിച്ച്‌ അതിനുപകരം അല്ലാഹുവെ സ്‌മരിക്കുകയും അവന്റെ നാമം പ്രകീര്‍ത്തിക്കുകയുമാണ്‌ ചെയ്യേണ്ടത്‌.

وِمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

201. അവരില്‍ ചിലര്‍ പ്രാര്‍ഥിക്കുന്നു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങള്‍ക്ക്‌ ഇഹലോകത്ത്‌ നീ നല്ലത്‌ തരേണമേ; പരലോകത്തും നീ നല്ലത്‌ തരേണമേ. നീ ഞങ്ങളെ നരകശിക്ഷയില്‍ നിന്ന്‌ കാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

201: ഈ പ്രാര്‍ഥനാ വാക്യമാണ്‌ നബി(സ) ഏറ്റവും അധികം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന്‌ അനസ്‌(റ) മുഖേന ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്‌.

أُولَـئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُواْ وَاللّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

202. അവര്‍ക്ക്‌ അവര്‍ സമ്പാദിച്ചതിന്റെ വിഹിതമുണ്ട്‌. അല്ലാഹു അതിവേഗം കണക്ക്‌ നോക്കുന്നവനാകുന്നു.

وَاذْكُرُواْ اللّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلاَ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
اتَّقَى وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

203. എണ്ണപ്പെട്ട ഏതാനും നാളുകളിലും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! വല്ലവനും ധൃതിപിടിച്ച് രണ്ടുദിവസം കൊണ്ടുതന്നെ മടങ്ങിയാൽ അതിൽ കുറ്റമൊന്നുമില്ല. ആരെങ്കിലും പിന്തി മടങ്ങിയാൽ അതിലും കുറ്റമില്ല. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് (അവർക്കാണ് ഈ നിബന്ധന). നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ സൂക്ഷിക്കുക. (ഒരു നാൾ) നിങ്ങൾ അവൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമെന്ന് നന്നായറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ.

203: ഏതാനും നാളുകൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം പെരുന്നാൾ ദിവസത്തെ തുടർന്നുള്ള 'അയ്യാമുത്തശ്‌രീഖ്'' എന്ന മൂന്നു ദിവസങ്ങളാണ്. അതായത് ഹാജിമാർ മിനായിൽ താമസിക്കേണ്ട ദുൽഹജ്ജ് 11,12,13 തിയ്യതികൾ. മിനായിൽനിന്ന് മക്കയിലേക്ക് രണ്ടു ദിവസത്തിനു ശേഷം മടങ്ങിയാലും മൂന്നു ദിവസത്തിനു ശേഷം മടങ്ങിയാലും വിരോധമില്ല. രണ്ടും അനുവദനീയമാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൻെറ നിലയെന്തായിരുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ
﴿٢٠٤﴾

204. മനുഷ്യരിൽ ചിലരുണ്ട്. ഐഹികജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച അവരുടെ സംസാരം നിന്നെ വിസ്മയിപ്പിക്കും. തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിക്ക് അവർ അല്ലാഹുവെ സാക്ഷിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.വാസ്തവത്തിൽ അവർ (സത്യത്തിൻെറ)ബദ്ധവൈരികളത്രെ.

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيِهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّهُ لاَ يُحِبُّ الفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

205. അവർക്ക് അധികാരംലഭിച്ചാൽ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാനും കൃഷികളെയും മനുഷ്യവംശത്തെയും നശിപ്പിക്കാനുമാണ് അവർ ശ്രമിക്കുക. എന്നാൽ അല്ലാഹു കുഴപ്പം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

206. അവനോട് അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവൻെറ വമ്പ് അവനെ പാപത്തിൽ തന്നെ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നു. അവന്ന് നരകം തന്നെ മതിയാകുന്നതാണ്. അത് എത്ര മോശമായ സങ്കേതം!

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاء مَرْضَاتِ اللّهِ وَاللّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

207. മനുഷ്യരിൽ ചിലരുണ്ട്.അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി കാംക്ഷിച്ചു സ്വന്തം ജീവിതം തന്നെ അവർ വിൽക്കുന്നു. അല്ലാഹു തൻെറ ദാസന്മാരോട് അത്യധികം ദയയുള്ളവനാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ ادْخُلُواْ فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلاَ تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
﴿٢٠٨﴾

208. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിൽ സമ്പൂർണമായി പ്രവേശിക്കുവിൻ. പിശാചിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടരാതിരിക്കുവിൻ. തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

208: ജീവിതം മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിന് വിധേയമാക്കണമെന്നാണ് ഖുർആൻ കൽപിക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ മതത്തിന്റെ ഏതാനും വശങ്ങളിൽ ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും അതോടൊപ്പം സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി മറ്റു വശങ്ങളിൽ അനിസ്ലാമിക നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ കൽപന. ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും സാത്താനുള്ളത് സാത്താനും എന്ന തത്വം ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം ദൈവത്തിനുള്ളതാണെന്നും സാത്താന് ജീവിതത്തിൽ യാതൊന്നുമില്ലെന്നും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തവനാണ് മുസ്ലിം. പിശാചിന്റെ സൃഷ്ടിയായി യാതൊന്നുമില്ല. ഭൗതികലോകവും അഭൗതിക ലോകവും അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം സൃഷ്ടിയാണ്. അനിസ്ലാമിക നിയമങ്ങളെ പിൻപറ്റുന്നത് പിശാചിന്റെ കാലടികളെ പിൻപറ്റലാണെന്നും, പിശാച് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ശത്രുവാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.
ഇസ്ലാം മാത്രമാണ് നീതിയുടെയും സത്യത്തിന്റെയും മാർഗം. അല്ലാഹുവിന്റെ വേദത്തിനും അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ചര്യയിലൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവർക്കും മാത്രമുള്ളതാണ് പാരത്രിക വിജയവും രക്ഷയും.

فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

209. നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ മാർഗദർശനങ്ങൾ വന്നുകിട്ടിയതിനുശേഷവും നിങ്ങൾ വഴുതിപ്പോവുകയാണെങ്കിൽ,നന്നായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക, അല്ലാഹു അജയ്യനും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

210. ഇനി മേഘത്തണലുകളിലായി അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും അവരുടെ അടുത്ത് വരികയും കാര്യം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണോ അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

210: അല്ലാഹു വേദങ്ങൾ ഇറക്കുന്നതും പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നതും അഭൗതിക യാഥാർഥ്യങ്ങൾ ബോധനം ചെയ്യാനാണ്. അതു കേൾക്കുകയും ന്യായങ്ങളിലൂടെയും തെളിവുകളിലൂടെയും യാഥാർഥ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിശ്വസിക്കാനും അനുസരിക്കാനും അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും നേരിട്ട് വന്ന് പറയണമെന്നാണ് വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതല്ല. അതിനുവേണ്ടി ആരും കാത്തിരിക്കേണ്ടതില്ല.യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ മറ നീക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിനുശേഷം വിശ്വസിക്കാനോ അനുസരിക്കാനോ ആർക്കും അവസരം നൽകപ്പെടുന്നതല്ല. പിന്നീട് അന്തിമ വിധിതീർപ്പ് മാത്രമേ അവശേഷിക്കൂ.

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

211. ഇസ്രയേൽ വംശത്തോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക, എത്രയെത്ര വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നുവെന്ന്. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വന്നുകിട്ടിയ ശേഷം അതിനെ മാറ്റിയാൽ (ശാപമാക്കി മാറ്റിയാൽ), തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

211: അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ശക്തികളെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന സുവ്യക്തങ്ങളായ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇസ്രാഈല്യരെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയും അവരുടെ മാർഗദർശനത്തിന് തുടർച്ചയായി പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകനേതൃസ്ഥാനത്ത് അവരോധിച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.ഇസ്രാഈല്യർ അവരുടെ കാപട്യവും മാർഗഭ്രംശവും കാരണം അവരുടെ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُواْ وَالَّذِينَ اتَّقَواْ فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاء بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

212. ഇഹലോക ജീവിതം അവിശ്വാസികൾക്ക് ആകർഷകമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ അവർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരായിരിക്കും അന്ത്യദിനത്തിൽ അവരേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനീയർ. അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കില്ലാതെ വിഭവങ്ങൾ നൽകുന്നു.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُواْ فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلاَّ الَّذِينَ أُوتُوهُ مِن بَعْدِ مَا جَاءتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّهُ الَّذِينَ آمَنُواْ لِمَا اخْتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللّهُ يَهْدِي مَن يَشَاء إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

213. ആദിയിൽ മനുഷ്യർ ഒരൊറ്റ സമുദായമായിരുന്നു. (പിന്നീട് അവർ ഭിന്നിച്ചപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്)സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, (സത്യനിഷേധികൾക്ക്) താക്കീതു ചെയ്യുന്നവരായും അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. ജനത്തിനിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ തീർപ്പുകൽപിക്കാനായി അവരോടൊപ്പം സത്യവേദവും അവതരിപ്പിച്ചു. വേദം ലഭിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നെത്തിയശേഷവും അതിൽ ഭിന്നിച്ചത് അവർക്കിടയിലെ പോര് നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അവർ ഭിന്നിച്ചുപോയ സത്യത്തിലേക്ക് അല്ലാഹു തന്റെ ഹിതത്താൽ വഴിനടത്തി. അല്ലാഹു അവനിച്ഛിക്കുന്നവരെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

213: അല്ലാഹു ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനുതന്നെ സന്മാർഗം ഏതെന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആദിയിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന മതങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറേകാലത്തോളം ആദം സന്തതികൾ ഏക സമൂഹമായാണ് ജീവിച്ചത്. കാലാന്തരത്തിൽ പിശാച് ആദം സന്തതികളെ വഴിതെറ്റിച്ചു; ആദമിനെ വഴി തെറ്റിച്ചതുപോലെ. പിന്നീട് സത്യമാർഗം അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കാനായി അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. സ്വന്തമായി പുതിയ മതം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല പ്രവാചകന്മാർ ആഗതരായത്. ഒരു പ്രവാചകനും സ്വന്തമായി മതം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുമില്ല. ആദം സന്തതികൾക്ക് സത്യമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു പ്രവാചക നിയോഗത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُواْ الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْاْ مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَاء وَالضَّرَّاء
وَزُلْزِلُواْ حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُواْ مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّهِ أَلا إِنَّ نَصْرَ اللّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

214. അല്ല; നിങ്ങളുടെ (സച്ചരിതരായ)മുൻഗാമികൾക്ക് (നേരിട്ട പരീക്ഷണങ്ങൾ)ഒന്നും നിങ്ങൾക്കും വന്നെത്താതെതന്നെ നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ കടക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അവരെ കഷ്ടതകളും ആപത്തുകളും ബാധിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം എപ്പോഴാണ് വന്നെത്തുക എന്ന് അവരിലെ ദൈവദൂതനും കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളും പറഞ്ഞു പോകുവോളം അവർ വിറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (അപ്പോൾ അവർക്ക് സാന്ത്വനമരുളപ്പെട്ടു:) അറിയുക: തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം അടുത്തുതന്നെയുണ്ട്.

214: ലോകത്ത് ആഗതരായ മിക്ക പ്രവാചകന്മാർക്കും കൊടിയ മർദനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ദൈവധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രവാചകന്മാരും വിശ്വാസികളും എതിർപ്പുകളും പരിഹാസങ്ങളും അക്രമമർദനങ്ങളും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. സത്യത്തിൻെറ പാത എന്നും ദുർഘടവും ദുർഗമവുമാണ്. സത്യവിശ്വാസത്തോടുള്ള കൂറ് പല വിധത്തിലും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ആ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയിക്കുന്നവർക്കുള്ളതാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വർഗം.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

215. അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, അവരെന്താണ് ചെലവഴിക്കേണ്ടതെന്ന്.പറയുക: നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്ന ധനം,മാതാപിതാക്കൾക്കും അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും അനാഥർക്കും അഗതികൾക്കും വഴിപോക്കർക്കുമാണ് നൽകേണ്ടത്. നിങ്ങൾ നല്ലതെന്തു ചെയ്താലും തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാകുന്നു.

215:സകാത്തിൻെറ അവകാശികളെ ഖുർആൻ വേറെതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന ചെലവഴിക്കൽ സകാത്തേതര ദാനങ്ങളാണെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

216. നിങ്ങളോട് യുദ്ധം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.അത് നിങ്ങൾക്ക് അനിഷ്ടകരം തന്നെ. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കെ നിങ്ങൾ അത് വെറുത്തുവെന്നു വരാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമായിരിക്കെ അത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നും വരാം. അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയുന്നുമില്ല.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلاَ يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى

يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُواْ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُوْلَـئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأُوْلَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

217. ആദരണീയ മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അതിൽ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നത് വലിയ അപരാധം തന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ (ജനത്തെ) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തടയലും അവനിൽ അവിശ്വസിക്കലും മസ്ജിദുൽഹറാമിൽ നിന്ന്(ജനങ്ങളെ തടയലും)അതിന്റെ അവകാശികളെ അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതിനേക്കാൾ ഗുരുതരമത്രെ. ഫിത്ന(പീഡനം) കൊലയേക്കാൾ ഗുരുതരമാണ്. അവർക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും തന്റെ മതത്തിൽനിന്ന് പിന്മാറുകയും അങ്ങനെ അവൻ അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരിക്കാനിടയാവുകയും ചെയ്താൽ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാഴായിപ്പോയതുതന്നെ. അത്തരക്കാർ നരകാവകാശികളാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أُوْلَـئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّهِ وَاللّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

218. എന്നാൽവിശ്വസിക്കുകയും (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ) സ്വദേശം വെടിയുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ജിഹാദിലേർപ്പെടുകയും(പോരാടുകയും) ചെയ്തവരാരോ, അവരല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം പ്രതീക്ഷിക്കാനർഹതയുള്ളവർ. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമത്രെ.

218: ഒരു ദേശത്ത് ആദർശപരമായ ജീവിതം അസാധ്യമാകുമ്പോൾ അവിടം ഉപേക്ഷിച്ച് ആദർശപരമായ ജീവിതം സാധ്യമാകുന്നിടത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനെ 'ഹിജ്റ' എന്ന് പറയുന്നു. ഒരു ഉദ്ദേശ്യം നേടേണ്ടതിന് അങ്ങേയറ്റത്തോളം പരിശ്രമിക്കുന്നതിനെ 'ജിഹാദ്' എന്ന് പറയുന്നു. അധ്വാനം, പരിശ്രമം, പ്രയത്നം എന്നൊക്കെ അതിനർഥമുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിന് നാവുകൊണ്ടും പേനകൊണ്ടും ഹൃദയമസ്തിഷ്കങ്ങൾകൊണ്ടും സാധ്യമായ എല്ലാ ഉപകരണ സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടും പരിശ്രമിക്കുകയും, ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ജീവനെപ്പോലും ബലിയർപ്പിക്കാൻ മടികാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന വിശാലമായ അർഥമാണ് ജിഹാദിന്നുള്ളത്. ജിഹാദ് എന്നത് യുദ്ധത്തിന്റെ പര്യായമല്ല. യുദ്ധത്തിന് അറബിയിൽ 'ഖിതാൽ' എന്ന് പറയുന്നു.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا
وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبيِّنُ اللّهُ لَكُمُ الآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

219. നിന്നോടവർ മദ്യത്തെയും ചൂതാട്ടത്തെയും കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അവരണ്ടിലും വലുതായ തിന്മകളാണുള്ളത്. മനുഷ്യർക്ക് അൽപം പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിലെ തിന്മയാണ് പ്രയോജനത്തെക്കാൾ ഏറെ വലുത്.തങ്ങൾ (ദൈവമാർഗത്തിൽ) ചെലവഴിക്കേണ്ടതെന്തെന്നും അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിച്ച് മിച്ചമുള്ളത്. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നവരാകാൻ.

فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلاَحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللهُ
يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاء اللهُ لأعْنَتَكُمْ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

220. -ഇഹത്തെക്കുറിച്ചും പരത്തെക്കുറിച്ചും. അനാഥക്കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചും അവര്‍ നിന്നോട്‌ ചോദിക്കുന്നു.പറയുക:എങ്ങനെ വര്‍ത്തിക്കുന്നതാണോ അവര്‍ക്ക്‌ ഗുണകരം അങ്ങനെ വര്‍ത്തിക്കുന്നതാകുന്നു ഉല്‍കൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്‌. നിങ്ങള്‍ (ചെലവും താമസവും) അവരുടേതിനോട്‌ കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്താലും (അതില്‍ തെറ്റില്ല). അവര്‍ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണല്ലോ. നന്മ ചെയ്യുന്നവനെയും തിന്മ ചെയ്യുന്നവനെയും അല്ലാഹുവിന്‌ നന്നായറിയാം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവന്‍ നിങ്ങളെ പ്രയാസത്തിലാക്കുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനുമാകുന്നു.

220: അനാഥക്കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തില്‍ പല കര്‍ശനമായ വിധികളും ഖുര്‍ആനില്‍ വന്നിരുന്നു. ഏറ്റവും നല്ല മാര്‍ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ അനാഥകളുടെ സ്വത്തിനെ സമീപിക്കരുത്‌ (6:152), അനാഥകളുടെ ധനം അന്യായമായി ആഹരിക്കുന്നവര്‍ അവരുടെ വയറുകളില്‍ തിന്നുനിറക്കുന്നത്‌ തീയാണ്‌ (4:10) എന്നൊക്കെ അവതരിച്ചപ്പോള്‍ അനാഥക്കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുക്കാന്‍ നിര്‍ബന്ധിതരായവര്‍ക്ക്‌ വളരെ വിഷമം തോന്നി. അവരുടെ മുതലുകളൊന്നും സ്വന്തം മുതലില്‍ ചേരാതിരിക്കാന്‍ അവര്‍ അനാഥകളുടെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങള്‍പോലും തങ്ങളില്‍നിന്ന്‌ വേര്‍പ്പെടുത്തി സ്വയം കര്‍ശനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ നിലപാട്‌ സഹിക്കാന്‍ കഴിയാതായപ്പോള്‍ നബി(സ) തിരുമേനിയോട്‌ അനാഥക്കുട്ടികളുമായുള്ള തങ്ങളുടെ ഇടപാടിന്റെ ശരിയായ രൂപം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനു നല്‍കപ്പെട്ട മറുപടിയാണിത്‌.

وَلاَ تَنكِحُواْ الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلاَ تُنكِحُواْ
الْمُشِرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُواْ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُوْلَـئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَاللهُ يَدْعُوَ إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

221. (സത്യവിശ്വാസികളേ) ബഹുദൈവവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളെ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങള്‍ വിവാഹം ചെയ്യരുത്‌.സത്യവിശ്വാസിനിയായ ദാസിയാകുന്നു കുലീനയായ ബഹുദൈവവിശ്വാസിനിയെക്കാളുത്തമം -അവള്‍ നിങ്ങളെ മോഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും. (നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ)ബഹുദൈവവിശ്വാസികള്‍ക്ക്‌ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയുമരുത്‌. വിശ്വാസിയായ അടിമയാകുന്നു ബഹുദൈവവിശ്വാസിയായ കുലീനനെക്കാളുത്തമം -അവന്‍ നിങ്ങളെ മോഹിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും. അക്കൂട്ടര്‍ നിങ്ങളെ നരകത്തിലേക്കാണ്‌ ക്ഷണിക്കുന്നത്‌. അല്ലാഹുവോ, അവന്റെ ഹിതത്താല്‍ സ്വര്‍ഗത്തിലേക്കും പാപമോചനത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു. അവന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ അവന്‍ മനുഷ്യര്‍ക്ക്‌ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവര്‍ അത്‌ ഗ്രഹിച്ച്‌ ഉദ്‌ബുദ്ധരാകേണ്ടതിന്‌.

221: വിവാഹം കേവലം കാമവികാരപരമായ ഒന്നല്ല. പ്രത്യുത സുഭദ്രവും സമാധാനപൂര്‍ണവുമായ കുടുംബം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സംയുക്ത സംരംഭമാണ്‌. ദമ്പതികള്‍ തങ്ങളുടെ ഭാവിതലമുറകള്‍ക്ക്‌ ഇസ്‌ലാമികാദര്‍ശങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതരീതിയും പകര്‍ന്നുകൊടുക്കാന്‍ പ്രാപ്തരും തല്‍പരരുമായിരിക്കണമെന്ന്‌ ഖുര്‍ആന്‍ അനുശാസിക്കുന്നു. ഏകദൈവവിശ്വാസിയും ബഹുദൈവവിശ്വാസിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം അവരുടെ കുടുംബത്തിലും ഭാവിതലമുറയിലും അനിസ്‌ലാമിക ആദര്‍ശങ്ങളും ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളും വളര്‍ന്നുവരാന്‍ ഇടയാക്കിയേക്കും. സമ്മി

ശ്രമായുള്ള ഒരു പുതിയ തരം ചിന്താഗതിയും ജീവിത രീതിയും അവരുടെ വീട്ടിലും മറ്റും വളർന്നുവരാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. ഇസ്‌ലാം അത് ഒരു വിധത്തിലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ബഹുദൈവവിശ്വാസിയായ ഒരു വ്യക്തിയോടുള്ള അനുരാഗത്തിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസി അകപ്പെട്ടു പോയേക്കാമെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെയും അവിശ്വാസപരമായ ആദർശചിന്താഗതികളിലേക്കും ആചാരനടപടികളിലേക്കും താൻ അറിയാതെ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടേക്കാമെന്ന അപകടത്തെ മുൻനിർത്തി തൻെറ വ്യക്തിപരമായ വികാരങ്ങൾ ബലിയർപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.
ഇസ്‌ലാം വിവാഹത്തിൽ പരമപ്രധാനമായി വീക്ഷിക്കുന്നത് ആദർശപൊരുത്തവും പാതിവ്രത്യവുമാണ്. വിശ്വാസ വൈരുധ്യവും ആദർശ വ്യത്യാസവുമുള്ളവർക്കിടയിലെ ദാമ്പത്യം ഭദ്രമാവുകയില്ല. അതിനാൽ അമുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് ഇസ്‌ലാം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ പിറന്നാലും വ്യഭിചാരികളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല.
ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവകാശികളെന്ന നിലയിൽ ജൂതരുടെയും ക്രൈസ്തവരുടെയും പതിവ്രതകളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ മുസ്‌ലിം പുരുഷന്മാരെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അനുവാദം ഒരിക്കലും ഒരു പ്രോത്സാഹനമല്ല. സന്താനങ്ങൾ പിതാവിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ മുസ്‌ലിം പുരുഷനു അമുസ്‌ലിം സ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾ മുസ്‌ലിംകളായിരിക്കും. മുസ്‌ലിംകൾ മൂസാ(അ)യും ഈസാ(അ)യും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുകയും അവരെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായതിനാൽ മുസ്‌ലിം ഭർത്താവിൻെറ കീഴിൽ യഹൂദിയോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആയ ഭാര്യയുടെ മതവികാരങ്ങൾ വ്രണപ്പെടുന്ന പ്രശ്നമുണ്ടാകുന്നില്ല.
അതേസമയം മുസ്‌ലിം സ്ത്രീയെ ജൂത-ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല. ഒരു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ ജൂത-ക്രൈസ്തവരിലേക്ക് വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുകയെന്നാൽ അവളെയും അവളുടെ സന്തതികളെയും അവരുടെ ആധിപത്യത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും ചര്യകൾക്കും കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കലാകുന്നു. അമുസ്‌ലിം പുരുഷനു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾ മുസ്‌ലിംകളായിത്തീരുക തികച്ചും ദുഷ്കരമാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെ പ്രവാചകനായി അംഗീകരിക്കാത്ത യഹൂദനോ ക്രൈസ്തവനോ ആയ ഭർത്താവിൻെറ കീഴിൽ മുസ്‌ലിം ഭാര്യയുടെ മതവികാരം വ്രണിതമാവുകയും അവളുടെ വിശ്വാസം കഠിനമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പന്നിമാംസം നിഷിദ്ധവും അശുദ്ധവുമായി കരുതുന്ന മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ, അത് സ്ഥിരം ആഹാരമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭർത്താവിൻെറ കൂടെ ജീവിക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രായോഗിക പ്രയാസങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷനു വഴങ്ങുംപോലെ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക് വഴങ്ങുകയില്ലെന്നുള്ളത് അനുഭവസത്യമാണ്. അമുസ്‌ലിമായ ഭർത്താവിന് മുസ്‌ലിമായ ഭാര്യയെ മതപരിത്യാഗിയാക്കാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്ന പ്രശ്നവും അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. ഇത്തരം പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഒരു മുസ്‌ലിം സ്ത്രീക്ക് ഒരിക്കലും ഇസ്‌ലാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
അവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെല്ലാം തന്നെ നരകത്തിലേക്ക് വഴിതെളിയിക്കുന്നവയാണ്. സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗം തടയുന്നതുമാണ്

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُواْ النِّسَاء فِي الْمَحِيضِ وَلاَ تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىَ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّهُ إِنَّ اللّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

222. ആർത്തവത്തെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അത് ഒരു പീഡയാകുന്നു. അതിനാൽ ആർത്തവ വേളയിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കുക. അവർ ശുദ്ധിയാകുന്നതുവരെ അവരെ സമീപിക്കരുത്. എന്നാൽ അവർ ശുദ്ധിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് കല്പിച്ച വിധത്തിൽ നിങ്ങളവരെ സമീപിച്ചുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശുചിത്വം പാലിക്കുന്നവരെയും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

222: ആർത്തവ സമയത്ത് ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരുമായുള്ള ലൈംഗികവേഴ്ച വർജിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നു. അതല്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള സംസർഗങ്ങളൊക്കെ അനുവദനീയമാകുന്നു. അവരോടൊത്ത് വസിക്കുന്നതിന് യാതൊരു വിലക്കുമില്ല.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُواْ حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُواْ لأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّكُم
مُّلاَقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

223. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ നിങ്ങളുടെ കൃഷിയിടമാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കും വിധം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കൃഷിയിടത്ത് ചെല്ലാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ സ്വന്തം ഭാവിക്കുവേണ്ടി മുൻകരുതലെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. അവനുമായി നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

وَلاَ تَجْعَلُواْ اللّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّواْ وَتَتَّقُواْ وَتُصْلِحُواْ بَيْنَ النَّاسِ وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿٢٢٤﴾

224. നന്മ ചെയ്യുക, ദൈവഭക്തി പുലർത്തുക, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ രഞ്ജിപ്പുണ്ടാക്കുക എന്നിവക്ക് തടസ്സമുണ്ടാക്കാനായി ശപഥം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

لاَّ يُؤَاخِذُكُمُ اللّهُ بِاللَّغْوِ فِيَ أَيْمَانِكُمْ وَلَكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ
﴿٢٢٥﴾

225. മനഃപൂർവമല്ലാതെ പറഞ്ഞുപോകുന്ന ശപഥങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. എന്നാൽ മനഃപൂർവം ചെയ്യുന്ന ശപഥങ്ങളുടെ പേരിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും സഹനശീലനുമത്രെ.

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَآؤُوا فَإِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

226. തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുമായി ബന്ധപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്തവർക്ക് നാലു മാസം അവധിയുണ്ട്. ഇനി അവർ മടങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ,അല്ലാഹു ഏറെ മാപ്പരുളുന്നവനും കരുണാവാരിധിയുമാകുന്നു.

وَإِنْ عَزَمُواْ الطَّلاَقَ فَإِنَّ اللّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

227. ഇനി അവർ വിവാഹമോചനം തന്നെയാണ് തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلاَثَةَ قُرُوَءٍ وَلاَ يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن
كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُواْ إِصْلاَحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّهُ عَزِيزٌ حَكُيمٌ ﴿٢٢٨﴾

228. വിവാഹമുക്തകൾ മൂന്നു തവണ മാസമുറ ഉണ്ടാവുംവരെ സ്വന്തം ശരീരങ്ങളുമായി കാത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവരുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ മറച്ചുവെക്കാൻ അവർക്ക് പാടുള്ളതല്ല; അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. ഈ കാലയളവിൽ അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക്, അവർ അനുരഞ്ജനമാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവരെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും അർഹതയുള്ളവരാകുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് ബാധ്യതകളുള്ളതുപോലെത്തന്നെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ പുരുഷന്മാർക്ക് അവരുടെ മേൽ ഒരു സ്ഥാനവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

228: ഒരു സ്ത്രീ വിവാഹമുക്തയായാൽ മൂന്നു മാസമുറക്കാലം കാത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെ 'ഇദ്ദഃ' ആചരിക്കുക എന്ന് പറയുന്നു. ഈ കാലത്തിനിടയിൽ അവൾ ഭർത്താവിൽനിന്ന് ഗർഭിണിയാണോ അല്ലേ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മൂന്നു മാസമുറ പൂർത്തിയാകും വരെ വിവാഹമോചിത ഭർത്തൃഭവനത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കേണ്ടതാണ്. അവൾക്ക് ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവുമുൾപ്പെടെ എല്ലാം നൽകാൻ ഭർത്താവ് ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഈ കാലയളവിൽ ശാരീരികമായി ബന്ധപ്പെട്ടാലും വിവാഹമോചനം റദ്ദാക്കി മടക്കിയെടുത്താലും ദാമ്പത്യം പുനഃസ്ഥാപിതമാവുന്നതാണ്. ഗർഭിണിയാണെങ്കിൽ പ്രസവം വരെ മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതും വിവാഹാലോചന നടത്തുന്നതും വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീയും പുരുഷനും ചേർന്ന് ഒരു കുടുംബമായി വാഴുമ്പോൾ കുടുംബത്തിനാവശ്യമായ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതും കുടുംബത്തെ നയിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വവും പുരുഷനിലാണ് ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കുടുംബ കാര്യങ്ങൾ സുഗമമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അവരിൽ ഒരാൾ നേതാവായിരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ അയാളുടെ നേതൃത്വം അംഗീകരിക്കുകയും വേണം. കുടുംബ നേതൃത്വം പുരുഷന് തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന ഈ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് നിയമമാണ് പുരുഷന് സ്ത്രീയുടെ മേൽ നൽകപ്പെട്ട പദവി. അനന്തരാവകാശ സമ്പത്തിന്റെ വിതരണക്രമവും മറ്റു കുടുംബ നിയമങ്ങളും ഈ നിയമവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

229. വിവാഹമോചനം (പാടുള്ളത്) രണ്ട് തവണയാകുന്നു. പിന്നെ ന്യായമായ നിലയിൽ (ഭാര്യയെ) കൂടെ നിർത്തുകയോ ഭംഗിയായി പിരിച്ചയക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. (അവരെ പിരിച്ചയക്കുമ്പോൾ) നിങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തിരിച്ചു വാങ്ങാൻ നിങ്ങൾക്കനുവാദമില്ല -ഇരുവരും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപരിധികൾ പാലിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ആശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കിലല്ലാതെ. അവരിരുവർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ആശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ അവൾ (ഭർത്താവിന്ന്) വല്ലതും പ്രതിഫലം നൽകി മോചനം നേടുന്നതിൽ ഇരുവർക്കും കുറ്റമൊന്നുമില്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപരിധികളത്രെ. അതിനെ ലംഘിക്കാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപരിധികൾ ലംഘിക്കുന്നവർ അക്രമികൾ തന്നെയാകുന്നു.

229: ഭാര്യയെ എത്രതവണ വേണമെങ്കിലും 'ത്വലാഖ്' (വിവാഹമോചനം) നടത്തുകയും മടക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പ് അറബികളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹമോചനത്തിനും ഇദ്ദഃക്കും കൃത്യമായ എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ത്രീ പീഡനത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത ഭാര്യയെ ഇദ്ദാകാലയളവിലും ഇദ്ദഃ പൂർത്തിയാക്കിയ വേളയിലും ഭർത്താവ് അവളെ വീണ്ടും വീണ്ടും മടക്കിയെടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതുമൂലം സ്ത്രീകൾ വളരെയ

ധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിയും വന്നിരുന്നു. ഈ നീചസമ്പ്രദായത്തിന് അറുതിവരുത്തുകയും അത്തരം പീഡനങ്ങൾക്ക് ഇരയാവുന്നതിൽനിന്ന് പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ രക്ഷിക്കുകയുമാണ് ഈ വചനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഭാര്യയെ തിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന 'ത്വലാഖ്' (വിവാഹമോചനം) രണ്ടു പ്രാവശ്യമായി ഖുർആൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം വിവാഹമോചനം ചെയ്ത് മടക്കിയെടുത്തശേഷം വല്ല കാരണത്താലും മൂന്നാമതും വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതായാൽ പിന്നെ ഇദ്ദാകാലത്ത് അവളെ തിരിച്ചെടുക്കാനോ, ഇദ്ദക്കുശേഷം പുനർവിവാഹം ചെയ്യാനോ അനുവാദമില്ല. ഭർത്താവിനും ഭാര്യക്കും അന്തിമമായി വഴി പിരിയുകയേ വഴിയുള്ളു.

ശരീഅത്തിന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊള്ളാത്ത ചില മുസ്ലിം പുരുഷന്മാർ ഒരേസമയത്ത് മൂന്ന് 'ത്വലാഖ്' ഒന്നിച്ചു ചൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിന്റെ (നിയമ വ്യവസ്ഥ) ദൃഷ്ടിയിൽ തെറ്റാണ്. പ്രവാചകൻ (സ) അതിനെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉമർ(റ) ഒരേസമയത്ത് ഭാര്യയെ മൂന്ന് ത്വലാഖ് ചൊല്ലുന്നവനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നു.

സാധാരണ ജീവിതച്ചെലവുകൾക്കു പുറമെ ഭാര്യക്ക് സമ്മാനമായോ ദാനമായോ വല്ലതും നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വിവാഹമോചനസമയത്ത് അതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തിരിച്ചു വാങ്ങാൻ ഭർത്താവിന്നവകാശമില്ല. നേരെമറിച്ച് ഭാര്യയെ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തി അയക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് അങ്ങോട്ട് വല്ലതും കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിന് വല്ല പ്രതിഫലവും കൊടുത്ത് വിവാഹമോചനം നേടുന്നതിന് ശരീഅത്തിന്റെ സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ 'ഖുൽഅ്' എന്നു പറയുന്നു. സ്ത്രീ സ്വന്തം ആവശ്യപ്രകാരം ഭർത്താവിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ മോചനം നേടുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ ഖുർആൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. സ്ത്രീക്ക് ഭർത്താവുമായി ഇണങ്ങി ജീവിക്കുക അസാധ്യമാകത്തക്കവിധം കാരണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുകയില്ലെന്ന് ആശങ്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ) സ്ത്രീക്ക് ഈ മാർഗം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. 'ഖുൽഅ്' രൂപത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിവാഹമോചനത്തിൽ ഭർത്താവിന് ഇദ്ദാവേളയിൽ സ്ത്രീയെ മടക്കിയെടുക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെങ്കിലും, ഇദ്ദാകാലം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം തൃപ്തിപ്പെട്ടു വീണ്ടും വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുവാനുദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതവർക്ക് അനുവദനീയമാണ്.

കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ നന്മയും സംസ്കരണവും ഉദ്ദേശിച്ച് അല്ലാഹുനിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപരിധികൾ ലംഘിക്കുകയോ മറികടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കും ശാപത്തിനും കാരണമായിത്തീരുമെന്ന് ഈ സൂക്തം ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ
إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

230. അങ്ങനെ (രണ്ടു ത്വലാഖുകൾക്കുശേഷം മൂന്നാമതും) അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ അവന് അവൾ അനുവദനീയമാവുകയില്ല; അവൾ മറ്റൊരു ഭർത്താവിനെ വിവാഹം ചെയ്താലല്ലാതെ. എന്നിട്ട് അയാളും അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യാനിടയാവുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ഇരുവരും (മുൻഭർത്താവും അവളും) പരസ്പരം മടങ്ങുന്നതിൽ കുറ്റമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപരിധികൾ പാലിക്കുമെന്ന് ഇരുവരും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ. ഇത് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പരിധികളാണ്. (അവന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ ദോഷങ്ങൾ) മനസ്സിലാക്കുന്ന ജനത്തിന് അല്ലാഹു അത് വിശദീകരിച്ചുതരുന്നു.

230: ഒരു പുരുഷനാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ പിന്നീട് മറ്റൊരാളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് ഏതോ കാരണത്താൽ ആ ബന്ധവും തകരുകയും അവൾ വീണ്ടും വിവാഹമുക്തയാവുകയും ചെയ്താൽ, ആദ്യഭർത്താവിന് അവളെ വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാൻ അനുവാദമുണ്ട്. ത്വലാഖിന്റെ മൂന്നവസരങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചശേഷം താൻ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തിയ സ്ത്രീയെ വീണ്ടും തനിക്ക് അനുവദനീയയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ മറ്റൊരാ

ളുമായി ഗൂഢാലോചന ചെയ്ത് അവളെ അയാളെക്കൊണ്ട് വിവാഹം ചെയ്യിക്കുകയും വിവാഹാനന്തരം രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവ് വിവാഹമോചനം ചെയ്യാമെന്ന് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അത് ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തിനെ അപഹസിക്കലാകുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി ചടങ്ങു നിൽക്കുന്നവനെയും ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ ചടങ്ങ് നിൽക്കുന്നത് അവനെയും നബി(സ) കഠിനമായി ശപിച്ചിട്ടുള്ളതായി അബൂഹുറയ്‌റ, ഇബ്‌നുമാജ എന്നിവർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഹദീസിൽ (പ്രവാചക വചനം) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النَّسَاء فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلاَ تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَّتَعْتَدُواْ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلاَ تَتَّخِذُوَاْ آيَاتِ اللّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُواْ نِعْمَتَ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

231. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ അവരുടെ (ഇദ്ദയുടെ) അവധി എത്തുകയും ചെയ്താൽ, പിന്നെ അവരെ ന്യായമായ രീതിയിൽ (ഭാര്യയായി) നിലനിർത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ന്യായമായരീതിയിൽ പിരിച്ചയക്കുകയോ ചെയ്യുവിൻ. ദ്രോഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവരെ പിടിച്ചുനിർത്തരുത്. അത് അക്രമമായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ ആത്മാവിനെ തീർച്ചയായും അവൻ ദ്രോഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളെ നിങ്ങൾ കളിയാക്കാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ച വേദത്തെയും തത്വജ്ഞാനത്തെയും ആദരിക്കണമെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. അല്ലാഹു സകല സംഗതികളും അറിയുന്നവനാണെന്ന് അറികയും ചെയ്യുവിൻ.

231: വിവാഹമോചിതയായ സ്ത്രീ ഇദ്ദാകാലം പൂർത്തിയാക്കുന്നതോടെ ഭർത്താവ് ഒന്നുകിൽ അവളെ ഇദ്ദാ വേളയിൽ മടക്കിയെടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മാന്യമായി പിരിച്ചയക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രണ്ടിൽ ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും അത് നീതിയും മര്യാദയും അനുസരിച്ചായിരിക്കണം; ദുരുദ്ദേശ്യം വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കരുത്.

അല്ലാഹു വേദവും തത്വജ്ഞാനവും നൽകിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ മാർഗം സ്വീകരിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചുവെന്നത് മഹത്തായ ദൈവാനുഗ്രഹമാണ്. ലോക ജനതക്ക് നന്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഉത്തമസമുദായമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടവരാണ് നിങ്ങൾ. അതിനാൽ ദൈവിക സൂക്തങ്ങളെ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കരുത്. കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനായി ബാഹ്യദൃഷ്‌ട്യാ അനുവദനീയവും നിയമവിധേയവുമായ രൂപത്തിൽ അക്രമങ്ങളും അനീതികളും ചെയ്യുന്നവർ അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്നതിന് അവൻെറ സൂക്തങ്ങളെത്തന്നെ മറയാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവനോട് തന്നെയുള്ള അക്രമമാണ്. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിയും വരും. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയും ആദരിക്കാത്തവർ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുകയും അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അർഥമൊന്നുമില്ല.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاء فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْاْ بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ ذَلِكُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

232. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകയും അവർ അവരുടെ (ഇദ്ദയുടെ)അവധി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, അവരുടെ ഭർത്താക്കളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ അവരെ വിലക്കരുത് -നീതിപൂർവം അവർ തമ്മിൽ യോജിപ്പിലെത്തുന്നുവെങ്കിൽ.നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഉപദേശമാണിത്. അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും വിശുദ്ധവുമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങളോ അറിയുന്നില്ല.

232: വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ ഇദ്ദകാലത്ത് മടക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സദാചാരമര്യാദകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് പരസ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ട ഭർത്താക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻഭർത്താവോ സ്ത്രീയുടെ കൈകാര്യം നടത്തുന്ന ബന്ധുക്കളോ അവളെ തടയാൻ പാടില്ലെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. 'അവരുടെ ഭർത്താക്കളെ' എന്നതിൽ വിവാഹമോചനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ ഭർത്താക്കളും പുതുതായി ഭർതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറായവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയെ അവഗണിക്കുന്നവർക്ക് കനത്ത താക്കീതാണ് അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلاَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لاَ تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلاَّ وُسْعَهَا لاَ تُضَآرَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلاَ مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالاً عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُواْ أَوْلاَدَكُمْ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

233. മാതാക്കൾ അവരുടെ ശിശുക്കൾക്ക് രണ്ടുവർഷം പൂർണമായും മുലയൂട്ടേണ്ടതാകുന്നു. (ശിശുവിൻെറ)മുലകുടി പൂർണമാക്കണം എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കത്രെ ഇത്. അവർക്ക് (മുലയൂട്ടുന്ന മാതാക്കൾക്ക്) മാന്യമായ രീതിയിൽ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും നൽകേണ്ട ബാധ്യത പിതാവിനാകുന്നു. എന്നാൽ ആരിലും അവരുടെ കഴിവിൽ കവിഞ്ഞ (ബാധ്യത) ചുമത്താവതല്ല. ഒരു മാതാവും അവളുടെ ശിശുകാരണമായി ദ്രോഹിക്കപ്പെടരുത്. ഒരു പിതാവും അവൻെറ ശിശുകാരണമായും (ദ്രോഹിക്ക)പ്പെടരുത്. (പിതാവിൻെറ അഭാവത്തിൽ അയാളുടെ) അനന്തരാവകാശികൾക്കും (ശിശുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ) അതുപോലെയുള്ള ബാധ്യതകളുണ്ട്. എന്നാൽ ഇരുകൂട്ടരും ഉഭയസമ്മതത്തോടെ, പരസ്പരം കൂടിയാലോചിച്ച് മുലകുടി നിർത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരിരുവർക്കും കുറ്റമൊന്നുമില്ല. ഇനി നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക്(മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ട്) മുലകൊടുപ്പിക്കണമെന്നാണ് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനും കുറ്റമൊന്നുമില്ല. അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ച(വേതനം) മര്യാദയനുസരിച്ച് കൊടുത്തു തീർക്കുകയാണെങ്കിൽ. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്തും അല്ലാഹു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ.

233: ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ വിവാഹമോചനം വഴി വേർപിരിയുകയും ഭാര്യക്ക് മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിലുള്ള വിധിയാണിത്.
വിവാഹകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും മുലകുടി ബന്ധം, കുടുംബ ബന്ധം പോലെതന്നെ ഇസ്‌ലാമിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മുലകുടിയുടെ കാലം രണ്ടുകൊല്ലമാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, മുലകുടി ബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുന്നത് കുട്ടിക്ക് രണ്ട് വയസ്സ് പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് മുല കുടിക്കുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും പിന്നീട് മുലകുടിക്കുമ്പോൾ ഈ ബന്ധം സ്ഥാപിത മാകുകയില്ലെന്നും പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

234. നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഭാര്യമാരെ വിട്ടേച്ചു മരിച്ചുപോയാൽ ആ(ഭാര്യമാർ), നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവും സ്വയം കാത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെ അവരുടെ കാലാവധിയെത്തിയാൽ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ ന്യായമായ നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിൽ അവർക്ക് കുറ്റമൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മ മായി അറിയുന്നുണ്ട്.

234: ഭർത്താവ് മരിച്ച സ്ത്രീ നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവും ഇദ്ദ ആചരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗർഭിണി യാണെങ്കിൽ പ്രസവത്തോടെ ഇദ്ദ അവസാനിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് സ്ത്രീ വിവാഹബന്ധത്തിലേർ പ്പെടാനും വിവാഹാലോചന നടത്താനും പാടുള്ളതല്ല. ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതും സൗന്ദര്യവർധ കവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും വാസനദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടുന്നതും വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഘോ ഷപരിപാടികൾക്കു വേണ്ടിയോ വിനോദത്തിനു വേണ്ടിയോ യാത്ര ചെയ്യാനും പാടില്ല. ഈ വില ക്കുകളെല്ലാം ഇദ്ദയോടൊപ്പം അവസാനിക്കുന്നു.
ഇദ്ദകാലം കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭർതൃഗൃഹം വിട്ടുപോകാവുന്നതാണ്. അവർ ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയോ തൽക്കാലം വിവാഹം വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

وَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاء أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَـكِن لاَّ تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلاَّ أَن تَقُولُواْ قَوْلاً مَّعْرُوفًا وَلاَ تَعْزِمُواْ عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىَ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

235. (വിധവകളായ) സ്ത്രീകളോട് (അവരുടെ ഇദ്ദാവേളയിൽ) നിങ്ങൾ വിവാഹാഭിലാഷം സൂചിപ്പിക്കുകയോ മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കുറ്റകരമല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ സ്മരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. എന്നാൽ, മാന്യമായ നില യിൽ സംസാരിക്കാമെന്നല്ലാതെ, നിങ്ങൾ അവരോട് രഹസ്യമായി വിവാഹ വാഗ്ദാനം നടത്താതിരിക്കുവിൻ. നിയമപ്രകാരമുള്ള (ഇദ്ദയുടെ)അവധി എത്തുംവരെ വിവാഹ ഉട മ്പടി തീരുമാനിക്കാവുന്നതല്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ മനോഗതങ്ങൾ പോലും അറിയുന്നുണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിച്ചു കൊള്ളുക. അതിനാൽ അവനെ സൂക്ഷിക്കുക. നിശ്ചയം, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും സഹനശീലനുമാണെന്ന് അറിയുക.

235: ഭർത്താവിന് ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ അവസരമുള്ള വിവാഹമോചനത്തിന് വിധേയയായ സ്ത്രീയോട് അവളുടെ ഇദ്ദാവേളയിൽ വ്യംഗ്യമായോ വ്യക്തമായോ വിവാഹാലോചന നടത്തുന്നത്

നിഷിദ്ധമാണ്. അവളെ മടക്കി എടുക്കുവാൻ ഭർത്താവിന് അവകാശമുള്ളതുകൊണ്ടും, അവർ തമ്മിൽ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത തടയുന്നതിനും അത് കാരണമായേക്കും. എന്നാൽ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനാവാത്തവിധം എന്നേക്കുമായി വിവാഹമോചനത്തിന് വിധേയയായ സ്ത്രീയോട് വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിവാഹാലോചന നടത്തുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെങ്കിലും സംഗതി തുറന്നു പറയാതെ, വല്ല സൂചനാവാക്കും പറയുകയോ, ഇദ്ദ കഴിഞ്ഞാൽ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോ വിരോധമില്ലെന്ന് ഈ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത നിലക്കുള്ള വിവാഹമോചനത്തെത്തുടർന്ന് ഇദ്ദയാചരിക്കുന്ന സ്ത്രീയും ഭർത്താവിൻെറ മരണം മൂലം ഇദ്ദയാചരിക്കുന്ന സ്ത്രീയും ഒരുപോലെയാകുന്നു.

لاَّ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ النِّسَاء مَا لَمْ تَمَسُّوهُنُّ أَوْ تَفْرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾

236. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ(ഭാര്യമാരെ) സ്പർശിക്കുകയോ അവരുടെ വിവാഹമൂല്യം നിശ്ചയിക്കുകയോ ചെയ്യും മുമ്പ് വിവാഹമോചനം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കതിൽ കുറ്റമില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവർക്ക് മാന്യമായ നിലയിൽ കുറച്ചു വിഭവം നൽകേണ്ടതാകുന്നു. കഴിവുള്ളവൻ അവൻെറ കഴിവനുസരിച്ചും ദരിദ്രൻ അവൻെറ കഴിവനുസരിച്ചും. അത് നല്ല മനുഷ്യരുടെ ബാധ്യതയാകുന്നു.

وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إَلاَّ أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُواْ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلاَ تَنسَوُاْ الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

237. ഇനി നിങ്ങൾ അവരെ സ്പർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുകയും നിങ്ങൾ അവരുടെ വിവാഹമൂല്യം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ നിശ്ചിത വിവാഹമൂല്യത്തിൻെറ പകുതി നൽകേണ്ടതാകുന്നു. (സ്ത്രീ) വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയോ (വിവാഹമൂല്യം വസൂൽ ചെയ്യാതിരിക്കുക), വിവാഹ ഉടമ്പടി ആരുടെ കയ്യിലാണോ അയാൾ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയോ (വിവാഹമൂല്യം മുഴുവൻ നൽകുക) ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലല്ലാതെ. നിങ്ങൾ (പുരുഷന്മാർ) വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതാണ് ദൈവഭക്തിയോട് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഔദാര്യം കാണിക്കാൻ മറക്കരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു കാണുന്നവനത്രെ.

236,237: വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യക്ക് മഹ്ർ(വിവാഹമൂല്യം) കൊടുക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. എന്നാൽ വിവാഹകർമം(നികാഹ്) നടക്കുമ്പോൾ മഹ്റിൻെറ സംഖ്യ നിർണയിക്കണമെന്നും ആ സമയത്ത് തന്നെ അത് കൊടുക്കണമെന്നും നിർബന്ധമില്ല. അത് പിന്നീട് രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രകാരം കൊടുത്താലും മതി. ഈ രീതിയിൽ നികാഹ് നടക്കുകയും, എന്നാൽ ദമ്പതികൾ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുകയോ ശാരീരിക ബന്ധം പുലർത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് വിവാഹമോചനം സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിവാഹമോചനത്തിൻെറ ഇദ്ദ സ്ത്രീ ആചരിക്കേണ്ടതില്ല. (33:49). വിവാഹ മൂല്യമോ ഇദ്ദാകാലത്തെ ജീവനാംശമോ നൽകാൻ ഭർത്താവ് ബാധ്യസ്ഥനുമല്ല. എങ്കിലും അവർക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനമെന്ന നിലക്ക് ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവിനനുസരിച്ച് വിഭവങ്ങൾ നകേണ്ടതാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ വിവാഹമോചനം നടക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമായും അവളുടെ മനസ്സിന് വിഷമം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. സ്ത്രീ അപമാനിതയാവുകയും വിവാഹകമ്പോളത്തിൽ അവളുടെ വില ഇടിയാനും കാരണമാകുന്നു.

എന്നാൽ വിവാഹമൂല്യം(മഹ്ർ) നിശ്ചയിക്കുകയും ഭാര്യയുമായി ശാരീരിക ബന്ധം നടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വിവാഹമോചനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിർണിത വിവാഹമൂല്യത്തിന്റെ പകുതിയെങ്കിലും സ്ത്രീക്ക് 'മതാഅ്'(വിഭവം) ആയി നൽകണം. സ്ത്രീ സ്വമനസ്സാലെ അതിൽ ഏതാനും ഭാഗമോ മുഴുവനായോ വേണ്ടെന്ന് വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ ഭർത്താവിന് കുറ്റമില്ല. ഭർത്താവ് അവന്റെ ഔദാര്യമെന്ന നിലക്ക് പകുതിയിലധികമോ മുഴുവനായോ മതാആയി നൽകുന്നതാണ് അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്തസ്സും ദൈവഭക്തിയോട് അടുത്തതും.

حَافِظُواْ عَلَى الصَّلَوَاتِ والصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَقُومُواْ لِلّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

238. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ; വിശേഷിച്ചും വിശിഷ്ടമായ നമസ്കാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഭക്തിയോടെ നിൽക്കുവിൻ.

238: 'വിശിഷ്ടമായ നമസ്കാരം' ഏതാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. 'അസ്ർ നമസ്കാരമാണെന്നാണ് പ്രബലമായ വീക്ഷണം.

فَإنْ خِفْتُمْ فَرِجَالاً أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنتُمْ فَاذْكُرُواْ اللّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

239. എന്നാൽ നിങ്ങൾ (ശത്രുക്കളെ)ഭയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടോ വാഹനത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടോ (നമസ്കരിച്ചു കൊള്ളുക); എന്നാൽ സമാധാനാവസ്ഥയിലാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിവില്ലാതിരുന്നത് അവൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ, അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുക.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِم مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِيَ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ وَاللّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

240. നിങ്ങളിൽ ഭാര്യമാരെ വിട്ടു മരിച്ചുപോകുന്നവർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വർഷത്തേക്കാവശ്യമായ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവരെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറക്കിവിടാവതുമല്ല. അവർ(സ്വയം) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ അവർ ന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമില്ല. അല്ലാഹു പ്രതാപവാനും യുക്തിജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

241. ഇതേപ്രകാരം വിവാഹമുക്തകൾക്കും ന്യായമായ നിലയിൽ ജീവിത വിഭവം നൽകേണ്ടതാണ്. ഭയഭക്തിയുള്ളവർക്ക് അതൊരു ബാധ്യതയത്രെ.

241: ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയവും താൽപര്യവും വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഭിന്നമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിധിയാണിത്. പിന്നീട്, ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടാൽ ഇദ്ദ ആചരിക്കേണ്ടനിയമവും(2:234), അനന്തരാവകാശനിയമവും നിലവിൽ വന്നതോടു കൂടി ഈ വിധി ദുർബലപ്പെട്ടു എന്ന് ഒരു വിഭാഗം വ്യാഖ്യാ താക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം സ്ത്രീ അയാളുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പക്ഷം ഒരു കൊല്ലംവരെ അവൾക്ക് താമസവും ചെലവും നൽകുവാൻ വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യാമെന്നാണ് മറ്റു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ വചനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്.
ഇന്ത്യൻ കോടതികൾ, മതാഇന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ കോടതിയെ സമീപിക്കുന്ന വിവാഹമുക്തകൾക്ക്, 2:241-ാം സൂക്തം അനുശാസിക്കുന്ന മതാഅ്, ശരീഅത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്ന നിലക്ക് ഭർത്താക്കന്മാരു ടെ സാമ്പത്തികനിലവാരമനുസരിച്ച് വലിയ സംഖ്യകൾ വിധിക്കുന്നുണ്ട്.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

242. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَـكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لاَ يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

243. മരണഭയത്താൽ വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ -അവർ അനേകായിരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു- ജനതയപറ്റി നീ ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലയോ? അല്ലാഹു അവരോട് കൽപിച്ചു: നിങ്ങൾ മരിച്ചുകൊള്ളുക. പിന്നെ അല്ലാഹു അവരെ ജീവിപ്പിച്ചു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് ഏറെ ഔദാര്യമുള്ള വനാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ല.

وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

244. (വിശ്വാസികളേ,) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ.

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

245. അല്ലാഹുവിന് ഉത്തമമായ കടം നൽകുന്നവരായി ആരുണ്ട്. അപ്പോൾ അത് അയാൾക്ക് അല്ലാഹു അനവധി മടങ്ങ് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. (ധനം) പിടിച്ചുവെക്കുന്നതും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണ്. അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

245: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ള ധനവ്യയത്തെ അല്ലാഹുവിന് കടം കൊടുക്കന്നതിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. വിഹിതമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പാദിച്ചതും സന്മനസ്സോടെയും നിസ്വാർഥതയോടെയും നിഷ്കളങ്കതയോടെയും ദൈവമാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്ന ധനം അനേകമിരട്ടിയായി തിരിച്ചുനൽകുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلإِ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مِن بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُواْ لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلاَّ تُقَاتِلُواْ قَالُواْ وَمَا لَنَا أَلاَّ نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِن دِيَارِنَا وَأَبْنَآئِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْاْ إِلاَّ قَلِيلاً مِّنْهُمْ وَاللّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
﴿٢٤٦﴾

246. മൂസാക്കുശേഷം ഇസ്രാഈൽ വംശത്തിലെ പ്രമാണിമാരുടെ കാര്യം നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നിശ്ചയിച്ചുതരിക. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: യുദ്ധത്തിന് കൽപന കിട്ടിയാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിന്നേക്കുമോ? അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ യുദ്ധം ചെയ്യാതി

രിക്കും? ഞങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നും സന്താനങ്ങളിൽനിന്നും പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരിക്കെ? എന്നാൽ അവർക്ക് യുദ്ധം കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരിൽ തുഛം പേരൊഴിച്ച് (എല്ലാവരും) പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു. അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി (നന്നായി) അറിയുന്നവ നാകുന്നു.

246:ക്രിസ്തുവിന് ഏതാണ്ട് ആയിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇസ്രാഈല്യരെ ഭരിച്ചിരുന്ന ശമുവേൽ നബിയുടെ കാലത്ത് നടന്ന സംഭവമാണിത്. മിദ്യാനികൾ, ഫെലിസ്ത്യർ, മോവബ്യർ മുതലായ വർഗങ്ങളും ഇസ്രാഈല്യരും തമ്മിൽ പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നിരുന്നു. ഫെലിസ്ത്യരുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ഇസ്രാഈല്യർക്ക് അവരുടെ 'താബൂത്ത്' (പെട്ടകം) നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇക്കാ ലത്ത് ഇസ്രാഈല്യരിൽ പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടായിരുന്നു ശമുവേൽ പ്രവാചകൻെറ ആഗമനം. അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രവാചകനും ന്യയാധിപനും ആയിരുന്നു. ശമുവേൽ നബി വാർ ധക്യം പ്രാപിച്ചു. ഇസ്രാഈല്യരിൽനിന്ന് ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്ത പ്രദേശങ്ങൾ മോചിപ്പിക്കാനാ യി തങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നിശ്ചയിച്ചുതരണമെന്ന് ശമുവേൽ നബിയോട് ഇസ്രാഈലീ നേതാക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു.
ബൈബിൾ, ശമുവേൽ പുസ്തകം ഒന്നിൽ ഇതുസംബന്ധമായ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوَاْ أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاء وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

247. അവരുടെ പ്രവാചകൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു താലൂത്തിനെ നിങ്ങൾക്ക് രാജാവായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: അയാൾക്കെങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ രാജാവാകാൻ കഴിയും? രാജാധികാരത്തിന് അവനെക്കാൾ യോഗ്യത ഞങ്ങൾക്കാണ ല്ലോ. അവൻ സമ്പദ്സമൃദ്ധി ലഭിച്ചവനുമല്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു നിങ്ങൾ ക്കുമേൽ അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അവന് വൈജ്ഞാനികവും കായിക വുമായ കഴിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു രാജത്വം അവനി ച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്നു. അല്ലാഹു അതിവിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനു മാകുന്നു.

247: ഇസ്രാഈലിപ്രമാണിമാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അവർക്ക് 'താലൂത്ത്' എന്നൊരാളെ അല്ലാഹു രാജാവായി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു. യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളിൽ ലേവീ ഗോത്രത്തിൽ പ്രവാചകത്വവും യഹൂദാഗോത്രത്തിൽ ന്യായാധിപത്യവും പാര മ്പര്യമായി തുടർന്നു പോന്നിരുന്നു. അവരിലെ ഒരു ചെറുഗോത്രമായ ബിൻയാമീൻ ഗോത്രത്തിലെ ഒരാൾ രാജാവായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിൽ പ്രമാണിമാർ സന്തുഷ്ടരായിരുന്നില്ല. താലൂത്തിൻെറ പേർ ശൗൽ എന്നാണ് ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും താലൂ ത്തിൻെറ യഥാർഥ നാമം 'ശൗൽ' ആണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശംവീൽനബി ഇസ്രാഈല്യ രുടെ പൊതുസമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടി താലൂത്തിനെ അല്ലാഹു രാജാവാക്കി നിയോഗിച്ച വിവരം വിളംബരം ചെയ്തു. ബൈബിളിൽ ഇതിൻെറ വിവരണം 1-ശമുവേൽ, 9,10 അധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

وَقَالَ لَهُمْ نِبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلآئِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

248. അവരുടെ പ്രവാചകൻ അവരോട് പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജാധികാരത്തിനുള്ള അടയാളം ആ (വിശുദ്ധ)പേടകം(അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്ത്)നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് വന്നു

ചേരും എന്നതാണ്. അതിൽ നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള സമാധാനവും, മൂസാ കുടുംബവും ഹാറൂൻ കുടുംബവും വിട്ടേച്ചുപോയ വിശുദ്ധാവശിഷ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. മലക്കുകൾ അത് വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും ഇതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

248:താലൂത്തിനെ രാജാവാക്കി നിയമിച്ചതിൽ ഇസ്രാഈല്യർ അസംതൃപ്തരായിരുന്നതിനാൽ, അല്ലാഹു നിയമിച്ച ഒരു രാജാവ് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു അടയാളമായിരുന്നു അവർക്ക് 'വിശുദ്ധപേടകം' തിരികെ ലഭിക്കുക എന്നത്. ഇസ്രാഈല്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ അമൂല്യ സമ്പത്തായിരുന്ന ആ പേടകത്തിൽ, മൂസാ(അ)ക്ക് അല്ലാഹുനൽകിയ ഫലകങ്ങളും, തൗറാത്തിൻെറ കോപ്പിയും, അല്ലാഹുവിൻെറ അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന മൂസാ(അ)യുടെ വടിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ബൈബിളിൽ 1-ശമുവേൽ 4-8 അധ്യായങ്ങളിൽ ഇതിൻെറ വിശദാംശങ്ങളുണ്ട്. ശമുവേൽ പ്രവാചകൻെറ കാലത്ത് ഇസ്രാഈല്യരും ഫിലിസ്ത്യരും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഇസ്രാഈല്യർ പരാജയപ്പെടുകയും വിശുദ്ധപേടകം ഫിലിസ്ത്യർ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ഫിലിസ്ത്യർ വിശുദ്ധ പേടകം ദാഗോൻ എന്ന വിഗ്രഹത്തിൻെറ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചു. ദാഗോൻ അതുമൂലം മറിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ ആ പേടകം കൊണ്ടുചെന്ന നാടുകളിലെല്ലാം മാരകരോഗങ്ങളും നാശങ്ങളും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായി ബൈബിൾ പറയുന്നു. ചില പുരോഹിതന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം പേടകം ഇസ്രാഈല്യരുടെ നാട്ടിലേക്ക് മടക്കി അയക്കുവാനും പ്രായശ്ചിത്തമായി സ്വർണംകൊണ്ടുള്ള വസ്തുക്കളുണ്ടാക്കി അതോടൊപ്പം അയക്കുവാനും അവർ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു കാളവണ്ടിയിൽ പേടകം വെച്ചുകെട്ടി, തെളിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ അത് ഇസ്രാഈല്യരുടെ നാടിനുനേരെ തിരിച്ചുവിട്ടു. കാളവണ്ടി സ്വയം ഇസ്രാഈല്യരിലെത്തുകയായിരുന്നു. നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ കാളകൾ സ്വയം വണ്ടിയുമായി ഇസ്രാഈല്യരിലെത്തിച്ചേർന്നത് അല്ലാഹു നിയോഗിച്ച മലക്കുകളുടെ ഇടപെടൽ മൂലമാണെന്നും 'മലക്കുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരും' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ അതായിരിക്കാമെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. താലൂത്ത് അല്ലാഹുവിനാൽ നിയുക്തനായ രാജാവ്തന്നെയാണെന്നതിൻെറ തെളിവായിരുന്നു അത്.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلاَّ مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُواْ مِنْهُ إِلاَّ قَلِيلاً مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُواْ
مَعَهُ قَالُواْ لاَ طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاَقُو اللهِ كَم مِّن فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللهِ وَاللهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

249. അങ്ങനെ സൈന്യവുമായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ താലൂത്ത് പറഞ്ഞു: ഒരു നദികൊണ്ട് അല്ലാഹു തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. അതിൽനിന്ന് കുടിക്കുന്നവനാരോ അവൻ എന്നിൽപ്പെട്ടവനല്ല. അത് രുചിച്ചുനോക്കാത്തവനാരോ തീർച്ചയായും അവൻ എന്നിൽപ്പെട്ടവനത്രെ. എന്നാൽ തൻെറ കൈകൊണ്ട് ഒരു കോരൽ എടുത്തവൻ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാണ്. പക്ഷേ, അവരിൽ തുച്ഛം പേരൊഴിച്ച് എല്ലാവരും അതിൽ നിന്ന് കുടിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹവും കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളും ആ നദി കടന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ജാലൂത്തിനെയും അവൻെറ സൈന്യത്തെയും നേരിടാനുള്ള കഴിവ് ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്കില്ല. എന്നാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടവരാണ് എന്ന് കരുതുന്നവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെ എത്രയെത്ര ചെറുസംഘങ്ങളാണ് വലിയ സംഘങ്ങളെ കീഴ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു സഹനശീലരുടെ കൂടെയുണ്ട്.

249: തൻെറ പടയാളികളുടെ ആത്മനിയന്ത്രണവും ധാർമ്മിക ശക്തിയും അച്ചടക്കവും പരീക്ഷിക്കുകയും തന്നോടൊപ്പം ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ എത്രപേരുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാനുമായി ഇങ്ങനെ ഒരു പരീക്ഷണം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതായിരിക്കാം.

وَلَمَّا بَرَزُواْ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُواْ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

250. അങ്ങനെ ജാലൂത്തിനും സൈന്യത്തിനുമെതിരെ ഏറ്റുമുട്ടാനിറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ പ്രാർഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങൾക്കു നീ ക്ഷമ ചൊരിഞ്ഞു തരേണമേ, ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തേണമേ, സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തിനെതിരിൽ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاء وَلَوْلاَ دَفْعُ اللّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الأَرْضُ وَلَـكِنَّ اللّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

251. ഒടുവിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെ അവർ ശത്രുക്കളെ തോൽപിച്ചോടിച്ചു. ദാവൂദ് ജാലൂത്തിനെ കൊലപ്പെടുത്തി. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് രാജത്വവും തത്ത്വജ്ഞാനവും നൽകുകയും അവനിച്ഛിക്കുന്നത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെക്കൊണ്ട് മറ്റു വിഭാഗത്തെ പ്രതിരോധിച്ചില്ലായിരുന്നു വെങ്കിൽ ഭൂലോകം കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ലോകരോട് ഏറെ അനുഗ്രഹമുടയവനത്രെ.

251: അല്ലാഹു അവരുടെ പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കുകയും ദാവൂദ്(ഡേവിഡ്) മഹാമല്ലനായ ജാലൂത്തിനെ (ഗൊല്യാത്ത്) വധിക്കുകയും, ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. താലൂത്ത് രാജാവിനുശേഷം ദാവൂദ് ഇസ്രാഈല്യരുടെ ഭരണാധിപനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വവും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷികളുടെ ഭാഷ മനസ്സിലാക്കൽ, പടയങ്കി നിർമ്മിക്കൽ മുതലായ ചില പ്രത്യേക അറിവുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു പഠിപ്പിച്ചതായി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.
ബൈബിളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദീകരണങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്. ദാവീദ് ബെത്ത്ലെഹെമിലെ യഹൂദാഗോത്രജനായ യിശ്ശായുടെ മകനായിരുന്നു. ദാവൂദ് സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിക്കാൻ സൈനികപാളയത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ജാലൂത്ത് രണാങ്കണത്തിലിറങ്ങി വെല്ലുവിളിക്കുന്നതും ഇസ്രാഈല്യർ അയാളെ നേരിടാനാവാതെ ചകിതരായി നിൽക്കുന്നതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ജാലൂത്ത് ഇസ്രയേൽ നിരയോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യനും നിങ്ങൾ ശൗലിൻെറ ചേവകരുമാണല്ലോ. ഒരാൾ എൻെറ അടുക്കൽ വരട്ടെ. അവൻ അങ്കം വെട്ടി എന്നെ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അടിമകളാകാം. ഈ വാക്കുകേട്ട് ശൗലും കൂട്ടരും ഭയപ്പെട്ടു. ഗോല്യത്തിൻെറ വാക്കുകൾ കേട്ട്, അവനെ കൊല്ലുന്നവന്ന് രാജാവ് എന്തുകൊടുക്കുമെന്ന് ദാവീദ് അന്വേഷിച്ചു.രാജാവ് അവനെ സമ്പന്നനാക്കും, മകളെ അവനു കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കും എന്നും മറ്റും ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു. വിവരം ശൗൽ (താലൂത്ത്) അറിഞ്ഞു: ദാവീദിനെ വരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്തു. ഗോല്യത്തിനെ ദ്വന്ദയുദ്ധത്തിൽ തോൽപിക്കാൻ തനിക്ക് കഴിയുമെന്ന് ദാവീദ് അറിയിച്ചു. തൻെറ ആടുകളെ അക്രമിക്കാൻ വരുന്ന സിംഹങ്ങളെയും കരടികളെയും മല്ലയുദ്ധം നടത്തി താൻ കൊല്ലാറുണ്ടെന്നും സിംഹത്തിൻെറയും കരടിയുടെയും കൂർത്ത നഖങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ച കർത്താവ് തന്നെ ഈ ഫിലിസ്ത്യൻെറ കൈയിൽ നിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കും എന്നും ദാവീദ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ശൗൽ (താലൂത്ത് രാജാവ്) ദാവീദിനു അങ്കിയും വാളും മറ്റും നൽകി. പക്ഷേ അതൊന്നും അണിഞ്ഞ് ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദാവീദ് അതെല്ലാം അഴിച്ചുമാറ്റി. തൻെറ വടിയും കവണയും കുറെ കല്ലുകളുമായി ഗോല്യത്തിൻെറ (ജാലൂത്ത്) അടുക്കൽ ചെന്നു. ഗോല്യത്ത് ദാവീദിനെ നിന്ദിച്ച് സംസാരിച്ചു. ദാവീദ് ഒരു കല്ലെടുത്ത് കവണയിൽ വെച്ച് ഗോല്യത്തിൻെറ

നേരെ വിട്ടു. അതയാളുടെ നെറ്റിത്തടത്തിൽ തുളച്ചുകയറി. അയാൾ മുഖംകുത്തി വീണു. ഗോല്യത്തിൻെറ വാളുറയിൽനിന്ന് വാളൂരിയെടുത്ത് ദാവീദ് അയാളെ വധിച്ചു. ഇതുകണ്ട് ഫിലിസ്ത്യൻ സൈന്യം വിരണ്ടോടി. ഇതോടെ ദാവീദ് ഇസ്രാഈലീ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വീരപരാക്രമിയായി.
ശൗൽ(താലൂത്ത് രാജാവ്) ദാവീദിനു തൻെറ മകൾ മീകലോയെ വിവാഹംചെയ്തു കൊടുത്തു. എങ്കിലും ദാവീദ് തന്നെക്കാൾ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടത് ശൗലിന് ഇഷ്ടമായില്ലെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. അവർക്കിടയിൽ പല സംഘട്ടനങ്ങളും നടന്നു. ശൗലിൻെറ(താലൂത്ത്)ശേഷം രാജത്വം തനിക്കാണെന്ന് ദാവീദിനോട് ശമുവേൽ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഫിലിസ്ത്യരുമായുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ശൗൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതിനുമുമ്പായി ശമുവേൽ പ്രവാചകനും ചരമം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇസ്രാഈല്യർ മുഴുവനും ദാവീദിനെ രാജാവായി അംഗീകരിച്ചു.
രാജത്വത്തിൻെറയും പ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും പദവി ഒന്നിച്ചലങ്കരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനാണ് ദാവൂദ്(അ) എന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

252. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഇവയൊക്കെ. യഥാവിധി നാം അവ നിനക്ക് ഓതിത്തരുന്നു. തീർച്ചയായും നീ ദൈവദൂതന്മാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാകുന്നു.

252: പൂർവ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ അതിൻെറ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ യാതൊരു വളച്ചുകെട്ടുമില്ലാതെ അല്ലാഹു പ്രവാചകന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മുഹമ്മദ് നബി(സ) അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകനാണെന്ന് ഈ അവതരണങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

253. ആ ദൈവദൂതന്മാരിൽ ചിലർക്ക് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയരുളിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു (നേരിൽ)സംസാരിച്ചവർ അവരിലുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരെ പദവികളിൽ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. മർയമിൻെറ പുത്രൻ ഈസാക്ക് (യേശു) വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ പിൻഗാമികൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നുകിട്ടിയതിനുശേഷവും (പരസ്പരം) പൊരുതുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ ഭിന്നിച്ചു. അവരിൽ വിശ്വസിച്ചവരുണ്ട്. സത്യനിഷേധികളും അവരിലുണ്ട്.അല്ലാഹു ഇഛിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ഒരിക്കലും പോരടിക്കുമായിരുന്നില്ല.എന്നാൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

253: എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ആദർശവും ലക്ഷ്യവും ഒന്നായിരുന്നു. കഴിവിൻെറ പരമാവധി ഉപയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെ സത്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠതയിലും പദവികളിലും അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മൂസാ(അ)യോട് അല്ലാഹു നേരിട്ട് സംസാരിച്ചു എന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു.(4:164). അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കലീമുല്ലാഹി (അല്ലാഹു സംസാരിച്ച ആൾ) എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ലോകജനതയിലേക്ക് ആകമാനമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനും അന്ത്യപ്രവാചകനും എന്ന ബഹുമതി മുഹമ്മദ്നബി(സ)ക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്.ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യെ ഖലീലുല്ലാഹി (അല്ലാഹുവിൻെറ സുഹൃത്ത്) ആയി അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കു

ന്നു.(4:164). ഈസാ നബി(അ)ക്ക് ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഉതവിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുള്ള (ജിബ്‌രീൽ എന്ന് മലക്ക്) സഹായങ്ങളും ലഭിച്ചിരുന്നു.
മിക്ക ജനവും പ്രവാചകന്മാരുടെ യാഥാർഥ്യം ഗ്രഹിക്കുകയോ അവരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടവണ്ണം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. മറ്റു പ്രവാചകന്മാരെ നിഷേധിച്ചവർ തങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച പ്രവാചകന്മാർ മാത്രമാണ് സത്യപ്രവാചകന്മാരെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് പരസ്പരം പോരടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.
പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്ത സന്മാർഗത്തിലേക്ക് ബലാൽക്കാരം പിടിച്ചുവലിക്കുക എന്നതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ രീതി. പ്രവാചകന്മാരുടെ ആഗമനത്തിനു ശേഷം നിലനിൽക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളും ഭിന്നിപ്പുകളും ബലം പ്രയോഗിച്ച് തടയുകയോ മനുഷ്യവംശത്തെ ഒരു പ്രത്യേക മാർഗത്തിലൂടെ നിർബന്ധപൂർവം നടത്തുകയോ ചെയ്യു എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമേ അല്ല. അങ്ങനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെതിരിൽ ചലിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു തീരെ സാധ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. അവൻ ആ നിശ്ചയത്തെ ശ്വാസോഛ്വാസവും ഭക്ഷണവുംപോലെ മനുഷ്യന്റെ ജഡികസ്വഭാവമാക്കുമായിരുന്നു. അന്ധമായ അനുസരണവും വിധേയത്വവുമല്ല അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്; പ്രത്യുത ബോധപൂർവം തെരഞ്ഞെടുത്തു സ്വീകരിക്കുന്ന അനുസരണവും വിധേയത്വവുമാണ്. അല്ലാഹു മനുഷ്യന് കണ്ണും കാതും നന്മതിന്മകൾ വേർതിരിക്കാനുള്ള വിവേചനബുദ്ധിയും ഇഛാ ശക്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാനുഷികയോഗ്യതകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് മനുഷ്യന്റെ കടമയാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വമനസ്സാലെ അംഗീകരിക്കുന്നവൻ വിജയം വരിക്കുന്നതും അതിൽ നിന്ന് മുഖം തിരിക്കുന്നവൻ നഷ്ടത്തിലകപ്പെടുന്നതുമാണ്.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لاَّ بَيْعٌ فِيهِ وَلاَ خُلَّةٌ وَلاَ شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

254. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, കൊള്ളക്കൊടുക്കകളോ മൈത്രീബന്ധമോ ശിപാർശയോ നടക്കാത്ത ഒരുദിവസം വന്നെത്തുന്നതിനുമുമ്പായി നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള വിഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ചെലവഴിക്കുവിൻ. സത്യനിഷേധികൾ തന്നെയാണ് അതിക്രമികൾ.

اللّهُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

255. അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ദൈവമില്ല. അവൻ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. എല്ലാറ്റിനെയും പരിപാലിക്കുന്നവൻ. അവനെ മയക്കമോ ഉറക്കമോ ബാധിക്കുന്നില്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതെല്ലാം അവൻേറതാകുന്നു.അവന്റെ സന്നിധിയിൽ അനുവാദമില്ലാതെ ശിപാർശ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവനാര്? അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും അവർക്ക് പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് അവനിച്ഛിക്കുന്നതല്ലാതെ അവർക്കൊന്നും അറിയാൻ സാധ്യമല്ല. അവന്റെ ആധിപത്യം വാനലോകങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും വലയം ചെയ്തു നിൽക്കുന്നു. അവയുടെ പരിപാലനം അവനെ ഒട്ടും ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവൻ അത്യുന്നതനും മഹാനുമത്രെ.

255: അല്ലാഹുവിന്റെ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ മഹൽഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണിക്കുന്ന ഈ വാക്യം 'ആയത്തുൽ കുർസിയ്യ്'' എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഭരണത്തിനും ആധിപത്യത്തിനും 'കുർസിയ്യ്'' എന്ന പദം ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.ഇത് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വാക്യമാണെന്ന് ചില നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിലെ ആശയവും ഉള്ളടക്കവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ഈ സൂക്തം ഓതുന്ന പക്ഷം നേരം പുലരുന്നതുവരെ പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവം ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ബുഖാരിയും(റ)

മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച നബിവചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ഈ സൂക്തം ഓതുവാൻ പ്രോത്സാഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും ചില നബിവചനങ്ങളിൽ കാണാം.
'സത്യദൈവം' അല്ലെങ്കിൽ 'സാക്ഷാൽ ദൈവം', എല്ലാനിലക്കും ഏകനായ 'അല്ലാഹു' മാത്രമാണ്. അവന്ന് സഹദൈവങ്ങളോ ഉപദൈവങ്ങളോ ഇല്ല. പ്രപഞ്ചമാകുന്ന തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും അവനു മാത്രമാണ്. അവനെ വിട്ടുകൊണ്ടോ, അവന്റെ ഗുണങ്ങളിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ പങ്ക് ചേർത്തുകൊണ്ടോ ആരെയെങ്കിലും ദൈവമായി വല്ലവരും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതെല്ലാം കേവലം വ്യാജദൈവങ്ങളാണ്.
സ്വയം നിലനിൽക്കുന്നവനും മറ്റെല്ലാറ്റിനെയും നിലനിർത്തുന്നവനുമായ അസ്തിത്വം അല്ലാഹു മാത്രമെയുള്ളു. ഈ അണ്ഡകടാഹത്തെ പരിപാലിക്കുന്ന ശക്തി ഒന്നേയുള്ളു. അത് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരംശത്തിൽപോലും ദൈവേതരന്മാരുടെ സ്വതന്ത്രമായ കൈകടത്തലുണ്ടായാൽ പ്രാപഞ്ചികവ്യവസ്ഥ അപ്പടി താറുമാറായിപ്പോകുന്നതാണ്.
മയക്കമോ ഉറക്കമോ ആലസ്യമോ അശ്രദ്ധയോ ബാധിക്കാത്തവനും, എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ട് സദാ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. 'ദൈവം ആറുനാളുകളിൽ ആകാശ ഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചു, ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചു' എന്ന ബൈബിൾ വാക്യത്തിന്റെ ഖണ്ഡനമാണിത്. ദൈവത്തെ മാനുഷികപരിമിതികളിൽ സങ്കൽപിച്ചതിൽനിന്നുണ്ടായതാണിത്. ആകാരത്തിലോ കഴിവുകളിലോ യാതൊരുവിധ സാദൃശ്യവുമില്ലാത്തവനാണ് അല്ലാഹു.
ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതൊക്കെയും അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ് അവന്നു പുറമെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഓരോ വസ്തുവും അവന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിമയുമാണ്.
അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണത്തിൽ യാതൊരു പങ്കുകാരുമില്ല. ശിപാർശകർ വഴി അവന്റെ തീരുമാനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ മാത്രം സ്വാധീന ശക്തി ആർക്കുമില്ല. ചില സൃഷ്ടികളെ ജനം അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങളുടെ ശിപാർശകരായി കരുതുകയും ശിപാർശ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരബദ്ധമാണിത്. അല്ലാഹുവിൽ പങ്കുചേർക്കുന്നതിലേക്കു നയിക്കുന്ന അത്തരം സങ്കൽപങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ.
എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ ശിപാർശയുണ്ടാവാം. അവന്റെ ഇഷ്ടദാസന്മാരിൽ നിന്ന് അവൻ അനുവദിച്ചവർക്ക് അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന മറ്റു ചിലർക്കുവേണ്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ ശിപാർശ ചെയ്യാൻ അനുവാദം നൽകുന്നതാണ്.(20:109). പരലോകത്ത് വെച്ച് നബി(സ) തിരുമേനി മേൽപറഞ്ഞ ഉപാധികളോടെ ശിപാർശ നടത്തുമെന്ന് ബുഖാരി, മുസ്ലിം(റ) തുടങ്ങിയ മഹാന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ തിരുവചനങ്ങളിലുണ്ട്.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

256. മതകാര്യത്തിൽ യാതൊരുവിധ ബലപ്രയോഗവുമില്ല.സന്മാർഗം ദുർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞ് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതൊരാൾ ത്വാഗൂത്തിനെ (ദുശ്ശക്തികളെ) നിഷേധിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ പിടിച്ചിട്ടുള്ളത് ബലിഷ്ഠമായ ഒരു കയറിലാകുന്നു. അത് ഒരിക്കലും അറ്റുപോകുന്നതല്ല. അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

256: സന്മാർഗവും ദുർമാർഗവും (ഇസ്ലാമാകുന്ന സമ്പൂർണ ജീവിത വ്യവസ്ഥ) വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൂർവപ്രവാചകന്മാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അസത്യങ്ങളെല്ലാം മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വത്തോടെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യാന്വേഷകർക്ക് അനായാസം സത്യവും അസത്യവും തെളിഞ്ഞുകിട്ടുന്നതിന് ലോകാവസാനം വരെ അതിന്റെ സംശുദ്ധരൂപം നിലനിൽക്കാൻ ആവശ്യമായ സംവിധാനവും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വിശ്വസിക്കാനായി ജനങ്ങളെ ബലപ്രയോഗം വഴി നിർബന്ധിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമല്ല. യാഥാർഥ്യം വ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയേ പ്രബോധകൻ

ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. പ്രലോഭനങ്ങളോ പ്രീണനങ്ങളോ ബലപ്രയോഗമോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. സത്യം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആത്മാർഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും.

അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അടിമത്തത്തിൻെറയും വിധേയത്വത്തിൻെറയും പരിധി ലംഘിക്കുകയോ ലംഘിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ശക്തികളും 'ത്വാഗൂത്തിൻെറ' (ദുശ്ശക്തികളുടെ) വിവക്ഷയിൽ പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം യാഥാർഥ്യമാകണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' (അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല). എല്ലാ ദൈവേതര ശക്തികളെയും നിഷേധിച്ച ശേഷമാണ് അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം അനുശാസിക്കുന്നത്.

എല്ലാം അറിയുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ പാശത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും പൊട്ടിപ്പോകാത്ത പിടിവള്ളിയിലാണ് പിടികൂടിയിരിക്കുന്നത്. ശാശ്വതമായ പാരത്രിക സ്വർഗീയജീവിതത്തിലേക്ക് അതവനെ എത്തിക്കുന്നതാണ്. ഇതല്ലാത്ത ഏതുകയറും മരണത്തോടെ പൊട്ടിപ്പോകുന്നതാണ്. അതവനെ തീരാനഷ്ടത്തിലാക്കുന്നതുമാണ്.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

257. അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരുടെ രക്ഷാധികാരിയാണ്. അവൻ അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികളുടെ രക്ഷാധികാരികൾ ത്വാഗൂത്തു (ദൈവേതര ശക്തി)കളാകുന്നു. അവർ അവരെ പ്രകാശത്തിൽ നിന്ന് അന്ധകാരങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അവരത്രെ നരകാവകാശികൾ. അവർ അവിടെ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.

257: അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരിയും സഹായിയുമായിരിക്കും. അവൻ അവരെ അജ്ഞതയിൽ നിന്നും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തി സന്മാർഗത്തിൻെറ ശരിയായ പാന്ഥാവിലൂടെ നയിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷാധികാരികൾ ദൈവേതര ദുശ്ശക്തികളായിരിക്കും. അവർ അവരെ ഭൗതികത്വത്തിൻെറയും ബഹുദൈവത്വത്തിൻെറയും നാസ്തികത്വത്തിൻെറയും വികാരേഛകളുടെയും അന്ധകാരങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അവസാനം അതവരെ ഒരു കാലത്തും രക്ഷകിട്ടാത്തവിധം ശാശ്വത നരകശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَآجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

258. തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഇബ്റാഹീമിനോട് തർക്കിച്ചവനെക്കുറിച്ച് നീ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലേ? അല്ലാഹു അവന്ന് രാജാധികാരം നൽകിയതാണ് (അതിനു നിമിത്തമായത്). ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് എൻെറ രക്ഷിതാവ്. അയാൾ പറഞ്ഞു: ഞാനും ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു സൂര്യനെ കിഴക്കുനിന്നുദിപ്പിക്കുന്നു. നീ അതിനെ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് ഉദിപ്പിക്കുക. അപ്പോൾ ആ സത്യനിഷേധിക്ക് ഉത്തരംമുട്ടി. അക്രമികളായ ജനതയെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല.

258: ഇബ്റാഹീം നബി(അ) സംവാദം നടത്തിയ വ്യക്തി, ഇറാഖിലെ ഒരു പുരാതന നഗരമായിരുന്ന ഊർ പട്ടണം ഭരിച്ചിരുന്ന നംറൂദ് രാജാവാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവി

ച്ചിരിക്കുന്നു. അയാാ അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇറാഖിൻെറ യും അതിലെ നിവാസികളുടെയും സർവാധിപതി താനാണെന്നും, താൻ ഉത്തരം ബോധിപ്പിക്കേ ണ്ട യാതൊരാധിപത്യവും തനിക്കുമീതെയില്ലെന്നുമായിരുന്നു അയാളുടെ വാദം.
പട്ടണത്തിലെ മുഖ്യദേവാലയത്തിലെ വിഗ്രഹങ്ങളെ വെട്ടിവീഴ്ത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ രാജാവിൻെറ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. (അധ്യായം നാലിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളുണ്ട്.) ജീവികാംക്ക് ജീവിതവും മരണവും നൽകുന്ന സാക്ഷാൽ കർത്താവ് ഏതൊരു വനാണോ അവനാണ് തൻെറ രക്ഷിതാവ് എന്ന് ഇബ്റാഹീംനബി(അ) പറഞ്ഞപ്പോാ ആ രക്ഷി താവിനെ അംഗീകരിക്കാൻ നംറൂദ് കൂട്ടാക്കിയില്ല. അത് അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തൻെറ അധികാരത്തിൻെറയും ഔന്നത്യത്തിൻെറയും വൻ കോട്ടകളെല്ലാം തകർന്ന് പോകുമെന്ന് അവനറി യാമായിരുന്നു. അതിനാൽ ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും പുതിയൊരു വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കൊ ണ്ട് യാഥാർഥ്യത്തെ മറികടക്കുവാനാണ് അയാാ ശ്രമിച്ചത്. അതായത് കൊല്ലാനും കൊല്ലാതി രിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് നംറൂദ് പറഞ്ഞത്.
എന്നാൽ സൂര്യനെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ വെല്ലുവിളികേട്ടപ്പോാ അയാാ അമ്പരന്നു. അയാാക്ക് ഉത്തരംമുട്ടി. സൂര്യദേവൻെറ ആരാധകനായിരുന്ന നംറൂദ്, താൻ സൂര്യദേവൻെറ അവതാരമോ പ്രതിപുരുഷനോ ആണെന്നു വാദിച്ചിരുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിക്കു മുമ്പിൽ അയാാ ഉത്തരം മുട്ടുക എന്നാൽ തനിക്ക് സൂര്യഗതിയെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിവില്ല എന്നാണർഥം. സൂര്യദേവൻെറ അവതാരമാണെന്ന തൻെറ അവകാശവാദങ്ങാ തനി വ്യാജമാണെന്ന് തെളിയുകയും ചെയ്തു. ആ സങ്കൽപങ്ങളിൽ ഒരു യാഥാർഥ്യവുമില്ലെന്നും തെളിഞ്ഞു.
ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ന്യായവാദങ്ങളും തെളിവുകളും രാജാവിൻെറയോ പ്രജകളുടെയോ കണ്ണു തുറപ്പിച്ചില്ല. ദൈവനിന്ദകനെന്ന കുറ്റമാരോപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അവർ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലി ട്ടു ചുട്ടുകൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹം തീക്കുണ്ഡത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്നു. ജീവിതവും മരണവും അല്ലാഹുവിൻെറ ഹസ്തത്തിൽ മാത്രമാണെന്നും നംറൂദിന് അതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്ന് തെളിയുകയും ചെയ്തു.

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِئَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

259. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം: മേൽപ്പുരകളോടെ തകർന്നു കിടന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തി ലൂടെ കടന്നുപോകാനിടയായ ഒരാാ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:നിർജീവമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം ഇതിനെ എങ്ങനെയായിരിക്കും അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നത്? അപ്പോാ അല്ലാഹു അദ്ദേ ഹത്തെ നൂറു കൊല്ലം ജീവനറ്റ നിലയിലാക്കി. പിന്നീട് അയാളെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽ പിച്ചു. അവൻ ചോദിച്ചു: നീ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ(നിർജീവാവസ്ഥയിൽ) കഴിച്ചു കൂട്ടി? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഒരു ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിൻെറ ഏതാനും ഭാഗം. അവൻ പറഞ്ഞു: അല്ല, നീ നൂറുകൊല്ലം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. നീ നിൻെറ ആഹാരപാനീയങ്ങാ നോക്കുക. അവയൊട്ടും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എ ന്നാൽ നീ നിൻെറ കഴുതയെ ഒന്നു നോക്കുക. (അതിൻെറ അസ്ഥികൂടംപോലും ദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു.) നിന്നെ മനുഷ്യർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാകുന്നു നാമിത് ചെയ്തത്. ആ അസ്ഥികളിലേക്ക് നോക്കൂ. നാം അവയെ എങ്ങനെ പുനഃ സംഘടിപ്പിക്കുകയും എന്നിട്ട് എങ്ങനെ മാംസംകൊണ്ട് പൊതിയുന്നുവെന്നും. കാര്യം വ്യക്തമായപ്പോാ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ് അല്ലാഹു എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു.

259: ഈ സൂക്തത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി ആരായിരുന്നുവെന്നും സ്ഥലം ഏതായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഹെസക്കിയേൽ പ്രവാചകനോ ഉസൈർ (എസ്രാ) പ്രവാചകനോ ആയിരിക്കാമെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മേൽപുരകളോടെ തകർന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു പട്ടണത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അത്ഭുതം കൂറുകയായിരുന്നു: ഇതുപോലെ തകർന്നു കഴിഞ്ഞ ഒരു പട്ടണത്തെ അല്ലാഹു എങ്ങനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കും. അല്ലാഹു അയാളെ തൽക്ഷണം മരിപ്പിക്കുകയും നൂറുവർഷത്തിനുശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. കഴുതയുടെ ജീർണിച്ചുപോയ അസ്ഥികൾ പുനർഘടിപ്പിച്ച് അതിൽ മാംസവും തോലും ചർമവും പൊതിഞ്ഞ് ജീവിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുനരുജ്ജീവന പ്രക്രിയ അയാൾക്ക് നേരിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതയാളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികരിൽ അദ്ദേഹം മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു സജീവ ദൃഷ്ടാന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن قَالَ بَلَى وَلَـكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

260. ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക): എന്റെ രക്ഷിതാവേ, മരിച്ചവരെ നീ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നാലും. (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: അപ്പോൾ നീ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അതേ,എന്നാലും എന്റെ ഹൃദയം സമാധാനം കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: എങ്കിൽ നീ നാലു പക്ഷികളെ പിടിച്ച് അവയെ നിന്നോട് ഇണക്കുക. പിന്നെ അവയുടെ ഓരോ അംശം ഓരോ മലയിൽ വെക്കുക. പിന്നീട് അവയെ നീ വിളിക്കുക. അവ നിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിയെത്തുന്നതായിരിക്കും. അല്ലാഹു പ്രതാപവാനും യുക്തിമാനുമാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുക.

260: ഈ വചനത്തെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലതരത്തിൽ വ്യഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'അവയെ ഇണക്കുക' എന്നതിന് അവയെ മുറിക്കുക, നുറുക്കുക എന്നിങ്ങനെയും അർഥം കൊടുത്തുകാണുന്നു. അധിക പണ്ഡിതന്മാരും ഈ അർഥമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മരിച്ചവരുടെ പുനരുജ്ജീവന പ്രക്രിയ അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീം നബി(അ)ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു എന്നാണ് സന്ദർഭത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് ഈ സൂക്തത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു.
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കേവലം സങ്കൽപങ്ങളല്ല, ഊഹങ്ങളും അനുമാനങ്ങളുമല്ല, പ്രത്യുത യഥാർഥ ജ്ഞാനമാണ്, ഞങ്ങൾ കണ്ണുകൊണ്ട് നേരിൽ കണ്ട യാഥാർഥ്യങ്ങളാണ് എന്നിങ്ങനെ ലോകത്തോട് പ്രവാചകന്മാർക്ക് ശക്തിയുക്തം പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവരുടെ പ്രബോധനദൗത്യം വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയും അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങളിലൂടെയും നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം ചില വെളിപാടുകൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷിച്ചത് ഒരനുഭവസാക്ഷ്യമായിരുന്നു. 'അപ്രകാരം ഇബ്റാഹീമിന് നാം ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യരഹസ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ദൃഢബോധമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കാൻ'(6:75). ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന്റെ രഹസ്യവും ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗം തന്നെ.

مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّئَةُ حَبَّةٍ وَاللّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاء وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

261. അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ തങ്ങളുടെ ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരുടെ ഉപമ ഒരു ധാന്യ മണിയുടെ ഉപമപോലെയാകുന്നു. അത് ഏഴു കതിരുകള്‍ വിളയിച്ചു. ഓരോ കതിരിലും നൂറുമണികള്‍! അല്ലാഹു അവന്‍ ഇച്ഛിക്കുന്നവര്‍ക്ക് ഈ വിധം പെരുക്കി ക്കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ വിശാലതയുള്ളവനും സര്‍വജ്ഞനുമാണ്.

261: അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിര്‍ദ്ദേശമനുസരിച്ച്, അവന്റെ പ്രീതി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് അവന്‍ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഏത് നല്ല കാര്യത്തിനും ധനം വ്യയം ചെയ്യുന്നത് 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍' ഉള്‍പ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിനെ വയലില്‍ വിതക്കുന്ന വിത്തുപോലെ വേണം കരുതാന്‍. ഒരൊറ്റവിത്തില്‍നിന്ന് എഴുനൂറു മേനി വിളയിപ്പിക്കാന്‍ കഴി വുള്ള അല്ലാഹുവിന് ഒരു നന്മ ചെയ്തതിന്റെ പ്രതിഫലം പരലോകത്ത് എഴുനൂറു ഇരട്ടിയാക്കി മടക്കിത്തരിക എന്നത് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. നന്മകള്‍ക്ക് ചുരുങ്ങിയത് പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നും തിന്മകള്‍ക്ക് അതിനു തുല്യമായ പ്രതിഫലം മാത്രമേ നല്‍കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും 6:160-ല്‍ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാല്‍ പ്രതിഫലത്തിന്റെ വര്‍ദ്ധനവ്, ചെലവഴിക്കു ന്നതില്‍ അയാളുടെ ആത്മാര്‍ഥതയെയും നിഷ്കളങ്കതയെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നതില്‍ അവന്‍ വളരെ വിശാലതയുള്ളവനാണ്. പിശുക്കോ, മടിയോ, വിഷമ മോ ഇല്ലാതെ ഓരോരുത്തരുടെയും കര്‍മ്മങ്ങള്‍ എത്രമാത്രം വളര്‍ച്ചക്കും പ്രതിഫലത്തിനും അര്‍ഹ മാണോ അത്രയും ഇരട്ടിയിരട്ടിയായി തിരിച്ചു നല്‍കുന്നതാണ്. ദൈവിക മാര്‍ഗത്തിലുള്ള ധന വ്യയത്തെ അല്ലാഹുവിന് കടംകൊടുക്കുന്നതിനോടാണ് 245-ാം സൂക്തത്തില്‍ വര്‍ണിച്ചിരിക്കുന്ന ത്. കടം കൊടുത്ത സമ്പത്ത് നിര്‍ബന്ധമായും തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്. അതിനാല്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ ചെലവഴിച്ച ധനത്തിന്റെ പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയേക്കുമോ എന്ന് ആരും തീരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ ثُمَّ لاَ يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُواُ مَنًّا وَلاَ أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ
وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

262. അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗത്തില്‍ ധനം ചെലവ് ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് തങ്ങള്‍ ചെല വഴിച്ചത് എടുത്ത് പറയുകയോ ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവ രാരോ അവര്‍ക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ അവരുടെ പ്രതിഫലമുണ്ട്. അവര്‍ക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവര്‍ ദുഃഖിക്കുന്നതുമല്ല.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَآ أَذًى وَاللهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

263. നല്ലവാക്കു പറയലും വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കലുമാകുന്നു ദ്രോഹം പിന്തുടരുന്ന ദാന ത്തേക്കാള്‍ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു സ്വയം പര്യാപ്തനും സഹനശീലനുമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تُبْطِلُواْ صَدَقَاتِكُم بِالْمَنِّ وَالأذَى كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاء النَّاسِ وَلاَ يُؤْمِنُ
بِاللهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لاَّ يَقْدِرُونَ عَلَى
شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُواْ وَاللهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

264. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, കൊടുത്തത് എടുത്തുപറഞ്ഞുകൊണ്ടും ശല്യം ചെയ്തും നിങ്ങളുടെ ദാനധര്‍മങ്ങളെ നിങ്ങള്‍ നിഷ്ഫലമാക്കാതിരിക്കുവിന്‍; അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ ജനങ്ങളെ കാണിക്കാനായി മാത്രം ചെലവഴിക്കുന്ന വനെപ്പോലെ. അതിന്റെ ഉപമ ഒരു മിനുത്ത പാറയുടെ ഉപമപോലെയാണ്. അതി ന്മേല്‍ അല്പം മണ്ണുണ്ടായിരുന്നു.അങ്ങനെ അതിന്മേല്‍ കനത്ത മഴ പെയ്തു. അതോടെ

അത് മിനുത്ത പാറപ്പുറം മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു. അവര്‍ അധ്വാനിച്ചതിന്റെ ഫല മൊന്നും അനുഭവിക്കുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അവിശ്വാസികളായ ജനതയെ അല്ലാഹു നേര്‍വഴിയിലാക്കുകയില്ല.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

265. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി തേടിക്കൊണ്ടും സ്വയം നന്നാക്കാനായും തങ്ങളുടെ ധനം ചെല വ് ചെയ്യുന്നവരുടെ ഉപമ, ഉയര്‍ന്ന പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമപോലെ യാകുന്നു. കനത്ത മഴ ലഭിച്ചപ്പോള്‍ അത് ഇരട്ടി വിളവു നല്‍കി. ഇനി കനത്ത മഴ കിട്ടിയില്ലെങ്കില്‍ ചാറല്‍മഴ കിട്ടിയാലും മതിയാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതെല്ലാം കാണുന്നവനാണ്.

262-265: അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പാദ്യപദ്ധതിയില്‍ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ധനം അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സ്വീകാര്യ വും പ്രതിഫലാര്‍ഹവുമാകുന്നതിനുള്ള ഉപാധികള്‍ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍. ദൈവികമാര്‍ഗത്തിലുള്ള ഒരു ധനവ്യയത്തിന്റെ യഥാര്‍ഥ ലക്ഷ്യം അവന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുക എന്നതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എത്രത്തോളം ആത്മാര്‍ഥതയോടും നിഷ്കളങ്കതയോടും ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി യോടും കൂടി ധനം ചെലവ് ചെയ്യുന്നുവോ, അത്രത്തോളം കൂടുതല്‍ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഭൗതിക താല്‍പര്യങ്ങളാ ണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കില്‍, ഭൗതികമായ ലാഭേഛയുടെ അളവനുസരിച്ച് നിക്ഷേപത്തിന്റെ മൂല്യം കുറയുന്നതാണ്. ദാനം കൈപ്പറ്റുന്നവരെ ദാനത്തിന്റെ പേരില്‍ ദ്രോഹിക്കുകയോ ചൂഷണം ചെയ്യു കയോ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍ ചെയ്യുന്ന ദാനധര്‍മങ്ങള്‍ പോലെ നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികളുടെ ദാനധര്‍മങ്ങള്‍ നിഷ്ഫലമായിപ്പോ കുന്നത് ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ 264-ാം സൂക്തം വിശദീകരിക്കുന്നു. അവര്‍ ചെയ്തുകൂട്ടിയ കര്‍ മ്മങ്ങളൊക്കെയും നിരര്‍ഥകമായ പാഴ്‌വേലകളായിപ്പോയതായി അന്ത്യനാളില്‍ സത്യനിഷേധികള്‍ ക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.
അല്ലാഹുവിന്റെ തണല്‍ അല്ലാത്ത മറ്റൊരു തണലും ഇല്ലാത്ത ദിവസം അല്ലാഹു തണല്‍ നല്‍കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരിലെ ഒരു കൂട്ടര്‍ 'വലതേ കൈ ചെലവഴിക്കുന്നത് ഇടത്തെ കൈ അറിയാത്തവിധം സ്വകാര്യമായി ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരാണ്''. എന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

266. നിങ്ങളില്‍ ഒരുവന് ഈത്തപ്പനകളും മുന്തിരിവള്ളികളും ഉള്ള ഒരു തോട്ടമുണ്ടെന്ന് കരുതുക. അതിന്റെ താഴ്ഭാഗത്തൂടെ അരുവികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലായി നം കായ്കനികളും അയാള്‍ക്കതിലുണ്ട്. അയാള്‍ക്കോ വാര്‍ധക്യം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാള്‍ക്ക് കെല്‍പില്ലാത്ത സന്താനങ്ങളുമുണ്ട്. അപ്പോഴതാ തീക്കാറ്റേറ്റ് അത് കരി ഞ്ഞു പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങളാരെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? ഈ വിധം അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു, നിങ്ങള്‍ ചിന്തിക്കു ന്നതിനുവേണ്ടി.

266: ആയുഷ്കാലം മുഴുവന്‍ അധ്വാനിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത,വൈവിധ്യമായ വിളകളുള്ള തോട്ടം അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു നാള്‍ തീക്കാറ്റേറ്റ് കരിഞ്ഞുപോകുന്നു. വാര്‍ധക്യം ബാധിച്ച് നിസ്സഹായ നായ അവസ്ഥയില്‍ തന്റെയും തന്റെ ദുര്‍ബലരായ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും ജീവിതാവലംബമായ

തന്റെ ഏക ജീവിത സമ്പാദ്യം നശിച്ചുപോകുന്നിൽപരം പരിതാപകരമായ ദൗർഭാഗ്യം ഒരു കർഷകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്തുള്ളു?
ഭൗതിക ലാഭങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ച് നേടിയെടുത്ത സമ്പാദ്യങ്ങളൊന്നും പരലോകത്ത് ഒട്ടും പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നേരിൽ കാണുന്ന ഒരാളുടെ അവസ്ഥ മേൽ പറഞ്ഞ കർഷകന്റേതുപോലെയായിരിക്കുമെന്ന താക്കീതാണ് ഈ സൂക്തം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الأَرْضِ وَلاَ تَيَمَّمُواْ الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ إِلاَّ أَن تُغْمِضُواْ فِيهِ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

267. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ച നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്ന് നാം നിങ്ങൾക്ക് ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതന്നതിൽ നിന്നും (ദൈവികമാർഗത്തിൽ) നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുവിൻ. കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ സ്വീകരിക്കാനാവാത്ത മോശമായ വസ്തുക്കൾ(ദാനം ചെയ്യാനായി) കരുതിവെക്കരുത്. അറിയുവിൻ, അല്ലാഹു ആരുടെയും ആശ്രയമില്ലാത്തവനും സ്തുത്യർഹനുമത്രെ.

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاء وَاللّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلاً وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

268. പിശാച് നിങ്ങളെ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും നീചവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു തന്നിൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും അനുഗ്രഹവും നിങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലതയുള്ളവനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

يُؤتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاء وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلاَّ أُوْلُواْ الأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

269. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നു. ആർക്ക് വിജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടുവോ അവന് ധാരാളം നന്മ നൽകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാന്മാരല്ലാതെ ഓർമ്മിക്കുകയില്ല.

وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٢٧٠﴾

270. നിങ്ങൾ ചെയ്ത ചെലവുകളും നേർന്ന നേർച്ചകളും എന്തുതന്നെയായാലും തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അതറിയുന്നതാണ്.അധർമികൾക്ക് സഹായികളായി ആരുമുണ്ടാവില്ല.

270: എന്റെ ഇന്ന ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ഇന്ന സൽക്കർമം ചെയ്യുന്നതാണ് എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനാണ് നേർച്ച എന്നു പറയുന്നത്.നേർച്ചയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ന്യായവും അനുവദനീയവും ആയിരിക്കുകയും നേർച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആയിരിക്കുകയും വേണം. ഒരു കാര്യം നേർച്ചയാക്കിയാൽ അത് നിർവഹിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഉദ്ദേശ്യസാഫല്യാർഥമുള്ള നേർച്ചയെക്കുറിച്ച്, ലുബ്ധന്മാരുടെ ധനം പുറത്തുവരാനുള്ള ഒരു വഴി എന്നതിലപ്പുറം അത് വിധിയെ മാറ്റിമറിക്കാനൊന്നും പോകുന്നില്ല എന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അജ്ഞതമൂലം നിയമ വിരുദ്ധമായ ഒരു കാര്യം നേർച്ച നേരുകയും പിന്നീട് അത് മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്താൽ അത്തരം നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റാൻ ശ്രമിക്കരുത്.

إِن تُبْدُواْ الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاء فَهُوَ خَيْرٌ لُّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾

271. നിങ്ങൾ ധാനധർമങ്ങൾ പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അത് നല്ലതുതന്നെ. എങ്കിലും നിങ്ങളത് രഹസ്യമാക്കുകയും ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ ഉൽകൃഷ്ടം.അത് നിങ്ങളുടെ പല തിന്മകളെയും മായ്ച്ചുകളയും. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

271: സക്കാത്ത് (നിർബന്ധദാനം) പരസ്യമായി നൽകുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം. നിർബന്ധമല്ലാത്ത ധാനധർമങ്ങൾ രഹസ്യമായും വ്യക്തിപരമായും നൽകുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം.

لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَـكِنَّ اللّهَ يَهْدِي مَن يَشَاء وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ فَلأنفُسِكُمْ وَمَا تُنفِقُونَ إِلاَّ ابْتِغَاء وَجْهِ اللّهِ وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لاَ تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾

272. അവരെ നേർവഴിയിലാക്കേണ്ട ബാധ്യതയൊന്നും നിനക്കില്ല.എന്നാൽ അല്ലാഹു അവനിഛിക്കുന്നവരെ സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നു. നല്ലതായ എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിതന്നെയുള്ള നന്മയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി പ്രതീക്ഷിച്ച് മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കേണ്ടത്. (ധർമമാർഗത്തിൽ) നിങ്ങൾ നല്ലതെന്തു ചെലവഴിച്ചാലും അതിന്നുള്ള പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്ക് പൂർണമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

272: സത്യവിശ്വാസികളിൽ പലരും തങ്ങളുടെ അമുസ്ലിംകളായ ബന്ധുക്കൾക്കും ദരിദ്രന്മാർക്കും ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജാതിയോ മതമോ പരിഗണിക്കാതെ ആവശ്യമായവർക്കൊക്കെയും ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാൻ ഈ സൂക്തം ഉപദേശിക്കുന്നു. പച്ചക്കരളുള്ള ഏത് ജീവിക്ക് നൽകുന്ന ദാനവും പ്രതിഫലാർഹമായ പുണ്യമാണെന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി മാത്രം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന ഏതു കർമ്മത്തിനും അണുമണിത്തൂക്കം കുറയാതെ പ്രതിഫലം പൂർണമായും നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.
ജനങ്ങൾക്ക് യാഥാർഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക മാത്രമാണ് പ്രബോധകരുടെ ചുമതല. അവർക്ക് സന്മാർഗലബ്ധി നൽകുകയോ നൽകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരത്തിൽ പെട്ടതാണ്. പ്രബോധകർ എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ മാത്രമേ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയുള്ളു.

لِلْفُقَرَاء الَّذِينَ أُحصِرُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ لاَ يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاء مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لاَ يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُواْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

273. ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ച് ഉപജീവനം തേടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ബന്ധിതരായ ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുക. അവരുടെ ആത്മാഭിമാനം കണ്ട് അജ്ഞന്മാർ അവർ സമ്പന്നരെന്നു ധരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ലക്ഷണംകൊണ്ട് നിനക്കവരെ തിരിച്ചറിയാം. അവർ ആളുകളെ ചോദിച്ച് ശല്യം ചെയ്യുകയില്ല.നല്ലതായ എന്തൊന്ന് നിങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചാലും തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അത് നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ്.

273: മദീനയിൽ, പ്രവാചകൻെറ കാലത്ത് മക്കയിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തുവന്നവരും മറ്റു പലയിടത്തുനിന്ന് നാടും വീടും ത്യജിച്ചുവന്നവരുമായി ഏകദേശം നാനൂറോളം അനുചരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പാർപ്പിടമോ ഉപജീവനമാർഗമോ ഇല്ലാതിരുന്ന ഇവർ മദീനപള്ളിക്കോലായയിലും പരിസരത്തുമാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നത്. ഇവർ 'അസ്ഹാബുസ്സുഫ്ഫത്ത്' (കോലായയിൽ താമസിക്കുന്നവർ) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഏതുസേവനത്തിനും ഏതവസരത്തിലും സന്നദ്ധരായി ഇവർ തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ സദാസമയത്തും ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചകനുമായി സഹവസിച്ച് ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ അത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇസ്ലാമിൻെറ മുഴുസമയ പ്രവർത്തകരായിരുന്ന ഇവർക്ക് തൊഴിലിനോ കച്ചവടത്തിനോ പോകാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പട്ടിണിയെയും ദാരിദ്ര്യത്തെയും ക്ഷമയോടെ നേരിട്ടിരുന്ന ഇവർ മറ്റുള്ളവരോട് യാചിക്കുകയോ ചോദിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ ഇവർക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത അല്ലാഹു മുസ്ലിംകളെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلاَنِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

274. തങ്ങളുടെ ധനം രാവും പകലും രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചെലവഴിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ നാഥങ്കൽ അവരർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലമുണ്ട്. അവർ യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരികയുമില്ല.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لاَ يَقُومُونَ إِلاَّ كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَن جَاءهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىَ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُوْلَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

275. പലിശ തിന്നുന്നവർ പിശാചുബാധയേറ്റ് (അഥവാ ഭ്രാന്ത്) എഴുന്നേൽക്കുന്ന പോലെയല്ലാതെ എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. കച്ചവടം പലിശ പോലെത്തന്നെയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതിൻെറ ഫലമത്രെ അത്. എന്നാൽ കച്ചവടത്തെ അല്ലാഹു അനുവദിക്കുകയും പലിശയെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉപദേശം വന്നെത്തുകയും (പലിശയിടപാടിൽ നിന്ന്) വിരമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ നേരത്തെ അനുഭവിച്ചത് അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അവൻെറ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലാകുന്നു. അഥവാ ആരെങ്കിലും (പലിശയിലേക്ക്) മടങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ അവരത്രെ നരകാവകാശികൾ. അവർ അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.

275: കച്ചവടത്തിൻെറ സാമ്പത്തിക നിലപാടും പലിശയുടെ സാമ്പത്തിക നിലപാടും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. കടം കൊടുക്കുന്ന മുതലാളി നഷ്ടത്തിൻെറ എല്ലാ സാധ്യതയിൽനിന്നും തികച്ചും സുരക്ഷിതനായി ഒരു നിശ്ചിതലാഭത്തിനു അവകാശിയായി നിലകൊള്ളുന്നു. യാതൊരു അപകട സാധ്യതയും കൂടാതെ ഒരു നിശ്ചിത ലാഭം കൃത്യമായി വസൂലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പലിശവ്യാപാരി തൻെറ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതലുള്ള ധനം നൽകുകയല്ലാതെ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവിക്കുന്നില്ല.
എന്നാൽ കച്ചവടത്തിലും വ്യവസായത്തിലും കൃഷിയിലും നഷ്ടം സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാപാരി തൻെറ സമയവും അധ്വാനവും യോഗ്യതയും ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങളും വിനിയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിത ലാഭത്തിൻെറ ഉറപ്പൊന്നുമില്ല. നഷ്ടത്തിൻെറ എല്ലാ അപകട സാധ്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്

പലിശവ്യാപാരം ധാർമികമായും ആത്മീയമായും നോക്കുന്നപക്ഷം വ്യക്തികളിൽ സ്വാർഥം, ലുബ്ധ്, ദയയില്ലായ്മ, ധനപൂജ കുടിലമനസ്കത തുടങ്ങിയ ദുർഗുണങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്നു. പരസ്പര സഹായം സഹാനുഭൂതി ഔദാര്യം അനുഭാവം വിശാലമനസ്കത തുടങ്ങിയ സദ്ഗുണങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതലുള്ള ധനം ഖുർആന്റെ വീക്ഷണമനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്.സമ്പത്ത് സ്വയം ഉപയോഗിക്കാനും അന്യരെ സഹായിക്കാനുമാണ് അവൻ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തന്നോട് ഔദാര്യം ചെയ്തതു പോലെ സമ്പന്നൻ മറ്റുള്ളവരോടും ഔദാര്യം കാണിക്കേണ്ടതാണ്.പലിശയിടപാടുകാർ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ്ചെയ്യുന്നത്. പലിശ വാങ്ങി കുന്നുകൂട്ടിവെച്ചവർക്ക് പരലോകത്തിൽ അത് അൽപം പോലും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല.

അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വിയർപ്പിന്റെ വില പലിശമുതലാളിമാരും പലിശ വ്യാപാരം നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു. കടം വാങ്ങിയതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി പലിശകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും കടം പഴയപടിതന്നെ ബാക്കിനിൽക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ധാരാളമായി കാണാം. പലിശമുതലാളിമാരുടെ സ്വാർഥം കാരണം പാവപ്പെട്ട സാധാരണക്കാരന് ഏല്ക്കേണ്ടി വരുന്ന ദുരിതങ്ങൾ ഏറെയാണ്. പലിശവ്യാപാരം സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തം സമ്പത്ത്യുൽപാദനത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ധനികവർഗം മിച്ചധനം നിഷ്ക്രിയമാക്കി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനുപകരം കടമായിട്ടോ ദാനമായിട്ടോ മറ്റുള്ളവരുടെ ഉപയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തം സമ്പദ്ഘടനയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതാണ്. സമൂഹത്തിൽ സഹാനുഭൂതിയും സഹകരണവവും സ്നേഹവും ഐക്യവും ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

يَمْحَقُ اللّهُ الْرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللّهُ لاَ يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

276. അല്ലാഹു പലിശയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും ധാനധർമങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നന്ദികെട്ട യാതൊരു മഹാപാപിയെയും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുകയില്ല.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

277. വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലുണ്ട്. അവർക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കാൻ ഇടവരുന്നതുമല്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ وَذَرُواْ مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

278. അല്ലയോ സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും പലിശയിനത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടാൻ ബാക്കിയുള്ളതൊക്കെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ യഥാർഥ വിശ്വാസികൾതന്നെയാണെങ്കിൽ.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُواْ فَأْذَنُواْ بِحَرْبٍ مِّنَ اللّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لاَ تَظْلِمُونَ وَلاَ تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

279. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും അവന്റെ ദൂതനിൽനിന്നും (നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ) യുദ്ധപ്രഖ്യാപനമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. (പലിശ വർജിച്ച്) പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെമൂലധനം നിങ്ങൾക്കുതന്നെയുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കാതെയും അക്രമിക്കപ്പെടാതെയും.

279: ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണത്തോടെ പലിശയിടപാട് പൂർണമായും നിയമം മൂലം നിരോധിച്ചു. അന്നത്തെ കാലത്ത് പലിശയിടപാട് സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രധാന ഘടകമായിരുന്നതിനാൽ മദ്യനിരോധത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ ഒരു നടപടിക്രമമാണ് പലിശയുടെ കാര്യത്തിലും ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചത്. ഈ സൂക്തത്തിന്റെ അവതരണത്തോടെ ഇസ്‌ലാമിക ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പലിശയിടപാട് നടത്തുന്നത് ക്രിമിനൽ കുറ്റമായിത്തീരുകയും മേലിൽ അതിലേർപ്പെടുന്നവർക്കെതിരെ ശിക്ഷാനടപടി കൈക്കൊള്ളുമെന്ന് നബി(സ) എല്ലാ അറബിഗോത്രങ്ങൾക്കും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

280. (കടക്കാരൻ) ഞെരുക്കമുള്ളവനാണെങ്കിൽ (അയാൾക്ക്) ആശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഇട കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അത് ദാനമായി നൽകുന്നതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ ഉത്തമം. നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരെങ്കിൽ.

280: ഞെരുക്കമുള്ള കടക്കാരന് സാവകാശം നൽകണമെന്നത് ഒരു കൽപനയാണ്. കടങ്ങൾ വീട്ടാൻ കഴിയാതെ കുഴങ്ങിപ്പോകുന്നവരെ സകാത്തിൽനിന്ന് ഒരു വിഹിതം നൽകി സഹായിക്കാൻ ഖുർആൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ തന്റെ കടം തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ മരിച്ചുപോയാൽ അയാളുടെ അനന്തര സ്വത്തിൽനിന്ന് ആദ്യം കടങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത ശേഷമേ അവകാശികൾ ഭാഗിച്ചെടുക്കാൻ പാടുള്ളൂ. സാധാരണഗതിയിലുള്ള നിത്യോപയോഗ വസ്തുക്കൾ (വീട്, ഭക്ഷണപാത്രങ്ങൾ, വസ്ത്രം, ആഹാരസമ്പാദനത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ എന്നിവ ഉദാഹരണം) തുടങ്ങിയവ യാതൊരു പരിതസ്ഥിതിയിലും പിടിച്ചെടുക്കാവതല്ലെന്ന് കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَاتَّقُواْ يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لاَ يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

281. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു ദിനത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. അന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലം പരിപൂർണമായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവരോട് അനീതി കാണിക്കപ്പെടുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلاَ يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّهَ رَبَّهُ وَلاَ يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لاَ يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُواْ شَهِيدَيْنِ من رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاء أَن تَضِلَّ إْحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الأُخْرَى وَلاَ يَأْبَ الشُّهَدَاء إِذَا مَا دُعُواْ وَلاَ تَسْأَمُوْاْ أَن تَكْتُبُوْهُ صَغِيرًا أَو كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِندَ اللّهِ وَأَقْومُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلاَّ تَرْتَابُواْ إِلاَّ أَن تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلاَّ تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوْاْ

إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلاَ يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلاَ شَهِيدٌ وَإِن تَفْعَلُواْ فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّهُ
وَاللّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

282. അല്ലയോ വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ നിശ്ചിത അവധിവെച്ച് പരസ്പരം കടമിടപാടു നടത്തുമ്പോൾ അത് എഴുതി വെക്കേണ്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരാൾ നീതി പൂർവം അതുരേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. ഒരെഴുത്തുകാരനും എഴുതുവാൻ വിസമ്മതിക്കരുത്; അല്ലാഹു അവനെ പഠിപ്പിച്ചപോലെ അവൻ എഴുതട്ടെ. കടബാധ്യതയുള്ളവൻ (എഴുതേണ്ട വാചകം) പറഞ്ഞുകൊടുക്കട്ടെ; തൻെറ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. (തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഇടപാടിൽ)അവൻ യാതൊന്നും കുറവ് വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഇനി കടക്കാരൻ വിവേകമില്ലാത്തവനോ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവനോ (വാചകം) പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനോ ആണെങ്കിൽ അയാളുടെ രക്ഷിതാവ് അയാൾക്കു വേണ്ടി നീതിപൂർവം (വാചകം) പറഞ്ഞുകൊടുക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരിൽനിന്ന് രണ്ടുസാക്ഷികളെ സാക്ഷിനിർത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇനി രണ്ടു പുരുഷന്മാരില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സാക്ഷികളിൽനിന്ന് ഒരു പുരുഷനും രണ്ടു സ്ത്രീകളുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. അവരിൽ ഒരുവൾക്ക് പിശകുപറ്റിയാൽ മറ്റവൾ ഓർമിപ്പിക്കാനാണിത്. സാക്ഷികളെ വിളിച്ചാൽ അവർ അതിന് വിസമ്മതിക്കരുത്. ഇടപാട് ചെറുതായാലും വലുതായാലും അതിൻെറ അവധി നിശ്ചയിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താൻ വിമുഖത കാണിക്കാതിരിക്കുവിൻ. അതാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും നീതിപൂർവകമായിട്ടുള്ളതും സാക്ഷ്യനിർവഹണത്തിന് ഏറ്റവും ചൊവ്വുള്ളതും നിങ്ങൾ സംശയത്തിലകപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഉചിതവുമായ മാർഗം. നിങ്ങൾ പരസ്പരം റൊക്കമായി നടത്തുന്ന കച്ചവട ഇടപാടുകൾ ഒഴിച്ച്; അപ്പോൾ അത് എഴുതിവെക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. എന്നാൽ വ്യാപാര ഇടപാടു നടത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സാക്ഷിനിർത്തിക്കൊള്ളുക. എഴുത്തുകാരനോ സാക്ഷിയോ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടാവതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ (ശരിയായ നടപടി ക്രമങ്ങൾ) പഠിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നന്നായറിയുന്നവനത്രെ.

وَإِن كُنتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُواْ كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ
أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللّهَ رَبَّهُ وَلاَ تَكْتُمُواْ الشَّهَادَةَ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ
﴿٢٨٣﴾

283. ഇനി നിങ്ങൾ യാത്രയിലാവുകയും എഴുത്തുകാരനെ കിട്ടാതെ വരികയും ചെയ്താൽ പണയ വസ്തുക്കൾ കൈമാറിയാൽ മതി. നിങ്ങളിലൊരാൾ മറ്റൊരാളെ വല്ലതും വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചാൽ അയാൾ തൻെറ വിശ്വാസ്യത പാലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവൻ തൻെറ നാഥനായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം മറച്ചുവെക്കരുത്.ആരെങ്കിലും മറച്ചുവെച്ചാൽ അവൻെറ ഹൃദയം പാപഗ്രസ്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏത് കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.

283: പണയവസ്തു കൈവശം വാങ്ങുന്നത് കടമിടപാടിൻെറ തെളിവിനും ഈടിനും മാത്രമാകുന്നു. പണയവസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ആദായമെടുക്കാനോ അത് ഉപയോഗിക്കാനോ പാടുള്ളതല്ല. ഒരാൾ പണയം വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയോ അത് വാടകക്കു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ

അത് പലിശയാണ്. എന്നാൽ പണയ വസ്തുവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് പണം ചെലവഴിക്കേണ്ടി വരികയാണെങ്കിൽ ആ ചെലവിനു പകരമായി അതിന്റെ ആദായമോ ഉപകാരമോ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.ഉദാഹരണമായി ഒരു കറവമൃഗത്തെയാണ് പണയമായി വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അതിന്റെ ചെലവിനു പകരമായി പാൽ കറന്നെടുക്കാം. സവാരി മൃഗമാണെങ്കിൽ അതിനെ സവാരിക്കും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

لِّلَّهِ ما فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَإِن تُبْدُواْ مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ اللّهُ فَيَغْفِرُ
لِمَن يَشَاء وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاء وَاللّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

284. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത് നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയാലും, അല്ലെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾ മറച്ചു വെച്ചാലും ശരി, അതേക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവനത്രെ.

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

285. ദൈവദൂതൻ തന്റെ നാഥനിൽനിന്ന് തനിക്കവതരിച്ചുകിട്ടിയ (മാർഗദർശനത്തിൽ) വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളും (അപ്രകാരം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു). അവരെല്ലാവരും അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ മലക്കുകളിലും അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവദൂതന്മാരിൽ ആരോടും ഒരുവിധ വിവേചനവും ഞങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നില്ല (എന്നത്രെ അവരുടെ നിലപാട്). അവർ പ്രാർഥിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! ഞങ്ങളോട് പൊറുക്കേണമേ. നിന്നിലേക്കാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ മടക്കം.

285: ഈ അധ്യായത്തിലെ അവസാനത്തെ രണ്ട് സൂക്തങ്ങളും (285,286) വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്ന് തിരുമേനി(സ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു മലക്ക് ഇറങ്ങി നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'താങ്കൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രണ്ട് പ്രകാശങ്ങൾകൊണ്ട് സന്തോഷപ്പെട്ട് കൊള്ളുക.താങ്കളുടെ മുമ്പ് ഒരു പ്രവാചകനും അത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അത് ഫാതിഹയും(അധ്യായം-1), അൽബകറ അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന സൂക്തങ്ങളും. അവ രണ്ടിൽനിന്ന് ഏത് അക്ഷരങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്താലും അത് താങ്കൾക്ക് നൽകപ്പെടാതിരിക്കില്ല.' തന്റെ ദാസന്മാരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായം പഠിപ്പിക്കുവെങ്കിൽ ആ പ്രാർഥനകൾക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം തരാതിരിക്കില്ലെന്നത്രെ മലക്ക് നബി(സ)യെ അറിയിച്ചത്. പല പ്രവാചകന്മാർക്കും അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാപ്രവാചകന്മാരുടെയും ദൈവികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയു ദൗത്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും മൗലികമായി ഒന്നാകുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനാൽ നിയുക്തരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും സത്യപ്രവാചന്മാരായും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവതീർണമായ എല്ലാവേദങ്ങളെയും സത്യവേദങ്ങളായും വിശ്വസിക്കൽ മുസ്ലിംകളുടെ കടമയാകുന്നു. ഇതര വേദവാഹകർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനെ മാത്രം സത്യപ്രവാചകനായി കരുതുന്നതുപോലെ അവരവരുടെ വേദങ്ങളെ മാത്രം സത്യ വേദങ്ങളായി കരുതുന്നവരുമാണ്.
അല്ലാഹു അദൃശ്യനും സ്ഥലകാലാതീതനുമാണെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ നേരിട്ട് വന്ന് തന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിക്കുക അസംഭവ്യമാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകേണ്ടത് മനുഷ്യൻ തന്നെയാവേണ്ടതിനാൽ അല്ലാഹു തന്റെ ദൂത

നായി മനുഷ്യരെ നിശ്ചയിച്ചത് തികച്ചും യുക്തിപൂർണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ നേരിട്ട് കാണാനാവാത്ത, സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അവരിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ദൈവദൂതന്മാർക്ക് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മാധ്യമം മലക്കുകളാണ്. ആ നിലക്കാണ് അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനു തൊട്ടുപിറകെ മലക്കുകളിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നത്.

തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്ന് അവൻെറ മുമ്പിൽ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന യാഥാർഥ്യത്തിൽ ദൃഢബോധ്യമുള്ളവരാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. 'നിന്നിലേക്കാണ് ഞങ്ങളുടെ മടക്കം' എന്ന വാക്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള അവൻെറ സമ്പൂർണമായ മടക്കമാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോട് രക്ഷയോ പാപപരിഹാരമോ സഹായമോ തേടുന്നത് നിരർഥകമാണെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തങ്ങൾ ശിപാർശകരായി കരുതുന്ന പുരോഹിതന്മാരും പുണ്യാത്മാക്കളും തങ്ങളുടെ പാപപരിഹാരവും പരലോകരക്ഷയും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന ചിലരുടെ വിശ്വാസത്തെയും, തൻെറ കുരിശുമരണത്തിലൂടെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും പാപങ്ങൾ യേശു ക്രിസ്തു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന ക്രൈസ്തവരുടെ നിലപാടിനു നേരെയുള്ള വിമർശനവും ഈ സൂക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ ആജ്ഞകൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന മലക്കുകളിലും അവൻ അവതരിപ്പിച്ച എല്ലാ വേദങ്ങളിലും അവൻെറ മുഴുവൻ പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുക, അവസാനം അവൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരായി സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഇസ്ലാമികാദർശത്തിൻെറയും ഇസ്ലാമിക കർമ്മനയത്തിത്തിൻെറയും സംക്ഷേപം ഈ സൂക്തത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

لاَ يُكَلِّفُ اللهُ نَفْسًا إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ
أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا
بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

286. അല്ലാഹു ആരെയും അവരുടെ കഴിവിന്നതീതമായതു ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുകയില്ല. ഒരുവൻ പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ സദ്ഫലം അവന്നുള്ളതാകുന്നു. അവൻ പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ ദുഷ്ഫലവും അവന്നുതന്നെ. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങൾക്ക് മറവിസംഭവച്ചിതിൻെറയോ തെറ്റു പറ്റിയതിൻെറയോ പേരിൽ ഞങ്ങളെ നീ പിടികൂടരുതേ. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെ വഹിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള ഭാരം ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ചുമത്തരുതേ. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങൾക്കു വഹിക്കാനാവാത്ത ഭാരം നീ ഞങ്ങളെ വഹിപ്പിക്കരുതേ. ഞങ്ങൾക്കു നീ മാപ്പു നൽകേണമേ, ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരേണമേ, ഞങ്ങളോടു കരുണ കാണിക്കേണമേ, നീയാണ് ഞങ്ങളുടെ രക്ഷാധികാരി. സത്യനിഷേധികളായ ജനത്തിനെതിരിൽ ഞങ്ങൾക്കു നീ തുണയരുളേണമേ!

286: അല്ലാഹു ഓരോ മനുഷ്യന്നും താൻ നൽകിയിട്ടുള്ള പരിധിയിലൊതുങ്ങുന്ന ബാധ്യതകൾ മാത്രമേ ചുമത്തുകയുള്ളു. ഭരണാധികാരികളും നേതാക്കളുമെല്ലാം ജനങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത് എത്ര നല്ല കാര്യമായിരുന്നാലും അത് അവരുടെ കഴിവുകളുടെ പരിധിയിലൊതുങ്ങുന്നതായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഒരാൾക്ക് യഥാർഥത്തിൽ എന്തിനെല്ലാം കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും എന്തിനെല്ലാം കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും തീരുമാനിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ഓരോ വ്യക്തിയും അവൻ ചെയ്ത നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും പ്രതിഫലത്തിന്നുമാത്രമേ അർഹനാകയുള്ളു. ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ യാതൊരു ഭാരവും ചുമക്കുകയില്ല. കർമ്മഫലം ഒരാളിൽനിന്നു മറ്റൊരാളിലേക്ക് നീക്കാവുന്ന ഒരു വസ്തുവേ അല്ല.

ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ നീയത്രെ ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ! ഞങ്ങൾ മറന്നുപോകുകയോ ഞങ്ങൾ അബദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഞങ്ങളെ പിടികൂടി നീ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ ചുമത്തിയതുപോലുള്ള ഭാരങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് താങ്ങാനാവാത്ത കൊടും ഭാരങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വഹിപ്പിക്കരുതേ! ഞങ്ങൾ

ക്ക് മാപ്പു നൽകണേ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളോടു നീ കരുണ കാണിക്കേണമേ! അവിശ്വാസികളായ എല്ലാവർക്കുമെതിരിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കേണമേ!

*****